BARIŞ VE EMPERYALİZM

BARIŞ VE EMPERYALİZM konusu 10 Ağustos 1967 günü Evrensel Barış Şenliği 1967 konferansı olarak İstanbul Teknik Üniversitesi konferans salonunda kısaca anlatılmış ve daha sonra lüzumlu katkılar yapılarak kitap haline getirilmiştir.

SÖMÜRÜNÜN KORKUTUCU CEPHESİ

Yüzyıllar boyu cennet vaadi ile uyutulmuş olan insanlar, bugün barış özlemine düşmüş, çatışmalar önlenip ilişkiler düzenlenecek olursa hayal ettiği cenneti Dünya'da yaşayabileceğine inanmıştır. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının geride bıraktığı yıkıntılar ve ezikliker ile savaşın yarattığı korkunç ortam uygar insanın gözünü korkuttuğu için, çoğunluk çatışmanın olmadığı bir Dünya'da yaşamayı, cenneti hayal etmekten daha gerçek bir amaç olarak görmektedir.

Bilginler, sanatçılar, fikir adamları, yazarlar ve politikacılar bütün güçlerini seferber ederek insanların çatışmadan yaşayabilecekleri bir Dünya yaratmaya çalışıyorlar. Bir bakıma barış içinde olduğu kabul edilen Dünyamızda bugün bile korkunç bir savaş sürdürülmektedir. Birleşik Amerika barışı koruma amacı ile girdiği Vietnam'da, kendi Dünya görüşüne uygun davranmayan zavallı insanları en korkunç silâhlarla ölüme mahkûm ederken, silâhlı savaş halinde olmayan birçok ülke, kendi insanlarını mutlu ve barış içinde farz etmekte, fakat istenilen huzura bir türlü kavuşamamaktadır.

Emperyalist ülkelerin, şeklen savaş içinde bulunmayan geri kalmış ülkelerde yürütmekte oldukları sömürücü operasyonlar, bu ülkenin esasen sınırlı olan kaynaklarının ileri ülkelere akmasına sebep olmakta ve geri ülke insanının bunalımı gün geçtikçe artmaktadır. **Dünya'nın bir bölgesinde insanlar kesici, yakıcı ve delici silâhlarla öldürülürlerken, başka bir ülkesinde, açlık, yoksulluk ve hastalıktan zarar görerek yok ediliyorlar.**

Doğum kontrol haplarını piyade tüfeklerinin mermileri gibi kullanan sömürgeciler, geri ülkelerde insanlara Dünyaya gelme hakkı bile tanımak istemiyorlar, insanın biyolojik ve sosyal yapısını eğilim ve inançlarını etüd ederek onu kafese kapatılmış bir fare gibi idare etmeye çalışan ileri ülkelerin sömürgecilik kurmayları, ateşli silâhlarla yönetilen savaşları idare edenlerden çok daha katı yürekli kişilerdir.

> EMPERYALİSTLER, SÖMÜRECEKLERİ ÜLKELERE ARTIK ESKİDEN OLDUĞU GİBİ ÜNİFORMALI ORDULAR, BAYRAKLARI, TOP VE TÜFEKLERİ İLE SAVAŞARAK GİRMİYORLAR. BARIŞI KORUMAK, SAVAŞI ÖNLEMEK VE İNSANCIL YARDIMLARDA BULUNMAK ONLARIN BİR ÜLKEYE GİRMEK İÇİN EN ÇOK KULLANDIKLARI GEREKÇEDİR. ÜNİFORMALI ASKERLER YERİNE, GÜLER YÜZLÜ UZMANLAR, ÖLDÜRÜCÜ SİLÂHLAR YERİNE BESİN MADDELERİ VE DOĞUM KONTROL HAPLARI KULLANIYORLAR.

Ticarî anlaşmalar ile geri ülke yöneticilerinin, emperyalistle imzaladığı ikili anlaşmalar eski savaşlar sonunda imzalanan mütareke anlaşmaları gibi geri ülke insanım mağlûp ve sömürgeciyi galip ülke haline getirmektedir.

Emperyalistler barış ismi altında savaşı en korkunç kalıplara göre sürdürmekte ve insanları, kanını akıtmadan sakin ve mütevekkil bir hava içinde ölüme sürüklemektedirler. **Böyle olmasına rağmen Dünya kamuoyu, bugün bu korkunç ve sinsi savaştan çok, Vietnam'da sürdürülen savaşla ilgileniyor.** Belki de Güney Doğu Asya'da sürdürülen bu silâhlı savaş, dünya kamuoyunun bu noktaya çekilmesi ve kendi üzerinde uygulanan korkunç projeyi sezmemesi için düzenlenmiş bir sömürgeci

oyunudur. Çünkü biz kendini barış içinde yaşıyor farzeden ülkelerin birçoğunda ölen masum insan sayısının Vietnam'da boğazlanan insan sayısından çok daha üstün olduğunu biliyoruz.

Ana rahmine düşmeden doğum kontrol hapları ile yok edilen yavrular, gizli açlığın eline düşüp sessiz sedasız mezara sürüklenen yüzbinlerce insan, batının artıklarıyla beslenmeye mahkûm edilerek fizik ve entellektüel gücünü ortaya koyamadan, insan haysiyetine yakıştırılmadı mümkün olmayan bir düzen içinde yaşamaya mahkûm edilmiş milyonlar hesaba katılacak olursa, Dünyanın diğer geri ülkelerinde olup bitenler, Vietnam'da olup bitenlerden daha iç açıcı değildir. Savaş bu bölgelerde de bütün hızı ile sürdürülmekte ve insanlar hunharca öldürülmektedirler. Fazla olarak Vietnam'da savaşan kişi, savaşta olduğunu bilmekte ve kendini savunmaktadır. Fakat açlığın elinde gücünü yitirerek bilmeden ölenler, neden öldüklerini ve kendilerini kimin, niçin öldürüldüğünü bir türlü anlayamadan hayata gözlerini yumuyorlar. (Günümüzde aynı oyun Ortadoğu'da oynanıyor.)

Bizim kanımıza göre barış, tıpkı cennet gibi insanları avutmak ve aldatmak için uydurulmuş bir kelimedir. **Doğada barış yoktur.** Bütün canlılar sürekli bir çatışma halinde yaşar ve eğer güçlü iseler, güçlü kaldıkları sürece varlıklarını koruyabilirler. Aksi halde çıkarları, hattâ yaradılışları ile dünya görüşleri farklı olan insan toplulukları tıpkı hayvanlar gibi birbirini yok etmek ve onun imkânlarından yararlanmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır. Hayvanlar akıllı yaratıklar olmadıkları için bu karşılıklı mücadeleyi içgüdülerine uyarak sürdürürler. Bu suretle de Doğa'daki armoni yaratılmış olur, insanlara gelince, bunlar akıllı yaratıklardır. Fazla olarak son yıllarda bilimsel bulgular ve teknolojik gelişmeler bir kısım insanı, bu imkânlara kavuşamamış geri kalmış ülke insanına kıyasla farklılaştırmış bulunuyor.

Eskiden dinî inançların karşı karşıya getirdiği insan toplulukları, bugün çıkar hesapları ile karşı karşıya gelmekte ve bunun için mücadele etmektedirler. Fakat kazandıkları tecrübe bu mücadelenin kan akıtılmadan sürdürülmesinin, bilhassa bilinçli toplumun çıkarlarına daha uyarlı olacağını onlara anlatmış bulunuyor. Atom bombası ve benzeri korkunç tahrip vasıtalarının ikiye bölünmüş Dünya'da her iki tarafın da elinde bulunması, korkuyu arttırdığından açık savaş artık tehlikelidir. Bazılarının soğuk savaş ve bazılarının ekonomik savaş dedikleri, öncekine nazaran daha korkunç çatışma şekli yaşadığımız günlerde bütün şiddeti ile devam etmekte ve politikacılar bunu barış olarak nitelemekte, çıkarlarını koruyabilme bakımından yarar görmektedirler.

Türkiyemiz de şeklen barış içinde görünmesine rağmen, geri kalmış, kaynaklarına el konmuş ve hattâ insanları bile gücü üzerinden sömürülen bir ülke olarak bu savaşın dışında farzedilemez. Gerçekte bir cennet olan ülkemizin, bugün kardeşin kardeşe düşman edildiği bir cehennem haline gelmiş ve getirilmiş olması sürdürülmekte olan sinsi ekonomik savaşın acı sonucudur.

Kalkınmayı arzu ettikçe, gerileyen, gelirini arttırmaya çalıştıkça borçlanan toplum, bunalımını fertlere de yansıtmakta ve yaşamak artık bir yük haline gelmiş bulunmaktadır. Bu mutsuz sonucun nedenlerini anlayabilmek için biyolojik, sosyal ve kültürel alanlarda sessiz sedasız yürütülen korkunç projeleri anlamak ve yeni sömürgeciyi korkunç ve iğrenç çehresi ile tanımak gerekiyor.

Toplumları şeklî bir bağımsızlığa kavuşturarak onları bayraklarının gölgesi altında esir etmek ve mümkün olduğu kadar sömürmek yeni bir usuldür. Bu metotla çalışmak, bir ülkeye silâh ve zor kullanarak girmekten çok daha kârlı oluyor, işte bu kitapta biz barışı özlerken, savaş içinde yaşayanların ve bunalanların meselelerine ışık tutmaya çalışacak ve bu yoldan barışı özlemenin cenneti tahayyül etmek gibi boş bir davranış olduğunu ispatlamaya çalışacağız.

Sömürgecilik var oldukça barış var olamayacaktır.

Sömürme içgüdüsü ve bencillik bütün canlılar gibi insanın yapısında vardır. Şu veya bu şekilde güç kazanmış, her nasılsa teknolojik bir üstünlük sağlamaya muvaffak olmuş ülkeler, güçsüz olanı sömürmekten hiç bir zaman vazgeçmeyecekler, ahlâk ve fazilet sınırlarını aşarak daha rahat bir hayat yaşamak için adam öldürmeyi eskiden olduğu gibi, bundan sonra da sürdüreceklerdir.

Adam öldürmek için kullanılan aracın, kılıç, ok, sopa, taş, mermi, gaz veya atom bombası

olması ile besin maddesi yahut doğum kontrol hapı olması sonucu pek değiştirmez. Eğer bir toplum, başka bir toplumun insanlarım kendi çıkarları için yok etmeye azmetmiş ise, bu iki toplum arasında savaş var demektir. Bugün bu kalıplara göre yönetilen savaş, geri kalmış, sömürülen ülkeler ile ileri olduğu farz edilen güçlü ülkeler arasında şiddetle sürdürülüyor.

Bundan dolayı geri ülkenin inşam kendini barış içinde hissediyor ve eğer böyle düşünüyorsa, eski Çinliler gibi afyonlanmış demektir.

Osman N. Koçtürk
23 Kasım 1967 Ankara

SÖMÜRGECİLERİN YENİ GÖRÜŞLERİ

Eski çağın sömürgecileri, hegemonyaları altına alıp sömürmek istedikleri toplumları yıldırmak için çoğunlukla kol gücüne dayalı ve savaş meydanlarında karşı karşıya sürdürülen bir mücadelenin sonuçlarından yararlanıyorlardı. Daha sonra ateşli silâhların bulunması ve kol gücünden başka, kafa gücünün de savaş sonucunu etkilemeye başlaması ile yeni bir safhaya girmiş olan sömürgecilik, çağımızda stratejisini büsbütün değiştirmiş bulunmaktadır.

Emperyalistler artık silâh zoru ile girdikleri ülkelerde rahat edemeyeceklerini, sömürülen ülke insanlarından başka, Dünya kamuoyunun da, bir süre sonra onları bu ülkeyi terke mecbur edeceğini gayet iyi biliyorlar. Çünkü bir ülkeye kaba kuvvet kullanarak silâh zoru ile girme, ekseriya pek çok insanın hunharca öldürülmesini ve hayatta kalanların bu suretle yıldırılmasını gerektirmektedir. Bu yılgınlığın etkisiyle bir süre susan insanlarda, korku duygusu zamanla kin ve nefrete dönmekte, bu nefretten hız alan millî duygular örgütlenerek, sömürgeciyi kaynaklarına el koyduğu ülkeden kaba kuvvet ve silâh kullanarak kovmaktadır.

Sömürgeciler, bundan dolayı silâh kullanmadan ve kanlı operasyonlara girişmeden başka topumları istismar etmenin mümkün olup olamayacağını uzun süre araştırdılar ve ikinci Dünya Savaşını izleyen süre içinde bazı bulgularını en geniş anlamı ile uygulamaya soktular.

Bu tarz sömürgecilik ilk nazarda kan dökülmemesi ve zor kullanılmaması bakımından daha medenî bir davranış gibi görülmekte ise de konu ayrıntıları ile incelenince durumun böyle olmadığı görülmektedir.

Eskisine nazaran çok daha İnsanî ve korkunç olan yeni sömürgeciliğin kurallarını kavrayabilmek, zor bir iş değildir. Sömürülen toplumların mutsuz aydınları, kendilerini aldatıcı bir barış içinde mutlu farz etmekten vazgeçip, bütün hızı ile sürdürülmekte olan ekonomik savaşın birer eri veya komutanı gibi olup bitenleri ayrı bir açıdan eleştirmek için olağanüstü bir çaba sarf etmeye ve biraz yorulmaya razı olurlarsa, soğuk savaşın kurallarını öğrenebilir ve hattâ bu savaştan mensup oldukları toplumu yenik çıkarmamak için bazı tedbirler de alabilirler. Dünya sulhunu korudukları gerekçesi ile olaylara karışıp, milyonlarca insanı öldürmek için tertip hazırlayanların, korkunç projelerine akıl erdirebilmek ve bugün ülkemiz üzerinde de uygulanmakta olan oyunları anlamak için biyoloji ve sosyoloji gibi klâsik ilimlerin ana kurallarım hatırlamak ve bunların insanların mutluluğu kadar sömürgecinin çıkarlarına da alet edilebileceğini düşünmek lâzımdır.

XVIII ve XIX uncu asrın romantik bilginleri araştırmalarını yapıp, Doğanın sırlarını insanoğlunun malûmu haline getirirlerken XX nci asrın ikinci yarısında bulgularının insanları yok etmek veya köle yapmak için kullanılacağım düşünmemiş ve beşeriyete yardım ettiklerini zannetmişlerdi. Fakat bu bulgular çıkarlarından başka hiç bir şey düşünmeyen faşist guruplar elinde ateşli silâhlardan da daha etkin ve daha korkunç vasıtalar haline getirilmiş ve fareler üzerinde yapılan denemelerden alman sonuçlar daha sonra geri ülkenin mutsuz insanı üzerinde uygulamaya konmuştur.

Fare ile insanın biyolojik yapısının benzer olmasına rağmen, sosyal davranışının toplumdan topluma değiştiğini önceki tecrübeleri ile iyi öğrenmiş olan emperyalistler, sosyal bilimlerin verilerini de değerlendirmeyi ihmal etmemişler ve **«Antropolojik»** araştırmaları sömürgeciliğin geliştirilmesinde en güvendikleri stratejik bilgiler olarak değerlendirmişlerdir. Artık biyolojik yapısı ile

üniversal bir hüviyeti olan insan ve bu insanların sosyal davranış bakımından farklılaşan toplulukları, yeni sömürgecilerin avuçlarının içi kadar iyi bildikleri ve kolayca sömürdükleri toplumlar haline gelmiş veya getirilmiş bulunuyor.

Onlar sömürmek de, öldürmek de, güldürmek de sömürgeci için kolay bir iştir.

İnsanlar yaz gelince kışı, kış gelince yazı özledikleri gibi, şu günlerde de en çok barışı özlemektedirler. Çünkü asırlardır ardı ardına sürdürülmüş olan savaşlar ve emperyalistlerin çıkarları için Ölüme sürükledikleri milyonların, geride kalan kuşaklarda bıraktığı hüzün ve eziklik, savaşı istenmeyen bir dunun haline getirmiştir. Artık herkes kaderine razı olmak ve gerekirse az yiyip, az içerek savaşıp dövüşmeden yaşamayı arzu etmektedir. Büyük savaşçı ve değerli lider Atatürk bile, düşmanlarımızı denize döktükten sonra **«Yurtta Sulh, Cihanda Sulh»** demek suretiyle Türk toplumunun ve hattâ bütün dünyanın duygularına aracılık etmişti.

Fakat emperyalistler barışın doğaya aykırı bir durum olduğunu iyi bilmektedirler. Çevremizdeki olaylar biyolojik bir açıdan incelenecek olursa, sürekli bir savaşın devam etmekte ve güçlünün, güçsüzü kıyasıya sömürdüğü ve hattâ kendi yaşantısını devam ettirmek için, güçsüzün yaşantısına son vermekte olduğu görülür. Böylece yaratılmış olan bir Dünyada insancıl duygulara esir olarak, Tanrının verdikleri ile yetinmek, emperyalistlere uyarlı görünmemiştir. İnsanları asırlarca en korkunç silâhlarla boğazlayıp, maksatlarına alet olmaya zorlayanların, belirli bir noktada insanı yüceltmeye çalışan büyük fikir adamlarının etkisi altına girip, başkaları için de yaşama hakkı tanımaları beklenemez.

Nitekim Atatürk bu gerçeği de görmüş ve barışı koruyabilmek için güçlü olmak gerektiğini de bize hatırlatmıştı. O gün, bugün birbirinden daha korkunç silâhların sağladığı bir dengeye dayalı olarak sürdürülen Dünya barışı, gerçekte **«SOĞUK HARP»** şeklinde nitelenen korkunç bir savaşın içine girmiş bulunmaktadır. İnsanlar kedi ile köpek, leylekle kartal, mikropla insan arasındaki mücadeleyi kendi aralarında da değişik kalıplarla sürdürüyorlar. Barış diye isimlendirilen ve derileri başka renkte olanların bunalım!' pahasına başka bir grubun mutluluğuna vesile olan bugünkü yaşantılarımız bio sosyal ilişkiler bakımından en korkunç savaşları aratacak bir ortama sokulmuş bulunuyor. Bu ortamın gereğince tanımlanması ve olup bitenlerin anlaşılması lâzımdır. O zaman barışı sağlamak için ne yapmamız gerektiğini daha iyi öğrenmiş olacağız.

Biyolojik Temel:

İnsan biyolojik yapısı ve temel davranışları ile incelendiği zaman, bütün yaratıklar gibi benliğini koruma ve neslini sürdürme gibi güçlü içgüdülerle donatılmış bir canlı olduğu görülür. İnsan yalnız bu yönü ile değerlendirildiği ve eğitimle sonradan kazandığı nitelikler dikkate alınmaksızın incelendiği zaman birçok davranışları ile hayvandan farksız bir yaratıktır. Gerçekten de insanlar, tıpkı çevremizdeki hayvanlar gibi, doğmakta, gelişmekte, beslenmekte, çiftleşmekte ve bu yoldan çoğalmaktadırlar. İnsanın karnım doyurma ve neslini sürdürme bakımından uyduğu davranışlar hayvanların davranışlarına çok benzer. Eğitilmemiş, çevrenin sosyal etkilerinden uzak tutulmuş bir insanın karnını doyurmak ve neslini sürdürmek için tıpkı hayvanlar gibi hareket etmesi, doğal bir sonuçtur. Fakat Dünyaya gelen insan önce ailenin ve daha sonra din kuruluşları ile okulun etkilerine girmekte ve bu eğitimin etkinlik derecesine göre, hayvana has davranışlardan kendini kurtararak çevrenin bir temsilcisi haline gelmektedir. Biz işin bu tarafına pek girmeden en katı gerçekleri ile insanın biyolojik temel yapısını incelemek ve bu suretle yeni emperyalizmin uygulamalarını anlama bakımından yararlı olabilecek sonuçlar çıkarmak istiyoruz. **Gerçekten toplumun saygı duyduğu bir kişinin yemek yerken duyduğu haz ve yataktaki davranışı bakımından hayvandan pek farkı yoktur.** Hattâ kamuoyu bunu gayet iyi bildiği için cinsel duyguları bazı uyarsız durumlarda **«hayvani duygular»** olarak isimlendirme lüzumu duymuş ve bu suretle insanın bazı davranışları ile hayvana pek benzediğini ima etmek istemiştir. Geri kalmış ilkel topluluklarda eğitimden ve çevrenin etkilerinden mahrum kalmış kimseler arasında biyolojik temelden gelme davranışların, sosyal davranışlara baskın çıktığı ve aşikâr bir hal aldığı görülür. Bundan dolayı sömürgeciler, insanın bu yönü ile ilgilenmeyi ve toplumları bu suretle değerlendirmeyi kendi çıkarları bakımından önemli kabul etmişlerdir. Uygar insan temel, biyolojik davranışlarım insana

hoş görünen bazı yapmacıklarla süslemeyi bilmiş olmasına rağmen, ilkel toplumlarda doğan ve gelişen kişiler, içgüdülerine uymaktadırlar.

Alexis Carrel isimli Amerikalının **L'homme** cette **Inconnu** isimli eseri yayınlandığı günden bu tarafa lâboratuvarlarda yapılan incelemeler bize insanı tanıma bakımından çok değerli olabilecek bilgiler vermiş bulunuyor.

Emperyalistler meyve sineklerinden başlayarak, tavşanlar, kobaylar, fareler, maymunlar ve daha sonra geri ülke inşam üzerinde yaptıkları denemelerle pek çok şey öğrenmişlerdir.

Bir ucundan bir mum ışığı ile ısıtılan bir bakır levha üzerine serpiştirilen meyve sinekleri, bir süre sağa sola koşuştuktan sonra levhanın mum ışığından belirli uzaklıkta bir bölgesine toplanmakta ve burada üst üste binerek yumaklanmaktadırlar. İşte bu nokta bu böceklerin haz ettikleri optimal sühunet derecesine göre ısınmış olan noktadır. Böcekler, mum alevine daha çok yaklaşmak veya bulundukları noktadan uzaklaşıp daha soğuk bir noktaya gitmek istemezler.

Böcekler üzerinde yapılan bu denemelerden alman sonuçlar, ilkel insan topluluklarına da aynen uygulanabilir. Nitekim Dünyanın böylesine kalabalık olmadığı çağda, insanlar öncelikle deniz kenarlarında ve iklimi mutedil olan bölgelerde yerleşmişler ve burada yaşamak istemişlerdir. Akdeniz çevresinin medeniyetin beşiği olmasının gerçek nedeni de zaten budur. Orta Asya'daki iç deniz kuruduktan sonra Türkler, bölgeyi terk ederek daha kolay yaşayabilecekleri topraklar araştırmaya başlamışlardı. Amerika, ayni amaç ile keşif ve iskân edilmiş, hattâ Birinci ve İkinci Dünya Savaşları da Avrupa'nın göbeğine sıkıştırılmış ve bunaltılmış bir Almanya'nın kendine hayat sahası aramasından doğmuştur. Fakat politikacılar ve hayvanlara nazaran çok daha zeki, sonradan da eğitilmiş olan insanlar, bu temel nedenleri gizleyip olayı bir prensin öldürülmesi veya politik bir gelişmenin doğal sonucu gibi göstermeyi bilmişlerdir. Bu basit deneme, insanların ve toplumların temel davranışlarım bilimsel anlamı ile öğrenmek için meyve sineklerinden bile yararlanılabileceğini gösterme bakımından gerçekten değerlidir. Sömürgeciler, araştırmalarım pek tabu olarak bu safhada bırakmamış ve bu biyolojik bulguları Antropolojik verilerle de pekleştirmeyi bilmişlerdir.

İnsana en yaklaşık maymunları lâboratuvarlara doldurup geri ülke insanını hayrette bırakacak miktarda, para harcayarak bir sıra denemeye girişenler, daha sonra bulguları ile kendini hayretle izleyen ve hattâ ona şaşmakta olan toplumları sömürebileceğim gayet iyi biliyordu.

Analık duygularının hangi noktaya kadar etkinliğini muhafaza edebileceğini tayin etmek için bir maymunla yavrusunu, dışardan ısıtılabilen bir odaya sokan araştırıcı, oda zemini 80 C. derecesinde ısıtılınca ana maymunun yavrusunu kucağına aldığını ve analık duygulan ile onu korumak istediğini görmüştü. Fakat zeminin ısısı 140 C. derecesine çıkarılınca, ana maymun, yavrusunu yere koymakta ve onun üzerine oturarak kendini korumaya çalışmaktadır. Bu sömürgeciye, yeni bir şey öğretmiştir. (Geçim şartlarını iyileştirme yerine daha çok borçlanma tüketim yolunun açılması)

İlkel toplumun, insanı ve hattâ eğitilmiş toplumlar bile fertlerin hayatlarım tehlikeye sokan bir ortama iteklenince, ahlâk kuralları temelinden bozulabilecek ve analık duygusu gibi saygı duyulan biyolojik bir davranış bile şekil değiştirebilecektir. Daha sonra bu denemeleri yapanlar, İkinci Dünya Savaşı sırasında Dünya'nın en mükemmel anası olarak bilinen Alman kadınının istilâcı orduların önünden kaçarken, soğuk, açlık ve korku dolayısıyla bitap bir hale düştüğünde, yavrusunu kar içine fırlatarak ölüme teslim ettiğini ve canını kurtarabilmek için takati kesilinceye kadar kaçtığını görmüş, bunu da not etmiştir.

Emperyalistler, insanın bencil bir yaratık olduğunu ve önce kendi çıkarlarım düşündüğünü, kendi yaşantısını emniyet altına alma eğiliminde olduğunu gayet iyi bilmektedir. **Rumca EGO kelimesi ile doğan bir yavrunun ilk çığlıkları arasında dikkati çeken bir benzerlik vardır. Dünya'ya gelen**

yavrunun “AGIIUU” diye ağlaması, belki de dikkati çekmiş ve «Ben» anlamına gelen «Ego» kelimesi de bundan doğmuştur, insan, doğum ile ölüm arasını dolduran çizginin her noktasında öncelikle kendi için savaşmakta ve kendi çıkarlarım korumak için çalışmaktadır. Böyle olmasına rağmen eğitim ve daha sonra yapılacak telkinlerle insana toplumsal bencillik duyguları aşılamak ta kabil olabilmektedir. Bu takdirde, insan toplumsal çıkarlarla kendi öz çıkarları arasındaki ilişkiyi sezerek toplum için yaşama ve toplum için çalışma gibi üstün bir vasıf kazanmış olacaktır.

Toplumsal çıkarları koruma içgüdüsünün bazı hayvan topluluklarında da dikkati çekecek şekilde geliştiğini görüyoruz. Filhakika insanda da böyle bir içgüdü mevcuttur. Afrika’da yaşayan ilkel kabilelerde çevre koşullarına karşı koyabilmek için insanların bir araya geldiklerim ve hattâ iş bölümü yaptıklarını, topluluğun korunması için hayatlarını tehlikeye sokabilecek kadar bencillikten sıyrıldıklarım görüyoruz.

Eski çağlarda yaşamış ilkel topluluklarda da benzer davranışların görülmüş olması, insanın toplum çıkarları için, kendi çıkarları gibi çalışıp savaşabileceğini göstermektedir. Fakat bu duygu hiç bir zaman EGOİZMA «BENCİLLİK» duygusu kadar güçlü değildir. Bunu iyi bilen emperyalistler, sömürdükleri ülkenin ilkel insanına öz çıkarları açısından olanak hazırlayarak sömürü düzenini geliştirmeye ve toplumcu davranışları da zayıflatıcı tedbirler almaya bilhassa dikkat etmişlerdir.

İlkel kaldığı için bencillik duygusu, toplumcu davranışın ötesinde güç kazanmış olan geri ülke insanını çıkarları üzerinden ikiye ayırmak ve hattâ birbirine düşman ederek çatıştırmak, yeni sömürgeciliğin bilinçli kurmayları için kolay bir iştir. Hele o toplumu önceden aç bırakmak veya ihtiyaç maddeleri bakımından dara düşürerek daha sonra bazı kimseleri nimete gark etmek mümkün olabiliyorsa, o zaman bu çatışma ortamını yaratmak, çok daha kolay olmakta ve toplumcu davranış, bencil davranışların etkisi altında etkinliğini büsbütün yitirmektedir.

Buna karşılık sömürgeciler, kendi toplumları içinde toplumsal davranışı güçlendirecek değerlerin geliştirilmesine bilhassa dikkat derler. **Dinlerin, ahlâk kurallarının, örf ve âdetlerin veya sanat hareketlerinin çağımızda etkinliğini yitirdiğini iyi bilen emperyalistler, paraya dayanan bir müşterek düzen kurmayı ve kendi insanlarını da biyolojik temele dayalı bir bencillik duygusu yardımıyla birleştirmeyi bilmişlerdir.** Emperyalist ülkelerde çok zaman para, bilinen bütün mânevi değerlerin üstünde bir değer taşımaktadır. Böylece, parası, dolayısıyla çıkarı tehlikeye giren milyonlarla insanı tek bir vücut gibi harekete geçirmek ve toplum çıkarları için tehlikeye atmak mümkün olmuştur. Geri ülkenin aydınları ise daima, romantik kalmayı tercih etmişlerdir.

Güçlerini insancıl duygulardan alan bu idealist kişiler, çıkarları için mücadeleye giriştikleri toplumda, çok zaman, taraftar bulamaz ve en yakınlarını bile bencillik duygularına esir olup, sömürgecilere para ile satıldıklarına şahit olurlar. Günkü, sömürgeci,, insanın kendi varlığını muhafazaya yönelmiş olan karın doyurma içgüdüsü ile neslini muhafaza ve idameyi amaç edinmiş cinsel duyguların insanın biyolojik temelinde yatan en güçlü duygular olduğunu bilmekte ve kendi maksatlarına alet edeceği kişileri bu yoldan zayıf düşürerek, kendi insanlarına ihanet ettirebileceği noktasından hareket etmektedir.

Bu temel kurallara dayatılarak yürütülen sömürme projelerinde emperyalistler nadiren başarısızlığa uğrarlar ve gerçeğin bu olduğunu onlara diğer geri toplumlardaki uygulamaları öğretmiştir. **Çok zaman mahrumiyetler içinde ömür sürmeye mecbur kalmış bir geri ülke aydınım davet ederek, ona binbir gece masallarındaki gibi bir hayat yaşatmak, bir otomobil satın alması için imkân hazırlamak, karnını doyurmak ve cinsel duygularım tatmin imkânı vermek bu insanın kendi toplumuna ihanet etmesi için kâfi gelebilmektedir.**

Eğer bu ihanet daha ucuza sağlanmak isteniyorsa o zaman sömürülecek toplumda ticarî ve ekonomik operasyonlarla önce bir açlık veya marjinal yaşama ortamı hazırlanır. Bu ortam hazırlandıktan sonra ise, insanları bir kilo ekmeğe satın almak mümkün olabilmektedir.

Yeni sömürgeciliğin hayli karışık olan biyolojik ve sosyolojik çalışmalarım örneklerle izaha çalışmak hayli uzun ve hacimli bir kitabın hazırlanmasını gerektireceği için ve Türkiyede bu kabil kitapları basmak zor bir iş olduğundan, biz ana fikri kavramamıza yardımcı olacak birkaç örnek üzerinde böylece durduktan sonra, bir sıçrama yaparak, alanımıza giren beslenmeye ilişkin emperyalist çalışmalara el atabiliriz. Gerçekten de yeni sömürgeciliğin şu günlerde en çok üzerinde durduğu konu, beslenme konusu olmuştur. Çünkü, insanın biyolojik yapısı ile davranışlarını böylesine etkileyen ve sömürgeciliğe elverişli başka bir silâh yok gibidir.

SİLAH VE BESİN

Emperyalistler, ilk çağlarda insanları yıldırmak, öldürmek ve ülkeleri yakıp yıkmak için kesici silâhlar kullanıyorlardı. Daha sonra barutu keşfederek yeni bir aşamaya kavuştular. XX. nci asrın ikinci yarısında barut ta etkinliğini kaybetmiş ve onun yerini atom enerjisi almış bulunuyor. Fakat, barutla yürütülen savaşların henüz etkinliğini yitirmediği bir çağda, savaşı kazanmak için her çeşit vasıtanın kullanılmasını mubah gören bir zihniyetin zehirli gazları, mikroplan ve bazı biyolojik araçları da savaş vasıtası olarak kullanma eğilimi gösterdiğini görüyoruz. Daha sonra Milletlerarası bazı kuruluşlar tarafından yasaklanmak istenilen bu çeşit silâhlar, kontrollerin yetersizliğinden faydalanılarak bugün de kullanılmakta ve hem de «Soğuk Savaş» koşullan içinde kullanılmaktadır.

Atom silâhlarının kontrol altına alınmış ve hattâ bu sahadaki çalışmaların kısıtlanmış bulunması yanında belki de bu silâhlardan daha çok maddî ve mânevî kayıplara sebep olan biyolojik savaş vasıtaları ile sürdürülen gizli savaşın da sınırlandırılması gerekirse de, barış ortamında ve bazen de İnsanî maksatlarla ve yardım ediliyormuşçasına uygulamaya konulan bu tahripkâr araçları sınırlandırmak şöyle dursun, tanımlamak bile güç bir iştir.

> **Biyolojik gelişmeyi istenilen istikamete sevk etme veya toplumun üretim gücünü ve sağlığını kontrol altına alma amacı ile mükemmelen kullanılabilen besin maddeleri, yeni sömürgeciliğin baruttan daha çok kullandığı bir silâh haline gelmiştir. Çok önce Çin halkının uyuşturulması ve bu ortamda sömürülmesi için afyonu kullananlar, daha sonra pirinç, buğday, yağ gibi boş kalori kaynaklarının da ayni maksatla kullanılabileceğini anlamış ve Hindistan'da ilk denemelerini yaparak başarılı sonuçlar almışlardı.**

Doğum kontrol çalışmaları ile bazı toplumların üreme güçlerini kırarak uzun süre içinde köklerini kazımak, emperyalistlerin başarı ile kullandıkları bir silâh haline gelmiştir. Artık barut yerine bazen de gebeliği önleyici haplar kullanılmakta ve bu yoldan toplumların direnme gücü kırılarak sömürülmeye elverişli bir ortam yaratılmaktadır.

Yeni sömürgeciliğin hayli karışık ve anlaşılması güç prensiplerini ve bu biçim sömürmenin biyolojik ve sosyal temellerini anlayabilmek için geriye dönüp, beslenme ile insan gücü ve sağlığı arasındaki ilişkileri tanımak ve açlığın insanın davranışı üzerine yaptığı etkileri öğrenmek gerekiyor.

Erkeğin tohumcuğu ile kadının yumurtası ana rahminde birleşip «Zugot» dediğimiz: ilk döllenmiş canlı meydana geldikten sonra, bir tek hücreden ibaret olan bu yaratığın gelişmesi, anadan ve babadan aldığı kalıtıma bağlı nitelikleri ortaya koyarak, güçlü bir varlık olarak yaşayabilmesi için çevreden tedarik edilecek bazı maddelerin özellikle proteinlerin, karbonhidratların, yağların, vitaminler ile mineral maddelerin bu canlıya aktarılması gerekir.

«Intra Uterin Hayat» dediğimiz ve ana rahminde geçirilen bu süre içinde yavru muhtaç olduğu temel besin maddelerini göbek kordonu aracılığı ile ananın kanından almakta ve ana uzviyeti içinde adeta paraziter bir hayat sürmektedir. Yavrunun gelişmesi, rahim içi hayatını tamamlarken organlarının teşekkülü ve dış hayata intibak edebilecek hale gelmesi bu sayede mümkün olur.

Anne gereği gibi beslenebiliyor ve hem kendine, hem de rahminde gelişen yavruya lüzumlu olan besin yapıtaşlarını yeterli bir şekilde alabiliyorsa, insan yavrusuna ilk kalıbını veren rahim içi gelişme tam ve yeterli olacak, yavru anadan ve babadan aldığı kalıtım faktörlerine uyarlı bir şekilde inkişafını tamamlayıp dokuz ay on gün sonra anayı terkedecek ve bir fert olarak Dünya'ya gelecektir. Bu süre zarfında ana gereği gibi beslenemez ve örneğin **Türkiye'de olduğu gibi, bol tahıl ve az miktarda et, süt, yumurta ve balık tüketecek, yeteri kadar meyve ve sebze yiyemeyecek olursa, o zaman doğacak çocuğun, daha ana rahminde iken fizik ve entellektüel yapı bakımından zedelenmesi ve inkişafını tamamlayamamasından daha doğal bir sonuç beklenemez.** Nitekim şahsen yaptığımız denemelerde bir tek vitaminin yetersizliğinin bile fare yavrularında teşekkülât bozukluklarına sebep olduğunu ve yavrunun iskelet ve sinir sistemi ile dimağ yapısında gerilemelerin ortaya çıktığını açık ve

seçik olarak görmüş bulunuyoruz.

VİTAMİN B12 bakımından yetersiz bir beslenme tarzına tabi tutulan analardan doğma fare yavrularında «Hidrosefalus» denilen, beyinde su toplanması olayına, iskeletin kusurlu teşekkülüne ve sinir sisteminde aksaklıklara çok rastlanmaktadır.

VİTAMİN A'dan yoksun beslenen analardan doğma yavrularda göz hataları ve anomalileri çok görülmektedir.

Fareler üzerinde yapılan bu denemelerden alman sonuçlarla, toplumların beslenme tarzı arasında ilişkiler kurmak da mümkün olabilmiştir. Hindistan, Türkiye ve Pakistan gibi, geri ve daha çok tahılla beslenen insan topluluklarında çocuk ölümlerinin yüksek oluşu, ekseriya hamile annelerin beslenme tarzı ile ilgilidir. Her ne kadar bu çocuklar doğduktan sonra da annelerinin sütlerinin miktar ve kalite bakımından yeterli olmayışı ve ana sütünün yerini tutabilecek başka mamaların da bulunmaması dolayısıyla çetin beslenme şartları ile karşılaşmakta iseler de ölü veya eksik doğan çocuklar sayısının yüksek oluşu ile erken doğumları başka nedenlere bağlamak güçtür. İyi beslenmeyen kadınlarda erken doğumlar ile eksik ve hatalı doğumlar çok görülen olaylar olduklarından, etten yoksun ve tahıldan hayli zengin bir diyetle beslenen ülkeler halkında bu olaylara daha çok şahit oluyoruz. Örneğin Türkiye'de doğan 1000 canlı çocuktan 162 sinin daha bir yaşım bitirmeden hayata gözlerini yumdukları **Birinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı'**nda açıklanmış bulunmaktadır. (1968) İngiltere, Birleşik **Amerika, Kanada ve** Batı Almanya gibi iyi beslenen toplumlarda bu sayı 25 30 arasında değişmektedir. Şüphesiz bütün bu ölümleri kötü beslenmeye bağlamak kabil değildir. Fakat kötü beslenme sonucun böyle olmasnıı hazırlayan en önemli etken olarak kabul edebilir. Bu gerçekleri iyi bilmeyen geri kalmış toplumlar, fakir köylülerle işçi çoğunluğunu tahılla beslemeye devam etmekte ve hattâ emperyalistler tüketilen tahılla, boş kalori kaynağı olarak tanımlanan yağ tüketimim sömürdükleri toplumda artırmak için yan çabalar sarf etmektedirler. Birleşik Amerika ile Kanada'nın bir ekonomik sömürge olarak kalmasını arzuladıkları Hindistan, Türkiye ve Pakistan ile diğer geri toplumlara mahallî para karşılığı ve ucuz fiyatla bol miktarda buğday ve yağ sattığı bilinmektedir. Şeklen insancıl bir davranışmış gibi gösterilmeye çalışılan bu operasyon gerçekte yeni sömürgeciliğin bu toplumları yere sermek ve gelecek kuşakları daha ana rahminde iken örselemek için başvurduğu bilinçli operasyonlardan biridir.

Türkiye bir yılda insan başına 268 kilo tahıl tüketmek suretiyle Dünya'nın çok tahılla beslenen bir ülkesi olmasına rağmen, Amerikalı dostlarımızın bize buğday, pirinç, mısır, soya yağı, pamuk yağı, don yağı gibi boş kalori kaynaklarını satmak için seferber olmuş bulunmalarını da bu açıdan değerlendirmeliyiz.

Amerikalılar, yılda insan başına 67 kilo tahıl tüketerek ve fakat her insana ortalama 90 kilo et, bol miktarda süt ve yumurta sağlamak suretiyle beslenirlerken, Türk halkının 268 kiloyu da aşan miktarda tahıl, bol miktarda yağ ile beslenmesini ve bu yoldan doğacak yavrularımızın daha ana rahminde fizik ve entellektüel yönleri ile sakatlanmalarını sömürme düzenlerinin devamı bakımından uyarlı bulmuşlardır.

Gelmiş geçmiş Türk hükümetleri de bu gerçekleri bilmedikleri için **«Ucuz sirke baldan tatlıdır»** anlayışı içinde hareket etmişler ve Amerika'dan sağladıkları boş kalori kaynaklarım halka yedirip sağlığı daha da bozarken, bir taraftan seçim meydanlarında parlak nutuklar atmışlardır. Sömürgeciler hayvansal proteinden yoksun bir düzene göre beslenen ülkelerde insanların geri zekâlı, kol gücü bakımından yetersiz kişiler haline geldiklerini ve anaların doğuracakları yeni kuşakların da bu akıbetten kurtulamayacağını iyi bilmektedirler. **Fareler üzerinde yapılan denemelerin sonuçlarından öğrenilmiş olan bu bilimsel gerçek, Hindistan, Çin, Pakistan ve Türkiye ile Güney Amerika ve Afrika toplumları üzerinde de denenmiş, bulguların insanlar için de doğru olduğu anlaşılmıştı.**

Bundan dolayı emperyalistler bazı kalabalık toplumlar! silâh patlamadan Dünya yüzünden silmek ve belirli bir süre içinde kökünü kazımak için tahıla dayalı bir beslenme ortamı yaratmayı o toplumlara savaş ilân etmekten çok daha ucuz ve daha olumlu sonuçlar veren bir uygulama şekli

olarak benimsemiş ve bu bulgularım bizim üzerimizde de uygulamaya başlamış bulunuyorlar. Şüphesiz bir toplumu yok etmek ve rahatça sömürebilmek için onlara tahıl yedirmek yeterli olmayabilir. Bu çalışmalar doğum kontrol çalışmaları ile de pekleştirilecek ve kültür emperyalizmi ve ticarî operasyonlarla takviye edilecek olursa, o zaman daha kısa süre içinde daha güvenilir Sonuçlar almak kabildir. Fakat biz şimdilik bir noktayı aydınlığa kavuşturabilmek için ısrarla gıda emperyalizmi üzerinde durmaya çalışacağız. Esasen biyolojik ve sosyal temele dayatılmış bulgulara göre geliştirilen yeni sömürgecilik metod'arını tanıyabilmek ve insanların barut kullanmadan yiyecekleri ile nasıl yok edilebileceklerini anlamak için yalnız gıda emperyalizmi ile doğum kontrol çalışmalarını incelemek yeterlidir. Diğer uygulamalar ise yeni sömürgeciliğin etkinliğini artırmak ve sömürme düzenini geliştirmek için başvurulan yan çalışmalar olarak değerlendirilebilir ve iki konuyu anlayan kişiler tarafından kolayca izah edilebilirler. Bu iki önemli konu etrafında yeterli bilgi sahibi olmak bize emperyalistlerin diğer oyunlarını anlama bakımından da yararlı olabilecektir. **Yaşayan kuşaklar beslenmekte oldukları düzen içinde ve gelecek kuşaklar da doğum kontrol hapları ile kontrol altına alındıktan sonra belirli bir süre içinde söz konusu ülkeye sahip çıkmak nasıl olsa mümkün olabilmektedir.**

Bundan dolayı hayatta olanlar için besin maddelerinin ve doğacak olanlar için gebeliği önleyici araç ve gereçlerin baruttan çok daha öldürücü taarruz ve tasallut silâhları olarak bilinmesi gerekiyor.

SAVAŞ ARACI OLARAK BESİN

Savaşan iki toplumdan birinin, diğerim mağlûp edebilmek için onları muhasaraya alarak açlığa mahkûm ettikleri eski çağlarda da çok görülmüştür. Buna karşı eski çağın kaleleri muhasara süresince savaşanların yiyecek ihtiyaçlarım karşılama maksadı ile yiyecek depo ediyorlardı.

İnsanlar muhasaralara karşı böylece hazırlanırlarken, sefere çıkan ordular da kendi yiyeceklerim yanlarında götürmüşler ve çekilen düşman kuvvetlerinin köyleri yakmaları, yiyecek maddelerini yok edip, onları aç bırakarak geri çekilmeye mecbur etmelerini bu yoldan önlemek istemişlerdir. Napolyon'un güçlü orduları Rusya bozkırlarında, çekilen Rus orduları tarafından her şeyin yakılıp yıkılması dolayısıyla aç kalarak Moskova önünden geri dönmek zorunda kalmışlardı. BUNDAN DOLAYI NAPOLYON RUSYA'YI ZAPT EDEBİLMEK İÇİN HER ŞEYDEN ÇOK BİR ET KONSERVESİNE İHTİYAÇ OLDUĞUNU HİSSETMİŞ VE İLK ET KONSERVESİ DE BU MÜNASEBETLE YAPILMIŞTIR.

Türk akıncılarının Dünya'yı bir uçtan bir uca fethetmeleri, böyle bir et konservesine sahip olmaları ile ilişkiliydi. Bugün pastırma diye bildiğimiz baharlanmış ve kurutulmuş eti, akıncılar, eğerlerinin altında taşımakta ve bununla beslenmekteydiler.

Türk atlıları düşman tarafından muhasaraya mahkûm edilip, yiyecek hiç bir şey bulamadıkları zaman yanlarında taşıdıkları bir kamışı sivriltip keskinleştirerek bindikleri atın şah damarına batırmakta ve kan emerek karınlarını doyurmaktaydılar.

Tarihler Türk askerlerinin bir süre bu koşullar altında beslendikten sonra, çok güçlü orduları bile püskürtebildiklerini yazmaktadır. **KIMIZ, YOĞURT, KEFİR VE TARHANA** gibi mükemmel hayvansal protein kaynakları ile beslenmekte olan bu orduların patatesle beslenmekte olan karşı ordular tarafından yenilmesi mümkün olamıyor ve eski çağlarda Türkün bileği bükülemiyordu. **Daha sonra etle beslenmenin bir orduya üstünlük kazandırdığını ve savaş kabiliyetini artırdığını bilimsel nedenleri ile öğrenmiş olan emperyalistler çok etle beslenen ordular teşkil ederlerken, bir taraftan da başta Türkler olmak üzere, sömürmeye niyetli oldukları bütün toplumdan tahılla besleyerek uyuşturmanın iyi bir çare olabileceğini anlamışlardır.** Bugün dikkat edilecek olursa sömürülen bütün toplumların çok tahıl ve az et, sömürenlerin ise bunun tam aksine, çok et ve az tahılla beslenmekte

oldukları görülecektir. (Karaşimşek Mercimek niçin yedirildi diye düşünebiliriz.)

Emperyalistler önce bu basit ve fakat etkili formülü uygulayarak işe başlamış ve daha sonra da gıda emperyalizmini geliştirerek daha bilinçli uygulamalara girmişlerdir.

Durumu daha iyi anlayabilmek için belli başlı yiyecekler üzerinden sürdürülmekte olan emperyalist çalışmaları teker teker incelemeye çalışalım:

(1) Şeker

Şeker tatlı, yenildiği zaman yiyenlere zevk veren ve bu yüzden geri kalmış ülke insanının değer verdiği bir yiyecektir. **Oysaki şeker kamışı, şeker pancarı gibi bitkisel ürünlerden elde edilen kristal şekerin değerli bir besin maddesi olduğu söylenemez.** Terkibinde karbon, hidrojen ve oksijen ihtiva eden şeker, insan vücudunda yakıldığı zaman, enerji hâsıl etmekte ve daha sonra da karbondioksit ve su halinde vücuttan atılmaktadır. Bir insan şekerle beslenince ondan ancak kalori alabilir. Şekerde proteinler, vitaminler ve mineral maddeler gibi aşman dokuların onarılması ve yaşama olaylarının sürdürülmesi için lüzumlu cevherler hemen hiç yok gibidir.

Bundan dolayı geri kalmış ülke insanım tıpkı çocukları aldatır gibi şekerle aldatıp zevk-ü sefa içinde ölüme mahkûm edebilirsiniz. Bundan dolayı emperyalistler kendi sömürgelerinde şeker kamışı ve şeker pancarı ekimine önem vermiş ve son zamanlarda sömürge halkının bol şeker tüketmelerini de teşvik eder olmuşlardır. Bu suretle şeker üreticisi haline sokulan geri ülkeler, ürettikleri şekeri yabancı pazarlara satamadıklarından ekonomik bir krize düşmüşler ve bunu kendileri kullanmaya mecbur kaldıklarından, sağlıklarını da yitirmişlerdir. Bol şekerle beslenen geri ülke halkı kendini mutlu zannetmektedir. Bugün bile Anadolu'nun birçok köylerinde şeker veya şekerli bir şey yiyebilmek bir zenginlik ve mutluluk belirtisi sayılır. Bayramlarda, düğün ve derneklerde misafirlerimizi şekerler ve tatlılar ile ağırlamaya çalışırız. **Oysaki şekerin besleyici değeri son derece düşük ve dengesizdir.** İnsanlar sağlıklı olabilmek için şekerden çok, et, süt, yumurta, balık gibi proteinden zengin yiyecekler ile vitamin ve mineral maddelerin zengin kaynaklan olarak tanımlanan meyveler ve sebzelere muhtaçtırlar.

Emperyalistler bu kabil yiyecekleri kendi insanlarına bol bol yedirip, sömürmeye niyetli oldukları ülkelerin ekim alanlarını şeker pancarı ve şeker kamışı endüstrisinin ilkel ürünlerine tahsis ettirmek için çeşitli oyunlara girmişler ve bu oyunlardan biri de Atatürk zamanında bu büyük insanı bile yanıltarak Türkiye'de sahneye konmuştur.

Emperyalistler Atatürk'ü nasıl kandırdılar.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra, silâhlı çatışmayı başarı ile sonuçlandırıp emperyalizmin zincirlerini kırmış olan bu büyük lider, Türkiye'nin gerçek durumunu yerinde incelemek ve dertlere çare bulmak için güvendiği kişileri de yanına alarak bir yurt gezisine çıkmıştı. Bu gezi sırasında ilkokul çağında olan çocukların çelimsiz, gereği gibi beslenememiş ve soluk benizli çocuklar olduklarım görmüş, emperyalistlerin müteakip saldırılarına karşı koyacak bu genç kuşakların da güçlü kuvvetli ve sağlıklı kimseler olmasını pek arzu ettiği için, yamnda gezdirdiği hekimlerden birine, bu çocukların neden zayıf olduklarını ve bunları, güçlü kuvvetli vatandaşlar haline getirebilmek için ne yapılması gerektiğini sormuştu. **İşte bu noktada belki bilgisizlik belki de kasdi bir davranışla, Atatürk'e yanlış bilgi verildiğini ve emperyalist oyunların sahneye konulmaya başlanıldığını görüyoruz.**

Nutrition biliminin pratik kurallarını bilmediği için Türkiye'nin bugün izlediği şeker politikasını yeren kişileri suçlama maksadı ile **«Türk Yurdu Dergisi»** nde bir makale yazarak bilgisizliğini ortaya koymuş bulunan **«M. Zeki Sofuoğlu»** isimli bir zat olayı şöyle anlatmaktadır.

— Filhakika Atatürk, bir yurt gezisi sırasında kendisini karşılamaya çıkarılan ilkokul

öğrencilerinin çok zayıf olduklarını görmüş, maiyetinde bulunan doktorlara bunun sebebini sormuştu. Çocuklarını zayıflığının kâfi şekerle beslenmemekten mütevellit (raşitizm) hastalığı olduğunu öğrenince, şu direktifi vermişti;

Şeker fabrikalarının sayısını yirmiye çıkaramaz ve şekeri ekmek kadar kolay alınır hale getiremezsek gürbüz çocuklara hasret kalırız. Bu işleri ihmal etmeyelim. Millî Sağlık Dâvamızı temelinden kavrayan bu emrin ileriki yıllarda icapları yerine getirilirken, ilerici ve Atatürkçü geçinen bazılarının, nasıl şeker fabrikalarının kurulmasının lüzumsuz olduğunu savunduklarını ibretle hatırlamamak mümkün mü?

M. Zeki Sofuoğlu'nun Şubat 1966 tarihinde yayınlanmış olan 320 sayılı Türk Yurdu dergisinde yayınladığı **«Atatürk'e Göre İktisat ve İktisadî Kalkınma»** isimli yazısından aldığımız bu pasaj, bir şeyler bildiği evhamı içinde ilerici ve Atatürkçü aydınları itham etmeye kalkışan Sofuoğlu'nun gerçekte hiç bir şey bilmediğini ve emperyalistlerin hayli karışık ve bilinçli oyunlarına bugün bile nüfuz edemediğini ortaya koymaktadır. O tarihte insanlarım ve cumhuriyeti emanet edeceği genç kuşakları sağlıklı kişiler olarak yetiştirmek için, bilgisine ve ihtisasına güvenmek mecburiyetinde olduğu hekimlere soru soran bu büyük insan, belki kasten ve belki de bilgisizlik dolayısıyla yanıltılmış, hattâ kandırılmıştır. **Çünkü şeker yemekle raşitizm hastalığı arasında hiç bir ilişkinin mevcut olmadığım artık iyi biliyoruz. Raşitizm çocuklarda Vitamin D yahut Kalsiyum yetersizliğinden ileri gelen bir nevi kemik hastalığıdır. Raşitik, çocukları tedavi edip sağlığa kavuşturmak için onlara şeker değil, bol miktarda süt içirmek ve güneşte kalmalarını sağlamak gerekiyordu.** Kaldı ki, o tarihte Atatürk'le birlikte geziye çıkmış olan hekimler, çocukların zayıf ve soluk benizli oluşlarına sebep olan gerçek sebebi teşhisde de hata etmişlerdir. O gün olduğu gibi, bugün de zayıf ve benzi soluk olan Anadolu çocuğu şekersizlikten değil, et, süt, yumurta, balık gibi zengin protein kaynakları ile beslenmemiş olması dolayısıyla bu haldedir. Etini, sütünü ve yumurtasını, büyük şehirlerde çöreklenmiş, mutlu azınlığa satarak, ömrünü bulgurla geçirmeye mahkûm ettiğimiz bu insanların daha sağlıklı olmaları zaten beklenemez ve bunlara bol şeker yedirmenin bir faydası da yoktur. Nitekim, olaylar bunu göstermiş ve Türkiye'de yerden mantar bitercesine şeker fabrikası kurmanın kimlerin işine yaradığı da, zaman içinde ortaya çıkmıştır. **Halkımız eskiye nazaran daha çok şeker yemekte ve fakat her yıl yüzlerce yavrumuz kızamık ve benzeri hastalıklardan eskiden olduğu gibi ölmektedir.**

Hükümet, halka şekeri çok pahalı fiyatlarla satıp bu yoldan adeta bir nevi vergi almaktadır. Böyle olmasına rağmen başka ülkelere şeker ihraç edemediğimiz için geçen yıl **«Şeker Şirketi Genel Müdürü»** üretim fazlası şekere bir tüketim olanağı hazırlamak için ekmeklere şeker katılmasını teklif etmişti. 10 Temmuz 1966 tarihli Milliyet Gazetesinde intişar eden bu haber, bizi güldürmüş ve muhakkak ki emperyalistlerin de çok hoşuna gitmiştir. Çünkü ekmekte bulunan nişasta, sindirim kanalında parçalandıktan sonra şekerlere dönüşmektedir. Un ve buğday fiyatı ile şeker fiyatları kıyaslandığı zaman ekmeğe şeker katmanın insanı gerçekten güldürecek lüzumsuz ve şaşkınca bir uygulama olacağı kolayca görülebilir. Biz o tarihte ayni gazetede yayınladığımız bir makale ile bu teklifin gülünç ve olumsuz bir teklif olduğunu kamuoyuna açıklamaya çalışmıştık. Nitekim teklifin olumsuzluğu yetkililer tarafından da anlaşılmış bulunduğu için gerçekleştirilmesi bugüne kadar mümkün olamamıştır. Böyle olmasına rağmen Türkiye'nin geniş ekim sahaları bugün şeker pancarı ile kaplanmış durumdadır. Hükûmetin pancar üreticilerini himaye için giriştiği olumsuz uygulamalar, soya fasulyesi ve yem bitkileri gibi bizim için yararlı olabilecek protein kaynaklarının ekimine engel olmakta ve yılda 268 kilo tahıl tükettiği için bol bol karbonhidrat almakta olan Türk halkına bir de şeker yedirilmektedir. Halkın tahıl, şeker ve yağ gibi boş kalori kaynakları ile beslenip etten, sütten, balık ve yumurtadan mahrum kalmış olması ise, **emperyalistlerin işine yaramakta ve bir hasta insanlar ülkesi haline gelmiş olan Türkiye'ye bol bol ilâç satılmaktadır.** Köydeki insanların benzi hâlâ sarı, çocuklarımız güçsüz ve kısa ömürlüdürler. Doğan çocukların büyük bir kısmı daha ilk yaşlarında hayata gözerini yummakta ve yaşayanlar ise hiç bir zaman üretici duruma geçememektedirler. Bu çocuklar yeterli bir şekilde beslenemedikleri için geri zekâlı birer yaratık haline gelmiş bulunuyorlar. Şeker, tahıl ve ithal malı yağlarla beslenen bir toplumun başka koşullar altında bulunmasına zaten imkân yoktur. Bu suretle Türkiye sömürülmeye pek elverişli bir ülke haline getirilmiş ve şeker

politikamız da buna alet edilmiştir.

Emperyalistler bu oyunlarını yalnız Türkiye'de değil, bugün sömürmekte oldukları daha birçok ülkede de sahneye koymuş bulunuyorlar. **Güney Amerika ülkeleri ile Hindistan, Pakistan ve daha birçok sömürge bugün bizim bulunduğumuz şartlar içindedirler.** Onların şeker politikalarına hâkim olan ana prensip şöylece özetlenebilir:

> Geri kalmış ülkelerde ekim sahalarının önemli bir kısmı, şeker ve tahıl gibi boş kalori kaynaklarının üretimine tahsis edilecek ve bu ülkeler halkı bu yiyeceklerle beslenerek sağlıkları bozulacaktır. Sağlığı bozulan ve karbonhidratlardan zengin yiyeceklerle beslenmekte bulunan bu toplumlarda entelektüel gelişme mümkün olamayacak ve insanlar hastalıkla uğraşmaktan yurt sorunlarına ve milletlerarası ilişkilere zaman ayıramaz olacaklardır. **Bu hale gelmiş olan topluluklar ne kadar kalabalık olurlarsa olsun, kaynaklarına el atmak ve onları silâh patlatmadan işgal altına alarak, sömürmek kolay bir iştir.** Ayrıca üretecekleri şeker, sömürgeci toplumlar için bir değer taşımadığından bunu satın almamak veya ucuza satın almak suretiyle bu ülkelerin ekonomik yapılarını temelinden sarsmak ve onları hayvancılığı geliştirerek bol et ve bol sütle beslenmekten geri koymak mümkün olacaktır. Bu ülkelere satılacak olan şeker fabrikası tesisleri üzerinden de milyonlarca lira kazanıp, ileri ülkeler endüstrilerine pazar hazırlamak mümkün olur.

İşte şeker üzerinde bilmemiz gerekenler kısaca bundan ibarettir. Bugün Türkiye'de bir boş kalori kaynağı olan un ile ayni şekilde **boş kaloriden ibaret ithal yağından yapılmış margarini ve ürettiğimiz şekeri karıştırıp çok lezzetli tatlılar yapıp, bol bol yiyebiliyoruz.** Fakat yabancıya ödediğimiz ilâç parasının miktarı hiç bir zaman azalmamakta, her gün biraz daha artmaktadır. Bu kirli yoldan kimlerin para kazanıp servet edindiklerini ve halkımızın hasta yatağında bile hangi yoldan sömürüldüğünü geçenlerde patlak veren **«İLÂÇ REZALETİ»** açık ve seçik olarak ortaya koymuştu. Şeker yeme yüzünden ölmüş veya öldürülmüş olan insan sayısı, Kurtuluş Savaşı'nda alnından kurşunla vurulup öldürülmüş vatandaş sayısından daha az değildir. **Emperyalistler artık insanı şeker yiyerek öldürmeyi, kurşunla vurup öldürmeye tercih etmiş bulunuyorlar.** Çünkü bu yoldan daha çok insanı, hiç hissettirmeden mezara göndermek mümkün olmakta ve bu insan mezara gidinceye kadar da onlara ilâç parası olarak külliyetli miktarda para ödemektedir. Bize gelince bizim kalemşorlarımız da 1966 yılında şeker yemekle raşitizm arasındaki ilişkiyi bilemediklerinden, şeker politikamızı savunup, muarızlarını bu yoldan lekelemeye çalışıyorlar. Yaptığımız açıklamalar ne kadar acıklı bir durumda olduğumuzu açık olarak göstermektedir.

Bu konuda uyarıcı bir kitapçık daha önce **Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı** tarafından yayınlanmıştı. Fakat emperyalistler sömürmekte oldukları geri kalmış toplumlarda beslenme koşullarını çıkarlarına uyarlı bir ortama oturtmak için şüphesiz yalnız şeker üzerinde durmakla yetinmemekte diğer besinleri de bir ateşli silâh gibi kullanmayı bilmektedirler..

(2) Pirinç ve Diğer Tahıllar

İngilizlerin Hintlilere Uyguladıkları İnek Hilesi

Emperyalistler afyon ve diğer uyuşturucu ve keyif verici maddelerin serbestçe kullanılmasını sağlamak suretiyle bir ülkenin sömürülmesinin mümkün olabileceğini daha önce Çin'de giriştikleri denemelerden öğrenmiş bulunuyorlardı. Asırlarca bu ortamda sömürülmüş olan Uzak Doğu ülkeleri uyanmaya başladıktan sonra, afyon yerine kullanıp insanları sezdirmeden uyuşturabilecekleri yeni vasıtalar aramaya başladılar. Bu yeni vasıtanın tercihen bir besin maddesi olması ve sömürgecilere ticarî çıkarlar da sağlaması gerekiyordu. Klâsik sömürgeler olarak tanımlanan **Uzak Doğu ülkeleri halkının yaşantıları üzerinde yapılan incelemeler ve bunların mutad besin maddeleri üzerindeki araştırmalar pirincin bu maksatla kullanılabileceğini göstermiş olduğundan ilk uygulamalar Hindistan'da yapılmıştır.** Uzak Doğu'da yaşayan halkın dinî inançlarını, örf ve âdetlerini istismar etmek suretiyle İngilizlerin Dünyanın bu bölgesinde yarattığı şartlar, halkın afyon yerine pirinçle

uyuşturulmasını mümkün bir hale getirmişti. Bu sayede 40 50 milyonluk bir İngiliz milleti, kendi yaşadığı adadan binlerce mil uzakta, kendilerinden on kat daha kalabalık bir topluluğu, orada silâhlı tümenler de bulundurmadan rahatça sömürmeye muvaffak olmuştur. Bugün dahi pirinç ve buğday gibi tahıllarla beslenmekte olan Hindistan şeklen istiklâline kavuşmuş görünmekle beraber, ekonomik yoldan eskisi gibi istismar edilen bir sömürge olmaktan kendini kurtaramamış bulunuyor. **İngilizler Hint halkını bol miktarda tahıl ve az miktarda et ile beslenme ortamına itekleyebilmek için küçük hilelere başvurmuşlardır.** Hintliler kendilerine süt verdiği için inekleri analarına benzetmekte ve bu hayvana karşı saygı duymaktadırlar. Bu inanç sömürgecilerin yardımı ile kuvvetlendirilmiş ve Hintlilerin inekleri analarına benzeterek etini yememekte gösterdikleri hassasiyet istismar edilmiştir.

Bugün bile Hindistan'da insanlar sokaklarda açlıktan ölürlerken, sığırlar salma salına gezmekte ve ömürlerini tamamlamaya çalışmaktadırlar. Sığırların kesilerek etlerinin yenmesine müsaade etmeye kalkışan **Hint hükümetleri büyük tepkilerle karşılaşmışlar ve parlâmentoyu basmaya kalkan halkı durdurmak gerçekten güç olmuştur. İngilizler in hiç farkettirmeden Hint halkının aklına perçinledikleri, ineklerin analarına benzediği için etinin yenmemesi gerektiği hakkındaki inancı XX nci asrın ikinci yarısında aydın Hintli münevverler söküp atamamaktadırlar. Bundan dolayı Hint halkı etyemez.**

Beri taraftan pirincin ve buğdayın bol miktarda tüketilmesi için ne gerekiyorsa, o titizlikle yapılmıştır. **Hindistan'ın köylerine kadar giden sömürgeciler, cahil halkı kandırmak için bir tabağa bir avuç pirinç, başka bir tabağa da bir parça et koyarak bunu bir gece öylece bırakmışlar ve ertesi gün her iki besin maddesinin de ne durumda olduğunu halka göstererek onları yanıltmışlardır.** Havanın sıcak olması dolayısıyla kokmuş ve iğrenç bir hâl almış olan et, çevre şartlarının etkileyemediği pirinçle mukayese edilince Hintlileri et yiyenlerin midesinin kokuşacağı ve pirinçle beslenenlerin ise sağlıklı kalacaklarına inandırmak güç olmamıştı.

Böyle olmasına rağmen Hint halkını etten böylece soğutan İngilizler, sabah kahvaltılarında bile tütsülenmiş balık ve domuz pastırması üzerine kırılmış bir yumurta, bol miktarda sütle beslenmeyi ve bu yoldan kendi topluluklarının entellektüel gücü ile sağlığını en üst seviyede tutmayı ihmal etmemişlerdir.

Hindistan'da kurulan ve bugün Türkiye'de de faaliyet göstermekte bulunan **«VEJETARYEN»** dernekleri halka hayvanı kesip etini yemenin bir dehşet olduğunu telkin etmeye devam etmiştir. Bu insanlar, yalnız bitkisel yiyeceklerle beslenmekte ve bundan dolayı aklî gelişmenin tamamlanması için lüzumlu olan hayvansal proteinler ile et, süt, yumurta ve balık gibi hayvansal yiyeceklerde bulunan **VİTAMİN B 12'yi yeterli olarak alamamaktadırlar.**

Sabah kahvaltısında bile domuz sucuğu, tütsülenmiş balık, yumurta ve süt yiyen İngiliz'in, bitkisel yiyeceklerden başka hiç bir şeyi ağzına koymayan hasta Hintliyi sömürmesi ve kaynaklarını istediği gibi kullanması bundan dolayı zor olmuyordu.

İngilizler bu hale soktukları Hintliler ile alay etmeyi de ihmal etmemişlerdir. Bir İngiliz yazarı «Benares» isimli yazısında Hintlilerin mukaddes şehri olan Benares'de günahlarından arınmak için «Ganj» nehrine girişlerini tasvir ederken, yüzlerce kilometre uzaktan mukaddes hayvan olarak kabullendikleri sığırlarım da çalınmaması için yanlarına alıp, yalınayak Benares'e kadar yürümüş olan sefil köylülerle en kaba şekilde alay etmektedir.

Bu köylüler, tek yiyecekleri olan pirinci de çıkınlayıp yanlarına aldıkları için Ganj'a girerken sığırları ile pirinç çıkınlarını nehrin kenarına bırakıyor ve sığırlar da köylünün yokluğundan yararlanarak pirinç çıkınındaki pirinçleri yiyorlardı, diyen yazar okuruna şu soruyu sormaktadır:

"Bu manzarayı seyrederken insan, sığırların mı, yoksa insanların mı daha akıllı yaratıklar olduğu sorusunu kendi kendine sorma zorunluğu duyuyor."

Gerçekten de, bol pirinç ve tahıl yedirmek, et, süt, yumurta ve balık gibi yiyeceklerden yoksun bırakmak suretiyle insanları sığırlar kadar ve hattâ onlardan daha aptal yaratıklar haline getirmek mümkündür. Hele bu uygulamalar, insanların dinî inançlarını da istismar ederek ve onları alaca karanlıkta yollarını göremez hale getirmek için girişilen bir takım bio sosyal uygulamalarla da birleştirilecek olursa o zaman İngilizlerin Hindistan'da yarattıkları sömürme ortamını başka ülkelerde yaratmak da zor bir iş olmaz. **Nitekim Hindistan denemesiyle İngilizlerin edindikleri bilgi, bugün Birleşik Amerika tarafından ve daha bilinçli bir şekilde, buğday ve soya yağı ile başka toplumlar üzerinde de uygulanmaktadır.** Bunlardan da sırası gelince söz edilecektir. Amerikalı dostlarımız artık buğday ve soya yağı gibi üretim artıklarını atom silâhlarından da daha etkili savaş araçları olarak sahneye koymuş ve hattâ bizler üzerinde de uygulamaya başlamışlardır.

ET, KIMIZ, YOĞURT VE KEFİRLE BESLENDİĞİ ÇAĞDA, DÜNYA'YA HÜKMETMİŞ OLAN TÜRKLER, BUGÜN BİR EKONOMİK SÖMÜRGE GİBİ KULLANILMAKTAN YAKMIYORLARSA, UYDUKLARI BESLENME DÜZENİNİN, **ET YERİNE BOL MİKTARDA TAHILLA BESLENMEKTE OLUŞUMUZUN** BUNDA ÖNEMLİ BİR PAYI OLMASI GEREKİR.

Kalıtıma ilişkin niteliği çok üstün olan Türk toplumunu, cengâver ve ilerici bir toplum olmaktan çıkarıp, sömürülmeye elverişli bir ülkenin insanı haline getirmek için ne yapmak gerekiyorsa, dostlarımız bunu yapmışlardır. Türk halkı, kendi ürettiği tahılın tümünü yedikten sonra, emperyalist Amerika'nın üretim artığı olarak ortaya çıkan buğdayı ile soya ve pamuk yağları için de bir pazar olarak kullanılmaya başlamış bulunuyor. Hindistan'da başlatılan oyun zamanla, bütün Dünya'ya yayılmış ve sömürülecek olan ülkenin insanı bu yoldan, hasta, geri zekâlı ve yumuşak başlı, ayni zamanda çıkarcı bir yaratık haline getirilmiştir. Emperyalistler, kendi tarım politikalarına yön verirlerken, kendi insanlarına çok miktarda et, süt, yumurta ve balıkla, az miktarda tahıl yedirebilecekleri bir ortam hazırlamaya ve sömürge halkının ise çok tahıl, az etle beslenmesine bilhassa dikkat ederler.

İleri emperyalist ülkelerde bir insanın bir yılda tükettiği tahıl miktarı ile sömürülen ülkelerdeki tüketim karşılaştırılacak olursa, bu gerçek daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Sömürgeciler sömürdükleri ülke halkının çok miktarda tahıl ve az miktarda et, süt, yumurta ve balıkla beslenmesini arzu ederler. Bu düzene göre beslenme entellektüel gücün gelişmesine engel olduktan başka, hastalıklara karşı direncini yitiren kimselerin hastalanmasına ve çocuk ölümlerini artırdığından nüfusun artıp toplumun güç kazanmasına engel olacak. Sömürgeciler ayrıca bol miktarda ürettikleri tahıllara pazar hazırlamış olacaklardır. Sömürülenler çok miktarda tahıl tüketirlerken, emperyalistler de az tahıl tüketerek açığı et, süt, yumurta gibi hayvansal protein kaynaklan, bol miktarda meyve, sebze ile kapatırlar.

Dikkat edecek olursak, bütün oyunu ortaya koyacak ipuçları elde etmemiz için yeterli olabilecektir. Örneğin Birleşik Amerika'da bir insana bir yılda 646 kilo tahıl isabet ettiği ve üretim bu derece yüksek olduğu halde, Amerika vatandaşı bunun yalnız 67 kilosunu tüketmekte ve geri kalan miktar hayvanlara yem olarak verilmekte, tohum olarak kullanılmakta yahut ta geri kalmış ülkelere satılarak değerlendirilmektedir. **Avrupa ve Amerika memleketlerine seyahat eden Türkler, oralarda yaşayanların ne kadar az ekmek yediklerini görmüşlerdir. Bundan dolayı çok ekmekle karın doyurmaya iyiden iyiye alışmış veya alıştırılmış olan Türkler, lokantalarda veya ziyafetlerde birkaç defa ekmek istemek zorunda kalırlar.**

Kanada'da ise çok miktarda buğday üretildiğinden, insan başına düşen yıllık buğday ve tahıl miktarı 929 kiloya kadar yükselmekte, fakat Kanada vatandaşları bunun yalnız 71 kilosunu ekmek olarak tüketmektedirler. Bundan dolayı Kanada'da geri ülkelere buğday ihraç eden ve bu yoldan büyük gelirler sağlayan bir ülke halindedir. İngiltere ve Fransa, Birleşik Amerika ile Kanada'ya nazaran daha az buğday üretmesine rağmen, bunlar da sıra ile 85 kilo ve 110 kilo tahıl tüketmektedirler. Tahılları bu kadar az kullanan bu ülkelerde, daha sonra izah edileceği veçhile, insanlar çok miktarda et, süt, yumurta ve balık tüketerek hem entellektüel ortamı ve hem de toplum sağlığım düzenlemiş

bulunuyorlar. **Ürettikleri fazla tahılı da âdeta bir silâh gibi kullanarak, geri ülkelere yardım ismi altında ihraç eden emperyalistler, bu yoldan onları uyuşturmakta, sağlıklarını bozmakta ve bir ilâç pazarı haline sokmaktadırlar.**

1958 yılı esas alınmış olduğu için, Hindistan'ın insan başına yılda 144 kilo tahıl düşecek şekilde bir üretim yapmakta olmasına mukabil, insanların 124 kilo tahıl tükettiklerini görüyoruz. Geriye tohumluk ve hayvan yemi olarak kullanılabilecek 20 kilo buğday kalmaktadır. Bu miktar buğdayla hayvan beslemek kabil olamayacağı ve ayrıca tohumluk olarak değerlendirildiği takdirde yetmeyeceği için Hindistan'da koşullar, o günden bu yana hızla bozulmuş ve Hindistan Birleşik Amerika'dan her yıl 12 milyon ton buğday ithaline mecbur kalmıştır. Şu günlerde bu miktar buğday ithal etmekte olmasına rağmen, Hindistan'da insanlar sokakta açlıktan ölmektedirler.

Artık Hindistan Amerika'nın kıskacına girmiş bulunuyor. Halkı ayakta tutacak miktarlara göre besleyebilmek için Hint Hükümetleri Amerika'nın dümen suyunda gitmeye mecburdurlar. Nitekim iktidarı ele aldıktan sonra, açlığın ülkeyi tehdit etmekte olduğunu fark eden Bayan Gandi'nin ilk işi Washington'u ziyaret etmek ve kendilerine tahıl yardımı yapılması için ricada bulunmak olmuştur. İşte böylece Amerikan buğdayına muhtaç bir hale gelmiş olan Hindistan bir sterlin sömürü bölgesi olmaktan çıkıp, yavaş yavaş doların sömürdüğü bir bölge haline gelmeye ve el değiştirmeye başlamış bulunuyor. Bundan sonraki devrede kendi üretim imkânım iyice yitirmiş ve ithal malı tahılla beslenmeye alışmış bulunan Hint halkı, açlıktan ölmemek için Amerika'dan buğday getirecek gemileri beklemeye, bunlar için para ödeyip, Amerika'ya dua etmeye mecbur kalacaktır. (Günümüz Türkiyesinde saman ithal ediliyorsa bu durumun vahimliğini daha çok açığa çıkarmaktadır.)

Amerikan'ın Çıkarları İçin Türkiye'yi nasıl kullandı "SONORA 64"

Birleşik Amerika 500 milyonluk Hindistan'ı bu yoldan hiç asker kullanmadan tahılla kontrolü altına almış ve kendi politikasını izlemeye mecbur etmiş bulunuyor. Bol tahılla beslenen Hint halkının yakın bir gelecekte kendini bu kısır çemberden kurtarması ve kendi kaynaklarım kullanarak gerçek bir bağımsızlığa kavuşması beklenemez. Ancak Hindistan olayında Amerika için de sürpriz olabilecek bazı gelişmeler vaki olmuştur. Daha önce Hindistan yılda 4 milyon ton tahıl ithal etmek suretiyle halkını en kötü standartlara göre besleyebiliyordu. Son birkaç yıl içinde havanın kurak gitmesi, mahallî üretimi büsbütün azaltmış ve halkın ithal malı buğdayla beslenmeye alışmış olması da ihtiyacı çoğaltmıştır. Bu suretle ihtiyacı çok artan Hindistan, yılda 12 milyon ton buğday ithal ettiği halde bile halkım doyuramıyor. İşte bu durum emperyalistleri güç duruma düşürmüştür. Çünkü Hindistan'daki olaylar, halkın tahıl ihtiyacının hükümet tarafından karşılanmaması halinde bu kalabalık toplumun hızla sola kayma eğiliminde olduğunu göstermektedir. **Böyle bir ihtimali göze alamayan Birleşik Amerika, Hint halkının tahıl ihtiyacını karşılayabilmek için bütün stoklarını bu ülkeye göndermeyi göze almış ve fakat diğer ülkelerde uyguladığı emperyalist beslenme plânları için de bir miktar buğdaya muhtaç olacağını gayet iyi bildiğinden Meksika, Türkiye gibi belirli ve memleketin ihtiyaçlarına uyarlı bir tarım politikası olmayan ülkeleri de bir buğday tarlası gibi kullanıp Hintlileri MeksikalIlarla, Türklere besletebileceğini düşünmüştür. SONORA 64** tipi yüksek verimli buğday cinsinin Türkiye'ye getirilmesi ve **Tarım Bakanı Dağdaş**'ın da işini gücünü bırakıp bu buğdayın propagandasını yapmaya başlamasının gerçek sebebi işte budur. Bundan sonraki yıllarda Türkiye, Çukurova ve Ege gibi sulak ve mümbit bölgelerine bu yüksek verimli buğdayı ekecek ve elde ettiği ürünü de Amerika'nın arzuladığı fiyatla Hindistan'a ihraç ederek, aç Hintlilerin Çin'e kaymasına engel olacaktır.

Amerika'nın yakın zamana kadar yılda 1 milyon ton buğday ihraç ettiği Türkiye'de buğday pazarını kapatıp, Türkiye'yi bir buğday ihracatçısı haline getirmek için ona Sonora 64 tipi buğday tohumu göndermesindeki çıkarları bundan ibaret değildir. Amerika bir taş ile birkaç kuş vurmaya alışık bir sömürgeci olduğundan bize bu buğdayı kabul ettirmekle aşağıda sayılan çıkarları da sağlamış bulunuyor.

(1) — Türkiye, Çukurova ve Ege'de ürettiği pamuğun miktar ve kalitesi bakımından dikkati çeken bir ülke haline gelmeye başlamıştır. **Pamuk üretiminde 9 ncu sırada yer alan**

Türkiye'nin milletlerarası pamuk pazarından uzaklaştırılması gerekmektedir. Bu temin edilirse, Amerika pamuklarını daha pahalı satabilecek ve bu yoldan mühim çıkarlar sağlayacaktır. Çukurova ve Ege'de pamuk üretimine tahsis edilen sulak arazinin Sonora 64 tipi buğdaya tahsisi, pamuk üretimini kısıtlayacak ve bu suretle Birleşik Amerika'nın istediği ortam yaratılmış olacaktır.

(2) — Sonora 64 ve benzeri üstün verimli buğdayları Türkiye'de yetiştirmek için tohumluğun **Birleşik Amerika'dan satın alınması lâzımdır. Çünkü bu tip buğdaylar bir melezleme mahsulü oldukları için birkaç yıl içinde dejenere olmakta ve düşük verimli buğday tipine dönüşmektedirler.** Tohumluk buğday ise çok pahalıya satılmaktadır, örneğin bu yıl ithal edilen ilk parti 20 bin tonluk buğday için 70 milyon Türk lirası kadar bir para ödemek zorunda kaldık. Gelecek yıllarda bu ihtiyaç daha da artacak ve Birleşik Amerika bize daha az buğday satarak 1 milyon ton ekmeklik buğday sattığı devrede sızdırdığı kadar para sızdırabilecektir. Ayrıca Türkiye'de buğday üretimini başlattığı gibi, istediği zaman durdurabilir de, bize tohumluk buğday vermediği takdirde, aynı tohumluğu biz burada yetiştiremeyeceğimizden, istediği takdirde, istediği zaman Türkiye'yi gene buğday ithalâtçısı haline getirmek Amerikalı dostlarımız için çok kolay bir iştir.

(3) — Sonora 64 tipi buğdayın yetiştirilmesi ve **verimin üstün tutulması için çok miktarda fosforlu gübrenin kullanılması gerekmektedir.** Bu gübreyi de Amerika'dan satın alacağımız için dostlarımız bu yoldan da önemli çıkarlar sağlayacaktır ve Türkiye bir de gübre pazarı olarak kullanılacaktır.

(4) — Üstün verimli ürünleri, haşerelerden korumak ve zararlarından uzak tutmak için **Amerika'nın tavsiye edeceği pahalı tarım ilâçlarına ihtiyaç vardır.** Bu ilâçların Amerika'dan Türkiye'ye ithali Amerikan ilâç endüstrisine yeni bir pazar açacaktır.

(5) — Neticede Amerikaya tohumluk, gübre parası, ilâç parası olarak ödeyeceğimiz para tutarı ile Hindistan'a buğday satışından sağlayacağımız para karşılıklı olarak yazılıp, zarar hanesine pamuktan kaybedeceklerimiz de ilâve edildikten sonra, Türkiye'nin bu işten büyük kayıplarla çıkacağı ve Türk tarım işlisinin emeği ile topraklarımız Amerika tarafından sömürülmüş bulunacağı görülecektir.

Bu suretle bir taşla tam beş kuş vuracak olan Amerika'nın bu oyununu, birçok uyarmalara rağmen **Tarım Bakanı Dağdaş**'a anlatmak mümkün olamamıştır. Türkiye'ye oynanan bu oyunu daha köklü bir şekilde incelemek isteyenler, Amerikan Haberler Bürosu'nun, **TÜRKİYE'DEKİ AMERİKANOFİLLER** için çıkardığı ve İngilizce yayın yapan **«Pariticipant»** dergisinin Temmuz 1967 tarihli, cilt 6, no. 27 dergisini okumalı ve bu yeni oyunun ne şekilde tez şahlandığını oradan öğrenmelidirler.

Bu dergide Türk tarım Bakanının güler yüzlü resimlerini görmek ve Amerikalıların propaganda çalışmalarına hangi yoldan alet edildiğini sezmek kabildir. **Görüldüğü gibi, ilk olarak İngilizlerin Hindistan halkını uyuşturmak ve bu yoldan, kolayca sömürmek için afyon yerine ikame ettikleri pirinç, bugün Amerikalılar tarafından buğdayla yer değiştirmiş bulunuyor.** Artık Türkiye, Pakistan, Mısır, Hindistan buğdayla uyutulmakta ve bir taraftan da açlıkla tehdit edilerek kaynaklarına sömürücü maksatlarla el atılmış bulunmaktadır. **MISIR BAŞKANI NÂSIR**'ın [1]bir aralık Amerikalılarla arayı bozup, sosyalist ülkelerle ilişki kurmaya başlayınca buğday yardımının kesilmesi ile tehdit edildiği ve Nâsır'ın da buna karşılık **«Kanlarımızı akıttığımız topraklarımızı bir avuç buğday karşılığı yabancı yönetimine teslim edecek değiliz»** demek suretiyle emperyalistlere meydan okuduğu hatırdadır. **Bugün buğday ile tehdit edilmiş olan Mısır, bu aşırı davranışları yüzünden, başka bir yoldan yere**

[1] Cemal Abdül Nasır (Arapça; جمال عبد الناصر) (d. 15 Ocak 1918 - ö. 28 Eylül 1970), Mısırlı asker ve devlet adamı. Devrimci, milliyetçi, sosyalist lider. Mısır'ın ikinci devlet başkanı (1956-1970). Krallığa son veren darbenin ardından başbakan ve devlet başkanı olarak Mısır'da köklü dönüşümlere damgasını vurmuş, etkin bir dış politikayla Arap dünyasında bir önder rolü oynamıştır

serilmiş bulunuyor. Eğer uslu uslu oturup, Amerika'nın dümen suyunda gitmeyi bilseydi, şüphesiz bu hale düşmeyecek ve aç arapları doyurmak için Amerika'dan buğday satın alabilecekti. Fakat bu iki davranıştan hangisinin daha olumlu olduğunu bize zaman gösterecektir. Mısır'ın davranışını yorumlamak için zaman henüz erkendir.

Amerika'nın Tahıl Politikasındaki Hileler

- Birleşik Amerika'nın bugünkü yöneticileri bilim adamlarının kendilerine verdikleri veriler yardımı ile çok tahılla beslenen toplumların, sağlıksız ve entellektüel güç bakımından kaynaklarına sahip çıkabilecek nitelikte kişiler yetiştiremeyecek bir toplum haline geleceklerini iyi bilmektedirler. Daha önce Hindistan'da İngilizler tarafından pirinçle yapılan uygulamalar bunun doğru olduğunu ve bu yoldan başarılı sonuçlar alınabileceğini göstermiş bulunmaktadır. Buğday terkip bakımından pirince çok benzeyen, onun gibi protein kalitesi düşük ve nişastadan zengin bir yiyecektir. Amerika ve Kanada, halkının ihtiyacını aşan miktarda buğday üretebildiklerine göre bu üretim artıklarını bir savaş silâhı gibi kullanıp, sömürülmesi plânlanan ülkelere önce İnsanî bir yardım gibi sokmak ve daha sonra ekim sahalarından buğdayı silerek, bunları **Amerikan buğdayına muhtaç topluluklar haline getirmek pek mümkündür.** Bir toplum bir defa bu hale getirildi mi onu aç kalmakla tehdit ederek, zorla Amerikan dostu yapmak, iç ve dış politikasına hâkim olmak ve aynı zamanda hayvancılığın gelişmesini engelleyerek halka az miktarda et ve sütle yumurta yedirmek suretiyle insanları hasta etmek mümkün olacak ve bu yoldan bu ülke bir ilâç pazarı haline sokulacaktır. **Tahıla beslenen topluluklarda eğitim başarısız ve teknolojik gelişme yetersiz olur.** Bunlar belirli bir endüstri kuramazlar. Bundan dolayı bu çeşit ihtiyaçlarını emperyalistlerden karşılama mecburiyetinde kalacak olan bu ülkeler bir de Amerikan endüstrisi için mükemmel bir pazar olabilecektir.

  Bu ülkelere tam manasıyla sahip çıkıp, bütün kaynaklarına el koyabilmek için halkı tahılla beslemek yeterli değildir. Bu proje yeni sömürgeciliğin diğer sosyal, biyolojik ve askerî metodları ile de tazyik edilmeli ve gerekiyorsa en kısa süre içinde Filipinler gibi Amerikan hâkimiyetini tamamen benimsemiş bir sömürge haline getirilmelidir.

Tahılla Amerika'nın Türkiye Üzerinde Oynadığı Oyun

Yalnız tahılla beslenmenin bir ülkenin çökertilmesi için yeterli bir tedbir olacağı elbette söylenemez. **Fakat bu biyolojik tedbir, bilinen bütün uygulamalardan daha etkin olmakta ve halk kuzu gibi yumuşamaktadır.** Tahılla beslenenlerde zekâ bir türlü gelişemez. İnsanlar karınlarım ekmek ve bulgur gibi yiyeceklerle şişirdiklerinde, doyduklarını ve tok olduklarını zannederek mutlu olur ve hattâ kendilerine bu yiyecekleri sağlayanlara dua ederler. **Fakat karınları şiş olmasına rağmen, aç kalmış olan bu insanlar bilmedikleri bir sebepten kolayca hastalanır, hattâ ölürler.** Bu ülkelerde iktidarlarını sürdürmek için ger çekleri kolayca inkâr edebilen politikacıları, halkın aç olduğuna inandırmak zor bir iştir. Bazı ahvalde bunlar gerçeği görseler bile, inkâr eder ve halkın sefaleti üzerinde saltanatlarını sürdürmek için, gerçekleri dile getirenleri suçlama yoluna girerler. Biyolojik yıkıntıyı böylece olumsuz, sosyal gelişmelerin takip edeceğini sömürgeciler çok iyi bilmektedirler. Tahıl üzerinden sürdürülen bu oyunun en tipik bir örneği Türkiye'de sahneye konmuş olduğu için biz kendi yaşantılarımıza mal olmuş olaylar üzerinden gerçeği daha iyi anlamaya çalışalım.

Bilindiği gibi Kurtuluş Savaşından yorgun ve bitkin çıkmış, harp yıllarında süpürge tohumundan mısır koçanına kadar her şeyi yemiş olan Türk halkı harbin akabinde ekmeklik buğdayım kendi kaynaklarından sağlama olanağına sahip değildi. Bundan dolayı 1923 yılında 12 milyon Türk lirası değerinde buğday ithal etmiş ve bu miktar 1925 yılında 19 milyon Türk lirasına kadar yükselmiştir. Daha sonraki yıllarda yaralarını sarmaya başlayan Türk halkı silâhı bırakıp sapanın başına geçmiş, 1929 yılında ithal buğdayı için ödenen para miktarı 15 bin liraya kadar düşmüştür. Atatürk'ün, gerçek fatihin kılıç değil, sapan olduğunu belirten veciz sözü, halkı etkilediği için yurduna sahip olmaya kararlı Türk toplumu, bundan sonraki devrede tarıma önem verdiğinden, ikinci Dünya

Savaşı başlamadan önce, örneğin 1937 yılında Türkiye ürettiği tahıl ile kendi halkını doyurduktan başka 7.885.000 T.L. değerinde buğday ihraç etme olanağına da kavuşmuş bulunuyordu. Harp içinde darlıklar çekilmiş ve fakat halk aç kalmamıştır.

Harbi izleyen ilk yılları da atlatmış olan Türkler, 1953 yılından sonra, Türk toplumunun savaş meydanlarında kökünü kazıyamayacaklarını iyi anlamış ve onu İkinci Dünya Savaşına sokup bu yoldan da hırpalayamamış olan **Anglo Amerikan emperyalistlerinin** sosyo biyolojik saldırılarına sahne ölmüş ve bu yoldan saldırı Türkiye'de başarıya ulaşmıştır. İlk olarak pek İnsanî duygularla Türk halkına yardım olarak tahıl vermek istediklerini söylemek suretiyle bize sokulmuş olan emperyalistler, komünist bloka karşı duyulan nefretten de yararlanarak, askeri ve teknik yardımlarda bulunmuşlar ve dost gibi görünerek hem hükümetlerin, hem de halkın kalbini kazanmayı bilmişlerdir. Bundan dolayı **1953 yılında 1000 ton buğday ithal eden Türkiye, bir taraftan da 896.000 ton buğday ihraç etmiş bulunuyordu.** İhraç edilen miktarın, ithal edilen miktardan çok yüksek oluşu, bizim gerçekten başkalarının buğdayına muhtaç olmadığımızı göstermektedir. Fakat o tarihte hükümet edenler, bunu bir açıkgözlük zannetmişler ve ucuz fiyatla buğday ithal edip, daha pahalı fiyatlarla başka ülkelere buğday satma yoluyla çıkar sağlayacaklarını umduklarından, ülkeyi bir maceraya sürüklediklerinin hiç farkında olmamışlardı. Bunu takip eden yıllarda Türkiye'ye buğday ithalâtı artarak devam etmiş ve bir taraftan da ihracat yapılmıştır. Fakat 1962 yılı idrak edildiği zaman bir zamanların buğday ihracatçısı ve bu yoldan gelir sağlayan Türkiye'nin halkını beslemekten aciz ve Amerika'nın üretim artıklarına muhtaç bir toplum haline geldiğini görüyoruz. **Hiç de dostça olmayan bu sinsî operasyon, Türkiye'de yandaki tabloda açıklanmış olan kalıplara göre cereyan etmiştir.**

İşte böylece buğday ihracatçısı bir ülke yavaş yavaş buğday ithalâtçısı durumuna sokulmuş ve 1962 yılını takip eden yıllarda ithal ettiğimiz tahıl miktarını daha da artırmak mümkün olmuştu.

Türkiye'yi bu hale getirmekle Birleşik Amerikalının ulaşmak istediği asıl amaç gerçekleşmiştir. Bu sayede esasen çok tahılla beslenmekte olan Türk toplumu daha çok tahıl tüketmek suretiyle :

(1) — **Reaksiyoner niteliğini kaybetmiş ve kuzu gibi uysal bir toplum haline getirilmiştir.** Bu biyolojik sonuç, bilimsel bulgularla tesbit edilmiş olan gerçeklerin tabiî bir neticesidir.

(2) — **Halk arasında dengesiz ve kötü beslenmeye ilişkin hastalıklar ile çocuk ölümleri artırılmıştır.** Hastalanan kimseler kendi dertleri ile uğraşıp, hastahane kapılarında kuyruğa girmekten, yurt sorunlarına ve geliştirilen sömürü düzenine eğilemez olmuş, Amerika ve diğer emperyalist ülkelerden ithal edilen ilâç ve gereç miktarı astronomik bir şekilde artmıştır. Bu yoldan bile Türk Lirası karşılığı verilen tahılların karşılığını aşan miktarda dolar kazanmak mümkün olabiliyordu.

(3) — **Amerikalılar Türk toplumuna yardım etmenin öğüncü içinde bir dost ve bir kahraman gibi içimize sokulmuşlar, yönetimin bütün kademelerine ve üniversitelere sızmışlardır.**

(4) — **Türkiye'de tahıl ekimine tahsis edilen topraklar, şeker pancarı, tütün gibi endüstri bitkilerine tahsis edilmiş ve Amerika'nın Türkiye'den almakta olduğu tütün fiyatları ucuzlatılmıştır.**

(5) — **Türkiye kendi halkım besleme ve bir savaş halinde kimseye muhtaç olmadan ayakta durma olanağını kaybetmiştir.**

(6) — **Entellektüel güç etle beslenen toplumlarda artıp tahılla beslenen toplumlarda düştüğü için, Türkiye'de eğitim ve teknolojik gelişme bu yoldan frenlenmiştir.**

(7) — **Türk toplumu Amerikan buğdayına muhtaç hale getirildikten sonra, satılan buğdaylar karşılığı hükümetin Türk lirası olarak Merkez Bankasına yatırdığı para ile Türkiye'de üslenmiş olan Amerikan personelinin ihtiyaçlarını ve ücretlerini dolar harcamadan karşılamak kabil**

olmuştur. Bu paralarla Türkiye'de kurulmakta olan tüketim endüstrisine yatırımlar yapmak suretiyle, Türk livasını dolara çevirmek ve bir taraftan da devamlı bir gelir sağlamak mümkün olabiliyordu. Merkez Bankasında toplanan paralar, Amerika'nın Türkiye'deki çıkarlarım korumak için pek muhtelif maksatlarla kullanılmıştır.

Filhakika bugün Türk halkı, Dünya'nın en çok tahıl tüketen bir toplumu haline getirilmiş bulunuyor. Türkiye'de bir insan, bir yılda ortalama olarak 268 kilo tahıl tüketmektedir. Günde insan başına 700 gram ekmeğin tüketildiği başka bir ülke yok gibidir Zavallı Türk köylüsü ile fakir Türk işçileri karınlarını çok zaman yalnız ekmek veya bulgurla doyururlar. Tüketilen et, süt, yumurta ve balık miktarı gülünç denecek kadar azdır. Emperyalistler, çok tahılla besleyerek bio sosyal düzenini bozmak ve sömürmeye elverişli bir ortam yaratmak istedikleri ülkelere sokulurlarken şu temel prensiplere uymaktadırlar:

(1) — Öncelikle bu ülkeye, **pirinç, mısır, buğday gibi boş kalori kaynakları, yardım ismi altında ve gerekirse parasız olarak verilmekte ve bir sempati ortamı yaratılmaktadır.**

(2) — Bu ortam yaratıldıktan sonra, o toplum **ekim sahalarında değişiklik yapmakta ve parasız olarak verilen ürünlerle rekabet mümkün olmadığı için buğday, mısır, pirinç gibi ürünleri ekmemekte ve ekim sahalarını başka ürünlere tahsis etmektedir.**

(3) — **İş bu hale gelince bol tahıl yemek suretiyle aptallaşmış ve hastalanmış olan bu insanlara bol bol ilâç satmak ve bir yandan da sömürü düzenini geliştirmek kabil olmaktadır.**

(4) — Bir müddet sonra muhtaç olduğu **tahılı üretme yeteneğini kaybetmiş olan bu toplumdan, ithal ettiği için mahallî para karşılığı ile tahıl bedelinin ödenmesi istenir.** Sömürülen toplumun idarecileri bu talebe uyarlar ve gerekirse para basarlar.

Bu olay devalüasyona gitmek ve bu ülkede doların etkinliğini artırmak için iyi bir vesile teşkil eder. Fiyatı düşük olan mahallî para, mahallî bankalara yatırılarak bu para ile o **ülkedeki Amerikalı personeli dolar harcamadan** beslenir.

Bir taraftan da bu ülkeye dolar karşılığı mamul madde ve ilâç satılarak ekonomik gücü iyice zayıflatılır.

(5) — Ülke aç kalıp, halkım doyurmak için Amerikan tahılına muhtaç hale gelince, o ülkeden tahıl için dolar istenir. Bu yoldan borçlandırılır.

Bütün bu işler yapılırken, ülke insanının birbirine düşürülmesi ve kurulacak olan çıkar düzeni üzerinden kardeşin kardeşe düşman edilmesi, ahlâkın bozulması, dinî inançlarla, örf ve âdetlerin zayıflatılması, Amerikan hayranlığının propaganda ile geliştirilmesi, üniversitelere el atılması gibi projeler de geliştirileceği için, parasız buğday ithal etmeyi açıkgözlük zanneden ülke kısa bir süre sonra, emperyalistlerin kucağına düşmüş olacaktır.

Artık ondan borcu karşılığı, her şeyi yok bahasına alabilir ve istediğinizi satabilirsiniz. Ordularla işgal edilmiş ve süngülerin gölgesinde esir durumuna sokulmuş hiçbir sömürgede elde edemeyeceğiniz çıkarları, bu ülkede rahatça elde edebilir ve bazı çıkar çevrelerinin de müzaheretini görürsünüz. Bu anlattıklarımızın hemen hepsi Türkiye'de gerçekleştirilmiştir. Son safhada ortaya çıkan buğday ithalâtının durdurulması ve Türkiye'nin **SONORA 64 TİPİ** buğday üreterek yeniden ithalâtçı durumu terk ile ihracatçı haline getirilmesi ise, gene Amerikalı dostlarımızın arzularına uyarlı olarak ve Hindistan'daki kriz dolayısıyla ortaya çıkmış bir durumdur. Artık Türkiye, Amerikalıların yönettiği Büyük bir çiftlik haline gelmiş bulunuyor. Bundan sonra halkımız onlar ne isterse onu ekecek, onlara veya onların göstereceği ülkelere satacak, alacağını da onlardan alarak hem alırken, hem de satarken iki defa kazıklanacaktır.

Türk tarım işçisinin emeği ile, topraklarımızın üretim gücü, bundan sonra Amerika hesabına buğday üretmek için harcanacak ve bu suretle üretilecek olan Sonora 64 tipi buğday ile aç Hintliler beslenerek, Hindistan'ın komünist olması önlenecektir.

Buğdayın yaptığı bu işi hiç bir ordu yapamaz ve bu kadar ucuza hattâ kâr sağlayarak bu politik hedeflere ulaşmak mümkün olamazdı. Görüldüğü gibi artık besin maddeleri emperyalistler için baruttan daha yararlı bir silâh haline gelmiş bulunmaktadır.. Bu sayede, Türkler gibi cengâver ve muhafazakâr bir toplum, kuzu gibi uysal insanlardan ibaret ve birbirine düşürülmüş grupların havadan, sudan meseleleri tartıştıkları bir insan kalabalığı haline getirilmiş, kaynaklarına el konarak iyi çalışan bir sömürü düzeni yaratılmış, Amerika'nın kimseye satamadığı üretim artıkları ile düşük kaliteli mamulleri için de bir pazar yaratılmıştır. **Fazla olarak ileri karakol niteliğinde olan Türkiye, milyonlarca insanı ile ve uzaklardan Amerika'nın çıkarlarını savunacak askerî bir güç haline getirilmiştir.**

Amerika'nın bu çıkarlarına karşı duranlar, otomatik bir mekanizma tarafından kendiliğinden suçlanmakta ve hain olarak ilân edilmektedirler. Halkın gözünden düşme ve hain olarak nitelenme korkusu, pek çok aydını bu gerçekleri söylemekten menetmekte ve bazı gruplara sağlanan çıkarlar, Türkiye'deki Amerikan menfaatlerini korumaktadır.

Amerika bu oyunu mahir bir rejisör gücü ile yalnız Türkiye'de değil, daha birçok ülkelerde sahneye koymuş ve başarıya ulaşmış olmasına rağmen, son günlerde oyun anlaşılmış bulunuyor. Bu oyunun bütün iğrençliği ile anlaşılmış olması, vaktiyle Amerika'ya sempati besleyen ve hattâ öğrenimini bu ülkede yapmış olan aydınları bile Amerika'dan soğutmuştur. Bu gerçekte büyük bir kayıptır. Fakat materyalist Amerikalı sevgiyi de satın alabileceğini düşündüğünden bu kayıbını henüz anlayamamış bulunuyor.

İsrail'in Beslenmedeki (Tahıldan Et'e) Değişimi

Sömürülen ulusların yeni yeni ve pek geç olarak öğrenmeye başladıkları bu gerçekler emperyalistler tarafından Hindistan denemelerine girişilmeden önce de bilinmekte ve askerî bir sır gibi gizli tutulmaktaydı. Fakat sömürgeci kadroların içinden sıyrılarak yeni bir devlet kurmuş olan Yahudiler öğrendiklerini kendi toplumlarında da uygulamakta gecikmemişlerdir. **İlk göçmenler Filistin'e geldikleri zaman bu bölgede yaşayan Yahudiler de çevre şartlarına uymuş ve çok tahıl az miktarda et ile beslenmeye alışmışlardı.**

Emperyalist ülkelerden kopup gelenler ve bunların yönetim kadrolarında görev almış oldukları için beslenmenin toplumun bio sosyal karakterine yapacağı etkiyi de iyi biliyorlardı. **Çok tahıl ve az etle, bölgede Arapları bertaraf edebilecek bir uygarlık kurmanın imkânsız olacağını önceden bildikleri için öncelikle ülkenin beslenme alışkanlıklarını değiştirmek için tarımsal üretimi, ithalât ve ihracatı bu icaplara uyarlı kalıplara uydurdular.** Israil'de hazırlanan kalkınma plânlarında halkın daha az ekmek ve daha çok miktarda et, süt, yumurta ve balıkla beslenmesini mümkün kılacak hedefler öngörülmüş ve plân gerçekleştirmiştir. **17 -18 yıllık bir süre içinde Orta Doğu ülkesi olmaktan sıyrılıp batılı düzene geçmesini bilmiş olan İsrail öncelikle tükettiği tahıl miktarını artırmaya bilhassa dikkat etmiştir.**

Almanya, bunu daha uzun süre içinde ve daha bilinçli bir şekilde eski tarihlerde yapmıştır. **1800 yılında Almanlar bizden de daha çok ekmek ve bizim tükettiğimiz kadar et tüketiyorlardı.** Fakat tahılla beslenen bir toplumun teknolojik gelişmesini tamamlayamayacağını anlamış bulunan Almanlar entellektüel gücün gelişmesine müsait bir biyolojik ortam yaratabilmek içi tüketilen tahılı azaltıp, et miktarım çoğaltmayı bildiler.

Buna göre tahıl tüketimini kısıtlayabilmek için, et tüketimini belirli bir nisbete göre artırmak gerekir. Çünkü insanların tahıl tüketimini kısar da eti de artırmayacak olursanız, o zaman Hindistan'daki gibi bir açlık ortamı hazırlamış olursunuz. Tahıldan 100 kilo bir kısıntı yapabilmek için tüketilen et miktarım 18 20 kilo artırabilmek lâzımdır. **Nitekim İsrail de bunu yapmış ve tahıl tüketimini kısıtlarken et, balık, yumurta ve süt tüketimini artıracak çareler aramış ve bulmuştur.** Sömürgeciler dişlerini geçirdikleri toplumlarda bu uygulamalara müsaade etmez ve hayvancılığın gelişmesini bazı oyunlarla engellerler. Bu oyunlar et bölümünde anlatılacaktır.

İşte Türkiye'de şekerden sonra sahneye konan tahıl oyunu da kısaca bundan ibarettir. Emperyalistler bir zamanlar bol miktarda et tükettiği için ülkelerinde at oynatan Türk toplumunu şeker, yağ ve tahıl gibi boş kalori kaynakları ile beslenmeye alıştırarak emellerine hayli yaklaşmış bulunuyorlar. (Senelerce yumurta dahi yenmesine engel oldular.)

Türkiye bugünkü hali ile bir insanın bir yılda 268 kilo tahıl ve bir günde ortalama 700 gram ekmek tükettiği çoğunluğu yalnız tahılla beslenen sağlıksız ve entellektüel gelişmesini tamamlayamamış bir ülke halindedir.

(3) Yağ

Amerikanın Türkiye'ye Yağ Kazığı

Yağ da tıpkı şeker ve tahıllar gibi bir boş kalori kaynağıdır. Şekerlerle, proteinlerin bir gramı uzviyette yandığı zaman yaklaşık olarak 4.7 kalorilik bir enerji verdikleri halde, yağlar bunların hemen de iki misli ve 9.4 kalorilik bir enerji verirler. **İnsan beslenme ihtiyaçları bakımından az miktarda yağa muhtaçtır.** Çünkü besinlerimizin terkibinde de önemli nisbetlere göre yağ vardır. Sütte sütyağı, ette, et yağı alırız. Hattâ tahıllar bile yağ ihtiva ederler. Böylece bu besinleri yiyen kimseler bir miktar yağ almış bulunmaktadırlar. Ayrıca bol miktarda sızdırılmış yağ almanın zararlarından bahsedilmektedir. **Nitekim çok yağ tüketen ülkelerde kalb ve damar hastalıklarının, az yağ ile beslenen ülkelere nazaran çok daha fazla tahribat yaptığı değişik taramalar ve araştırmalarla inkâra mahal bırakmayacak bir şekilde gösterilmiş bulunuyor.** Ne yazık ki emperyalistler, hayattan kam ve zevk almak için şeker gibi yağı da çok tüketmekte ve bu suretle lezzetli yemekler hazırlamaktadırlar. Çok şeker ile çok yağ tüketmekte oluşları, bir doğal belâ gibi onları kemirmektedir. Bundan dolayı son yıllarda ileri ülkelerde tahıl ve şeker gibi yağ tüketimini de kısıtlama eğilimi belirmiştir. Kendi yemedikleri besinleri sömürdükleri ülke halkına satarak onların hem paralarını almak ve hem de sağlıklarını bu yoldan bozmak alışkanlığı içinde bulunan emperyalistler, yağ politikalarım soğuk harbin icaplarına uydurmuş bulunuyorlar. (TV lerde sürekli gösterilen yemek programlarındaki hilelerini anlamak gerekir.)

Yağ muhakkak ki yeni sömürgeciliğin tahıldan sonra en etkili silâhı haline gelmiş bulunmaktadır. Sömürgeciler zevk düşkünlükleri dolayısıyla bugüne kadar namlusu kendi toplumlarına dönük olan bu silâhı, şu günlerde geri kalmış toplumların insanı üzerinde hizmete sokmak ve onların böylece yere serilmeleri için kullanmak istiyorlar. **Tahılları ve onların afyon gibi kullanılabileceğini çok önce tanımış bulunan empeyalistler, fazla yağ ile beslenmenin insan uzviyetinde meydana getirebileceği değişmeleri çok geç anlamışlardır.** Hattâ bazı yağ firmaları onların bazı gerçekleri anlamalarını bugün de engellemeye çalışıyorlar.

Yağlar lezzetli yiyeceklerdir. Midede uzun süre kaldıkları için insanı tok tutarlar. Yakın zamana kadar çok yağ ile beslenmek zenginliğin icabı zannediliyor ve emperyalistler, Dünya'ya gelmiş olmanın zevkini bol yağ ve şeker yemekle çıkarıyorlardı.

> Fakat çok yağ yiyen toplumlarda kalb ve damar hastalıkları ile inmeler, dolaşım sistemi hastalıkları tahripkâr bir hâl almaya başlayınca bunun nedenlerini öğrenmek üzere masraflı araştırmalara girişilmiş, neticede çok yağ yeme yanında, **bitkisel yağların hidrojenle sertleştirilmesi suretiyle elde edilen ve tabiatta bulunmayan margarinlerin bunun en önemli yapıcı sebebi olduğu anlaşılmıştır. Soya yağı, Pamuk yağı, Ay çiçeği yağı gibi çabuk bozulan, lezzet ve besleyici değer bakımından düşük yağları üreten ülkeler, ekonomik nedenlerle bilimin ortaya koyduğu bu gerçekleri gölgelemeye çalışmışlar ve margarinlerin sağlık için zararlı olduğunu kabul etmek istememişlerdir. Çünkü bu ucuz ve çabuk bozulan yağların tek değerlendirme şekli onları hidrojenle muamele ederek, iç ve dış yapılarım değiştirmek ve bu suretle insanlara satmaktan ibaret bulunuyordu.**

Fakat güneş balçıkla sıvanamaz. Haysiyetli bilim adamları bulgularım yayınlamaya ve

margarinlerin sağlık için zararlı yağlar olduğunu, kanıtları ile ispatlamaya devam etmişlerdir. Artık 1967 yılında margarinlerin zararsız yiyecekler olduğunu savunmak' kabil değildir, ileri ülkelerin tüketicileri, yağ firmalarının şarkılı türkülü reklâmları ile kandırılamayacak kadar bilinçli oldukları için iş çevreleri bu ülkelerde margarinleri satamamakta ve geri ülkelerin bilinçsiz insanını bu çeşit yağların uzun süreli müşterisi haline getirmek için ne gerekiyorsa onu yapmaktadırlar. Yağ para eden bir besin maddesi olduğu için geri ülkelere yağ satışından büyük çıkarlar sağlamak kabil olmaktadır. Özellikle elinde kullanamadıkları büyük yağ stokları bulunan ülkeler, örneğin Birleşik Amerika Devletleri, başka ülkelerde yağ tüketiminin sağlık gerekçesi ile de olsa kısıtlanmasına razı olmamakta ve kendi çıkarları için artırmaya çalışmaktadırlar.

> **Birleşik Amerika'da her yıl kalb ve damar hastalıklarından ölen 750.000 kişinin, ölüm sebeplerinin çoğunlukla, çok yağ tüketmeye ilişkin nedenlere bağlı olduğu anlaşıldıktan sonra, kendi ülkesinde yağ tüketimini kısıtlayıcı çalışmalar yapmış ve margarinler aleyhine yayın yapılmasını müsait karşılamış olan bu toplum, yağ pazarı olarak kullandığı geri ülkelerde benzer yayınların yapılmasına razı olmaz ve bunları hoş karşılamaz.**

Birleşik Amerika'nın bu sıkıntısı elinde geniş soya ve pamuk yağı stokları bulunmasından ileri gelmektedir. Her yıl ortalama 18 milyon ton soya fasulyesi üreten ve çok miktarda pamuk yetiştiren Birleşik Amerika'da % 18 20 nisbetine göre, yağ ihtiva eden soya taneleri ile pamuk tohumlarından külliyetli yağ sızdırılmakta ve bu yağın ülke içinde tüketimi mümkün olamamaktadır. **Bir süre bekletildiği takdirde acılaşan ve kullanılmaz hale gelen bu yağlar hidrojenlenip margarin haline getirildikleri takdirde uzun bir süre muhafaza edilebilmektedirler.** (Bisküvlerin içinde kullanılan yağlara bir baksanıza) Bu mümkün olmadığı takdirde yapılacak tek iş bunları geri kalmış ülkelere satmak ve onların henüz bu konuda aydınlanmamış olan tüketicilerine yedirmektir.

Nitekim bu operasyonlar için **PL 480 KANUNU** ile açık tutulan uygulamadan yararlanan **Birleşik Amerika Türkiye dahil bir çok geri kalmış ülkeye soya ve pamuk yağı satmaya muvaffak olmuş ve bu yoldan önemli gelirler sağlamıştır.**[2] Bizim ülkemiz gibi zeytinyağı üretmeye elverişli ülkelere bile

---

[2] Bugün geldiğimiz noktada AB ülkeleri ve ABD bir taraftan ihtiyaçları olan tarım ürünlerinin ucuz temini için ülkemizi arka bahçeleri gibi görürken diğer taraftan da, teknolojik gelişmeler ve kendi ülkelerinde tarıma uyguladıkları destekler sonucu, artan ürün fazlalığını eritmek içinde iyi bir pazar olarak görüyorlar. 30 yıldır ülkemize tarıma yönelik desteklerin kaldırılmasını dayatan ABD ve AB kendi tarımlarını koruyacak bütün önlemleri aldılar. Kendileri ithalatı sınırlandırıp, gümrük duvarlarını yükseltip, çiftçilerine düşük faizli kredilerle destek olurken bize tam tersini dayattılar.

II. Dünya Savaşı sırasında tarım alanındaki üretimi devasa boyutlara çıkartan ABD emperyalizmi, ikili anlaşmalarla bizim gibi ülkelerin tarım ürünleri ihracatını resmen kısıtlamıştır. Senatosundan çıkarttığı elde kalmış fazla tarım ürünlerini pazarlamak üzere, PL 480 sayılı yasa ile tarıma krediyi; yerli ve yabancı firmalara Amerikan tarım ürünlerinin pazarlanması ve tüketiminin artırılması, dağıtımı ve kullanılmasına yardım edecek tesisler kurulmasını şart koşar. İşte bu yasa bile ABD ve diğer zengin ülkelerin tarım üzerindeki emperyalist emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Bunlara bir de ABD'den buğday, mısır, arpa, konserve sığır eti, peynir, süt tozu, pamuk tohumu vb. ürünlerin ithalatının eklenmesi, zeytinyağı ihracatımızın engellenerek, sabun yapımında ABD'den ithal soya ve donyağı kullanılması, tarım ve hayvancılığın geldiği nokta açısından içine düştüğümüz bu perişanlığın arkasında kimlerin ve hangi saldırıların ne zamandan beri süre geldiğini göstermektedir.

Uluslararası ilişkilerde Avrupa Birliği, ABD ve Kanada arasında en büyük kavgalar tarım ürünlerinin koruyuculuğu üstünden yapılmaktadır. AB ülkeleri kendi tarımlarını ABD'ye karşı koruma önlemi alırken ABD ise bu uygulamaların serbest piyasaya aykırı olduğunu savunarak AB ülkelerine yaptırımlar uygulamakla tehdit etmektedir.

Dünya 50'li yıllarda olduğu gibi tarım ülkeleri ve sanayi ülkeleri olarak bölünmüş değildir. Çünkü sanayi ülkeleri aynı zamanda tarım ülkesi olarak da geliştiği için artık eski tarım ülkeleri, tarım, hayvancılık vb. alanlarda gelişmiş ülkelerin pazarı durumuna düşmüşlerdir. Buğdayda, pancarda, pamukta, tütünde ve bütün ürünlerde fiyatın ve ekim politikasının belirlenmesi şunu açıkça göstermektedir. Uluslararası tekeller, ülke tarımını

soya yağı satmaya muvaffak olan Amerika'nın pazarlama örgütünün çok mükemmel çalıştığı dikkati çekmektedir. Çünkü Türkiye gibi Dünya'nın en nefis ve en lezzetli yağı olarak tanımlanan zeytinyağı üreticisi bir ülkeye soya ve pamuk yağı gibi hiç de makbul olmayan yağları satabilmek demek, tere-ciye tere satmayı başarmak demektir.

Oysaki Türk halkı çok ekmek yediği için ve ekmekte bulunan nişasta insan uzviyetinde yağa dönüşebildiğinden biz yağa muhtaç değiliz. Kendi ürettiğimiz yağ miktar ve kalite bakımından ihtiyacamızı karşılayacak seviyede bulunmakta ve üretilen miktarın daha da artırılması mümkün görülmektedir. Böyle olmasına rağmen, besleyici değer bakımından bir özelliği olmayan ve gerçekte muhtaç olmadığımız üretim artığı yağları **Türkiye'ye satmakta kararlı olan Amerikalılar yönetici kadroların bilgisizliğinden yararlanarak, soya yağı, pamuk yağı ve don yağı gibi değersiz yağları Türkiye'ye satmaya ve bu yoldan sağladıkları para ile Türkiye'deki misyonlarının masraflarını dolar ödemeden karşılamaya muvaffak olmuşlardır.**

Sömürgeciler, daha önce de belirtildiği gibi sömürdükleri toplumlarm tahıl ve nişasta gibi şişirici boş kalori kaynakları ile beslenmelerini soğuk savaş stratejisi bakımından da arzu etmektedirler. Çünkü bu çeşit yiyeceklerle beslenen ülkeler bir türlü kendilerini toplayamamakta ve hastalıklardan yakasını kurtarıp, yurt ve Dünya sorunlarına eğilememektedirler.

Çok miktarda tahıl tüketerek, beslenmesini boş kalori kaynaklarına dayamış olan bir Türkiye'nin bir de bol miktarda margarin tüketmesinde bu toplumun silâh atılmadan yok edilebilmesi için, emperyalistlerin küçümseyemeyecekleri çıkarlar vardır.

Nitekim Türkiye soya yağı ithaline başlayıp, bunların hidrojenlenmesi ile elde edilen margarinler halka bol miktarda yedirilmeye başlanıldıktan sonra kalb hastalıkarından ölüm vakalarında da bir artışı görülmüştür. Yetişkinleri kalb hastalıklarından ve yetişecekleri de daha Dünyaya gelmeden doğum kontrol hapları ile öldürerek, bir ülkeyi belirli bir süre içinde sahipsiz bırakmak ve daha sonra da buraya elini kolunu sallayarak bir kurtarıcı gibi girerek kaynaklarına el koymak yeni sömürgecilerin yalnız Türkiye'de değil daha birçok geri kalmış ülkede uygulamakta oldukları korkunç bir projedir. Bundan dolayı Türkiye'yi bir yağ pazarı haline getirmek sömürgecilerin yalnız yakın çıkarları bakımından değil, uzak çıkarları bakımından da amaçlarına uygun düşmekteydi. Türkiye'de yağ üzerinde oynanan oyunlar artık Türk aydınlarının meçhulü değildir.

> **Gizli eller, zeytinciliğimizi mahvetmek için son günlerde, hepimizin iyi bildiği korkunç bir oyunu sahneye koymuş bulunuyorlar. Zeytinyağlarımıza, makine yağı karıştırılmış ve bu suretle iç pazar ve dış pazarda Türk zeytinyağlarına karşı bir tiksinti uyandırılmıştır.**

Kilis'den başlayarak zeytin ağaçlarının kesilmesine müncer olacak bu gelişme yakında Türkiye'yi yağ ihtiyacını yabandan karşılayan ve Avrupa ülkelerine de zeytinyağı satamayan bir toplum haline getirecek ve bu ortamda Birleşik Amerika hem Türkiye'ye hem de Avrupa pazarına bol bol soya yağı ile pamuk yağı satma imkânına kavuşacaktır.

Türkiye'de sermaye birikimi olmadığından, zeytin üreticisinin iç pazarda satamadığı ve yabancı ülkeye ihraç olanağı iyice sınırlanmış olan zeytin ve zeytinyağından para kazanması mümkün olamayacağı için, kısa bir süre direndikten sonra zeytin ağaçlarım kesip, onun yerine tütün ekmesi de beklenebilir. Zeytin ağacı çok güç yetiştirilen bir ağaç olduğu için üreticinin bu yola gitmesi, Türkiye için gerçek bir yıkım olacak ve Türkiye 100 yıl için yağ stoku olan ülkelerin eline bakmaya mecbur bir toplum, bir pazar haline getirilecektir.

---

bütünüyle çökertmeye yönelmişlerdir. IMF ve DB bu çökertme işini emperyalist ülkeler adına planlayan ve dayatan kurumlar olarak başroldedir. Yoksul topraksız köylüler ve küçük üreticiler saldırı politikalarından en fazla etkilenen kesimdir. (http://www.ozgurlukdunyasi.org/arsiv/74-sayi-219/358-nisasta-bazli-tatlandiricida-peskes)

Yapılan incelemeler aradan uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen zeytinyağı rezaletinin suçlularının yakalanmasını ve cezalandırılmalarım sağlayamamıştır. Kamuoyu tarafından hayret ve şüphe ile izlenen bu çirkin olay, ülkemiz halkının sağlığından başka, millî ekonomiyi tehlikeye itekleyen bu kabil davranışların küçümsendiğini göstermektedir. Türkiye bir margarin pazarı haline getirildikten sonra, bilimsel verilere dayanılarak marginlere karşı açılan savaşta, zeytinyağının üstünlükleri belirtilmiş ve halkımızın büyük bir kısmı margarin yerine zeytinyağı kullanmanın daha isabetli bir davranış olacağına inandırılmıştı. Bu gelişmeyi amaçları bakımından tehlikeli bulan karşı taraf, zeytinciliğimizi kökünden yıkmak ve bu yağın hem iç ve de dış pazarda kullanılması olanağını yok etmek için korkunç bir senaryo hazırlamış ve bunu sahneye koymaktan da çekinmemiştir. **Zeytinyağlarımızın İtalyan gümrüğünde makine yağı ile karışık olduğunun tesbit edilmiş olması, şüphesiz İtalyanların da işine yaramıştır. Çünkü bu ülke de zeytinyağı üreticisi bir ülke olduğu için Türk zeytinciliğinin gelişmesini ve dış pazarlarda kendisine rakip olmasını arzu etmez.**

Birleşik Amerika'nın Türkiye'yi bir yağ pazarı olarak kullanma amacı ile İtalya'nın ülkemizin yağ üretim takatim baltalama arzusu birleşip, yurt içinde onlarla ortaklık halinde çalışmaya hazır sabotaj örgütleri hazırlandıktan sonra, Türk zeytinciliğinin temeline dinamit koymak kolay olmuş ve bunu yapanları cezalandırmak da mümkün olamamıştır. **Bugün Türkiye'de bilinen bütün yağlardan daha çok margarin tüketilmektedir. Oysa ki halkımız bundan 15 yıl önce bu yağı tanımıyordu.** Devlet Radyosu margarin reklâmları ile dolup taşmakta ve günlük gazeteler birkaç kuruş reklâm ücreti alabilmek için sağlığa zararlı olan bu yağların propagandasını yapmaktadırlar. Bugüne kadar hiç bir besin maddesinin besleyici değeri hakkında açıklama yapmamış olan Sağlık Bakanlığımız bundan birkaç yıl önce margarinler aleyhine yapılmakta olan yayınları etkisiz hale getirmek için bir tebliğ yayınlamış ve margarinlerin sağlık için zararlı olmadıklarım iddia ederken, zeytinyağını yerme lüzumu duymuştur.

Görüldüğü gibi halkımız artık karışık, hileli ve sağlık için zararlı yağlar ile beslenmeye mahkûm edilmiş durumdadır. **Yurt içinde tüketilen zeytinyağlarına karıştırılan makine yağları şüphesiz Türkiye'de üretilmemektedir.** Bu yağları Türkiye'ye ithal ederek zeytinyağlarına karıştıran gizli eller vardır. Makine yağlarının Türkiye'ye kimler tarafından sokulduğu ve zeytinyağcılara nasıl ve ne maksatla intikal ettirildiği kolayca tesbiti mümkün bir husus olmasına rağmen, onun bunun evini basıp kütüphanesini alt üst edenler, işin bu yönü ile pek ilgilenmiyorlar. Emperyalistler ile onların Türkiye'deki ortakları bu kabil incelemelerin engellenmesini sağlamak için gerekli tedbirleri almışlardır.

Halkımız hastalanma bahasına da olsa, makine yağı ile karıştırılmış zeytinyağını, margarinle karıştırılmış tereyağını yemeye mecburdur. Bundan dolayı safra kesesi hastalıkları, kalb ve damar hastalıkları mütemadiyen artmakta ve bu yüzden ölen vatandaş sayısı yükselmektedir, insanları silâhla öldürecek yerde, yağ yedirerek öldürmek, Birleşmiş Milletler ve diğer milletlerarası teşekkülleri harekete geçirememekte ve yurdumuzdaki kontrol imkânları ile bu kabil projeleri sezinleyerek kamu oyuna açıklama ile yükümlü olan üniversiteler ve diğer araştırma kuruluşları işlemediğinden, meselenin kamu oyu tarafından anlaşılması gecikmekte ve güçleşmektedir. Sömürgeciler bu yoldan hem Türk halkının parasını ve emeğini sömürmekte, hem de sağlığını temelden bozarak ülkemizi bir hasta insanlar ülkesi haline getirmektedirler. Hiç bir ateşli silâhın sağlayamayacağı bu iki yönlü etki emperyalistin belirli bir süre sonra gerçekleştirmeye çalıştığı büyük projenin amaçlarına en geniş anlamı ile yardım etmektedir. Yağ firmalarının fakir Türk halkının sırtından tahsil ederek, kendi ülkelerine aktardığı milyonlar ise bizi her gün biraz daha fakir duruma düşürürken, onların zenginliklerine zenginlik katıyor. Yalnız bu sonuç bile her şeyi para ile ölçen emperyalist için başarı sayılabilir. Bir yağ ülkesi olan, ayrıca Dünyanın en nefis ve en besleyici yağı olan zeytinyağı üreticisi bir ülkede üretim imkânlarını kökünden baltalayarak o ülke halkını sağlık için zararlı bir yağ ile beslenmeye mahkûm etmek ve bundan ayrıca para kazanmak hiç bir ateşli silâhla ulaşılamayacak bir sömürü düzeni yaratmak demektir. Bundan dolayı yeni sömürgeciler, artık top tüfek yerine ikili anlaşmalar ile sağlanan ve bilinçsiz toplumları silâhtan daha çok zarara sokan ekonomik ve tarımsal operasyonları tercih ediyorlar.

Geri kalmış ülke insanı kendini barış içinde ve mutlu bir şekilde yaşıyor farz ederken, emperyalist en azgın savaşçının ihtirası içinde onun yaşama olanağını yok etmekte ve ayrıca sömürmektedir.

(4) Hayvansal Protein Kaynakları

Yeni sömürgeciler, sömürdükleri toplumların hayvansal protein kaynakları bakımından yeterli bir düzen içinde bulunmasını daha önce de kısmen açıklanan sebeplerle arzu etmezler. **Et, süt, yumurta ve balık gibi hayvansal protein kaynakları, ihtiva ettikleri cevherler dolayısıyla, toplum sağlığını, kol ve kafa gücünü geliştiren, toplumun reaksiyoner niteliğini kamçılayan besinlerdir.** En son bilimsel araştırmalar tüketilen hayvansal protein miktarı ile zekânın gelişmesi arasında ilişkiler bulunduğunu göstermiş bulunuyor. Oysaki sömürgeci sömürdüğü toplum insanının afyonlamışçasına uyutulmasını ve millî sorunlarını göremeyecek ve çözemeyecek kadar bilinçsiz kalmasını arzu eder. Bundan dolayı bu ülkelerde, et, süt, yumurta ve balık üretimi dolaylı yollardan daima baltalanır. Halk, bol miktarda tahıl, şeker ve yağ ile başka deyimle boş kalori kaynakları ile beslenmeye ve yetinmeye mecbur edilir. Nitekim Türkiye'mizde son 15 yıl içinde hayvancılığımızı baltalamak ve balıkçılığımızın gelişmesini engellemek için bazı etkili çalışmalar yapılmıştır. **Hint halkını sığırların mukaddes yaratıklar olduğuna inandırarak, pirinçle beslenmeye mahkûm edenlerin, Türkiye ve diğer geri ülkelerde benzer çalışmalara girmelerini doğal karşılamak gerekir.** Çünkü İngilizler Hintlileri kandırıp sığırın mukaddes bir hayvan olduğuna inandırmakla 500 milyonluk bir toplumu yıllarca sömürmeye muvaffak olmuşlardı. Şu sırada da Amerikalılar Türk halkını uyuşturmak ve uyanmasını geciktirmek için başka usullerle yurdumuzda hayvancılığın gelişmesini ve halkın daha çok et yemesini engelliyorlar. **(Etlerin içine domuz katma hilelerinin ardındaki sır.)**

> **İnsanın kol ve kafa gücünün gelişmesine ve hastalıklara karşı direnç kazanmasına en çok yardımcı olan et ve diğer hayvansal protein kaynakları sömüren ülkeler halkının en çok tükettikleri temel besin maddeleridir. Bu sayede sağlıkları mükemmel, kol ve kafa gücü bakımından yeterli fertlerden ibaret bir toplum olarak, sömürgecinin sömürülen toplumlar üzerindeki baskısı daha da artmaktadır. Buna karşılık hayvancılığı ve balıkçılığı devamlı olarak baltalanan geri ülke insanı çeşitli sebeplerle et yiyemez. Beslenme bakımından tahıla dayalı olan bu toplumlarda kol ve kafa gücü yetersiz ve hastalıklar yaygındır. Bu hale gelmiş olan toplumu sömürmek ve kaynaklarına el atmak sömürgeciler için kolay bir iştir.**

Yakın geçmişte, Türkiye'de cereyan etmiş bazı olaylar bu açıdan eleştirilecek olursa, halkımızın tüketmekte olduğu, et, süt ve balık miktarlarının belirli bir seviyeyi aşamaması için sömürgeciler tarafından sahneye konan bazı oyunları daha derli toplu bir şekilde anlamak kabil olacaktır:

— **Bir aralık İstanbul ve diğer büyük şehirlerimiz çevresinde, pazarı bulunduğu için sütçülük yapmak isteyen vatandaş sayısı hayli artmıştı. Bunlardan bazıları yabancı ülkelerden cins süt inekleri ithal etmişler ve işletmelerine tıpkı ileri toplumların işletmeleri gibi bir veçhe kazandırmak istemişlerdir. Ancak yem fiyatlarının pahalı olması dolayısıyla süt, kilosu bir liraya mal edilebiliyor ve kalabalık merkezlerde aracının çıkarlarını da koruyabilecek bir fiyatla satılabiliyordu.**

  Tam bu sırada dostlarımız, her işi kâr açısından değerlendiren ve kendi anlayışına göre tedbirli bir tüccar gibi çalışmakta olan Et ve Balık Kurumu aracılığı ile Türkiye'ye yavan süttozu ihraç etmişler ve bu süttozları ucuz fiyatla pazara arzedilmiştir. Yavan süttozundan peynir, yoğurt ve diğer süt mamullerini imal edebilen imalâtçılar bu sütü 30 kuruşa mal edebildikleri için yerli süte sırt çevirmişler ve bundan dolayı kâr ümit ederken, zarar eden süt üreticileri cins ineklerini keserek, etini değerlendirmişlerdir.

— **Et hayvancılığı gelişmeye başlayınca dostlarımız donmuş sığır ve koyun eti**

yollamak suretiyle mahallî üreticileri dolaylı olarak baltalamışlardır.

— **Tavukçuluk gelişmeye başlayınca da Birleşik Amerika'dan dondurulmuş tavuk ve hindi etleri yollanmak suretiyle tavukçuluk çalışmalarının yere serildiği hatırlardadır.**
— **Peynir, tereyağ ve benzeri yiyecek yardımları da üreticiler üzerinde benzer etkiler yapmıştır.**

Türkiye'de bir insana bir yılda 268 kilo tahıl düştüğü ve bunun tamamı tüketildiği halde, Sonora 64 ve benzeri tahılları Türkiye'ye sokarak bu tüketimi daha da artırmak için çaba sarfeden AID çevreleri hayvancılık ve balıkçılığın geliştirilmesi için hemen hiç bir yardım yapmamakta ve yapmış olsalar bile bu yardımlar boş kalori kaynaklarını geliştirme maksadı ile yapılan yardımlarla kıyaslandığı zaman devede kulak kalmaktadır.

Bol miktarda et ve sütle beslendiği çağlarda bugünkü uygar Avrupa'nın göbeğinde at oynatmış bir toplumun, tahılla beslenerek uyuşturulmasının amaçlan bakımından daha yararlı olacağını iyi bilen sömürgeciler, hayvansal protein tüketiminin kısıtlanması için çeşitli oyunlar oynamakta ve oynadıkları oyunun anlaşılmaması için de elden geleni yapmaktadırlar. Bu gerçekler tekrar tekrar söylenmiş ve yazılmış olmasına rağmen bizi yönetenler son çare olarak at ve eşeklerin de kasaplık hayvan olarak kullanılmasını görmüşler ve bu eti halka tavsiye etmişlerdir. Daha sonra kamuoyunda uyanan tepkiyi dikkate alarak tekliflerinden vazgeçmiş gibi görünenlerin balıkçılığı geliştirerek halkın tükettiği hayvansal protein miktarını artırmak hiç akıllarına gelmemektedir. **Türkiye'de bir insan, bir yılda 2.5 kilo balık tüketirken, bu miktarın Portekiz'de 41 kilo ve denizi olmayan İsviçre ve Avusturya gibi ülkelerde bile 10 kilo civarında olduğunu görüyoruz. Et ve Balık Kurumu gibi yurt hayvancılığı ile balıkçılığını geliştirme amacı ile kurulmuş bir kurum 12 -13 yıldır hizmete girmiş olmasına rağmen, Türkiye'nin hayvancılık ve balıkçılık kesimlerinde hiç bir gelişme sağlanamamış-tır.**

Kurum bildiğimiz bileli fakir halkın elindeki hayvanı satın alıp ona para ödemekte, halk da bu parayla dallı basma ve transistorlu radyo satın almaktadır. Mübayaa ettiği eti, Ankara, İstanbul ve İzmir'de yaşayan mutlu azınlığa aktarmaktan başka hiç bir hizmet yapmamış olan Et ve Balık Kurumu, balıkçılık ile ilgilenmemiş ve satın aldığı balık avlama gemileri de Istinye koyunda çürümeye terkedilmiştir.

Ayni kurum **Birleşik Amerika'dan daha önce bir boş kalori kaynağı olarak nitelenen pamuk, soya ve don yağlarının ithalâtçılığını ve komisyonculuğunu yapmakta kuruluşuna aykırı olmasına rağmen hiç bir sakınca görmemiş ve bu davranışı ile bilerek veya bilmeyerek sömürgecinin amaçlarına hizmet etmiştir.**

Bugün Türkiye'de yaşayan çoğunluk, işçiler ve köylüler ile fakir aileler bazen ayda bir defa bile et yiyememektedirler. Yumurta ile tavuk eti çok insanın satın alamayacağı bir fiyatla satılmakta ve balık yemek bir lüks telâkki edilmektedir. Böyle olmasına rağmen zaman zaman avlanan balığın bir miktarının fiyatları pahalı tutma amacı ile yeniden denize döküldüğü duyulur. Buna karşı hiç bir tedbir alınmaz. Her yıl bahar aylarında yüz binlerce kuzu boğazlanır ve mutlu azınlık bu yumuşak eti yemekle gününü gün eder. Oysaki meralarımızda bu kuzuları besleyip her birinin on kilo daha ağırlık kazanmasını sağlayacak ot ve yem vardır.

Bize dost olduklarını ve ülkemize iyi niyetle geldiklerini söyleyenler yöneticilere bunlara karşı tedbirler alınmasını hatırlatacak yerde, kendilerinden ithal edilecek gübre ve tarım ilâçları ile geliştirilecek tahıl çeşitleri tavsiye etmekte ve bunun takipçisi olmaktadırlar. Her kış Doğu Anadolu köylerinde çeşit hastalıklardan vakitsiz ölen binlerce yavru, aslında kötü beslenmenin ve etsiz yaşamanın kurbanıdırlar. Çünkü bunlar gelişmeleri ve hastalıklara karşı direnmeleri için çok lüzumlu olan hayvansal protein kaynaklarını bulamamakta ve yalnız tahılla yetinmeye mecbur bırakılmış bulunmaktadırlar. Halkın entellektüel güç bakımından yetersiz ve hastalıklara karşı direncini yitirmiş bir ortamda yaşaması sömürgecinin hoşuna gider. Çünkü Türkiye'de hastalık çoğaldıkça ilâç sarfiyatı artacak ve sömürgeci bu yoldan da para kazanarak toplumu bir de bu yönü ile hasta yatağında

sömürecektir.

Güç Kaynağı Olarak Besindeki Hileler

Sömürdükleri ülke insanını güçten düşürmek ve «entellektüel yapısı ile yetersiz ve hasta kişiler haline getirmek için önceki kısımlarda açıklanan kalıplara göre düzenlenen beslenme koşulları, sömürgeci ülkede değişik ilkelere göre ayarlanmaktadır. Sömürgeci, geri ülke insanına, tahıl, şeker ve yağ gibi boş kalori kaynaklarını yedirip, et süt, yumurta ve balık üretimini dolaylı yoldan baltalarken, kendi ülkesinde bunun temamen aksini yapmaya çalışır.

Sömürgeciler kendi insanlarına bol hayvansal protein sağlar ve böyle bir ortamda tüketilen tahıl miktarım da azaltabildikleri kadar azaltırlar. **Birleşik Amerika'nın tarım politikası kısaca gözden geçirilecek olursa bu gerçek daha rahat bir şekilde görülebilmektedir.** Durumu daha iyi kavramak için birkaç temel ürün üzerinde durmak ve bazı örnekler vermek yeterli olacaktır.

1. — Soya Fasulyesi:

Vatanı Mançurya olan Soya Fasulyesi XX nci asrın başına kadar Amerikalıların tanımadıkları bir toprak ürünüydü. Terkibinde % 40-45 kadar üstün değerli protein ile % 18 nisbetinde yağ bulunduğu anlaşıldıktan sonra bu fasulye büyük önem kazanmış ve 1964 yılında yalnız Birleşik Amerika'da üretilen soya miktarı 18 milyon tona ulaşmıştır. Bu ülkede üretilen soya fasulyesi bütün Dünya'da üretilen soya fasulyesi miktarının yarısından da fazladır.

Amerikalılar soya fasulyesinin yağını sızdırdıktan sonra ele geçen proteinden çok zengin küspeyi çoğunlukla hayvan yemi olarak kullanır, et süt ve yumurtaya tahvil ederek değerlendirirler. Bu sayede Amerikalı vatandaş yılda 90 kiloyu aşkın miktarda et ve her gün bir kilo süt ile bir yumurta tüketebilmektedir.

Soya fasulyesinden sızdırılan yağ ise bir boş kalori kaynağı olduğu için yeni sömürgeciliğin dolambaçlı oyunlarına akıl erdiremeyen geri kalmış ülkelere satılır ve orada kurulan margarin fabrikalarında hidrojenlenerek halka yedirilir.

Amerika bu yağları geri ülkeye önce parasız ve daha sonra mahalli para karşılığı vermekte ve ülkenin yağ üretim olanağını, fiyat politikası ile tamamen yere serdikten sonra, onları açlıkla tehdit ederek dolar istemektedir. **Bu oyun Türkiye'de de sahneye konmuştur. Bize Türk Lirası karşılığı soya yağı satarak mahalli üretimi baltalayıp, halkı margarin yemeye alıştırdıktan sonra dostlarımızın soya için dolar istediklerini ve Türkiye'nin zeytinyağı ihracını kısıtladıklarını okuyucularımız hatırlayacaklardır.** Bunda başarı sağlanamayınca daha çirkin oyunlara girişilmiş ve Türk zeytinyağlarına makine yağı karıştırılarak zeytinciliğimiz bu yoldan tahrip edilmeye çalışılmıştır. Hindistan, Pakistan ve Güney Amerika ülkelerinin pek çoğu benzer operasyonlarla Birleşik Amerika'nın üretim artığı soya yağlarının alıcısı ve pazarı haline getirilmiş bulunuyor.

Böyle olmasına rağmen soya yağı için çok cömert davranan Amerika, soya tanesi ve soya proteini için kıskanç davranmakta ve geri ülkelerde soya tarımının gelişmesini arzu etmemektedir. Bunun iki sebebi vardır. Geri ülkeler soya yetiştirdikleri takdirde bu yoldan bol protein sağlayacak ve bu proteini ya doğrudan doğruya, yahutta hayvandan geçirerek et, süt ve yumurta halinde tüketmeye başladıkları takdirde güç kazanıp direnmeye başlayabileceklerdir. Başkaca soya yağı pazarı olarak kullanılan bu ülkelerin, kendi yağları ile kavrulabilir hale gelmelerinde geniş stokları olan Birleşik Amerika için satış olanağı bakımından tehlike vardır. **Aslında Türkiye'de çok elverişli koşullar altında yetiştirilebilen soya fasulyesi Ordu ilinde bir fabrika kurulup, işlenmeye başlanıldıktan sonra Amerika'nın Ankara'da kurduğu Amerikan Soya Birliği temsilciliğinde bir telaş başlamış ve bu fabrikayı işlemez hale getirmek için ne gerekiyorsa o yapılmıştır.**

Ordu çevresinde yılda 5000 ton kadar soya üretilirken bu miktar son günlerde 2000 tona kadar düşmüş bulunuyor. Yıllık kapasitesi 12.000 ton olan soya fabrikası işleyecek fasulye bulamadığı için çürük fındık ve çay tohumlarını işlemeye çalışmakta, bundan dolayı zarar etmektedir.

Muhtaç olduğu nitrogeni havadan sağlayabilen soya bitkisi, bir de fazla nitrogenli gübre ile gübrelenmiş toprağa ekilecek olursa yanar. Bunu iyi bilen sömürgeciler, bizim makamlarımız ile halkın bilgisizliğinden yararlanarak soya üretim bölgelerine fındık için bol nitrogenli gübre dağıtmışlar ve fındık tarlaları arasına ekilen soya bundan zarar görmüştür. Fındık mahsulünün artırılmış olması da Amerika tek alıcı olduğu için fiyat oyunları düzenlenerek bu ülkenin çıkarına uydurulmuştur.

Türkiye'nin soya üretimine yönelmesi Amerikalının işine elvermez. Onun çıkarı yılda insan başına 268 kilo tahıl tüketen bu ülkeye daha çok tahıl ve daha çok yağ yedirmektedir. Kendi ülkesinde ise bunun tam aksine bir politika izler.

2. — Et ve Süt

Türkiye'de bilhassa köylüklerde yaşayanlar ayda bir defa et yiyemezken, Amerikalının her yemeğinde bol miktarda et bulunur. Sütü su gibi içebilir. Üretim fazlası tahıllarla, soya benzeri protein kaynaklarının yem olarak kullanılması suretiyle gerçekleştirilen bu beslenme ortamı bu ülkede sağlığın tatminkâr, fizik ve entellektüel gücün yeterli seviyede oluşunun temel sebeplerinden biridir. Amerikalı bir insana bir yılda 646 kilo tahıl isabet ettiği halde, bunun yalnız 67 kilosunu kendi yemekte ve geri kalan miktarı hayvana yem olarak verdiği için bol miktarda et ve süt üretebilmektedir. Biz de ise üretilen tahılın tümü yendikten sonra yetişmediği için başka ülkelerden tahıl ithali gerekiyor. Durum böyle olunca hayvanlar da insanlar gibi aç kalmakta ve et verimi ile süt verimi son derece düşmektedir. Türkiye'de bir inekten bir yılda 400 kilo kadar süt alabiliyoruz. Birleşik Amerika'da bu miktar 3500 kiloyu aşmaktadır. Biz bir sığırdan ortalama 80 kilo et alabilirken, Birleşik Amerika'da bu miktar 400 kiloya yaklaşmış bulunuyor. Benzer farkları yumurta ve balık gibi hayvansal protein kaynaklarında da görmek kabildir. Bilgisizlik, ilgisizlik ve yabancıların dolaylı baskıları Türk toplumunu etsiz, sütsüz ve balıksız bir hayat yaşamaya mahkûm etmiş bulunuyor.

Biz bu ortam içinde günden güne zayıf düşerken, bizi sömürenler bütün yönleri ile güçlenmekte ve aramızdaki fark günden güne büyümektedir. Çünkü sömürgeci ülkelerde insan başına düşen et, süt, yumurta ve balık miktarı her yıl biraz daha artarken, istatistikler bizdeki tüketimin devamlı olarak azaldığını gösteriyor. Bu son durum Birleşik Amerika ile diğer sömürgeci ülkelerin sömürme güçlerinin zamanla arttığını ve bizim ise sömürülmeye daha elverişli bir duruma girdiğimizi göstermektedir.

3. — Balık

Et, süt, yumurta gibi hayvansal yiyecekleri üretmek için hayvanı yemlemek, üretmek ve sağlığını korumak gerekmektedir. Bu bir para sarfını gerektirir. Balık ise denizlerde kendiliğinden üremekte, yemlenmekte ve bu yönü ile hiç para sarfını gerektirmeden avlanabilmektedir. **Balıkta maliyeti etkileyen tek harcama avlama masraflarından ibaret kalır. Ucuza mal edilmesine rağmen et kadar değerli ve bazen ondan da daha besleyici olan balık bundan dolayı hayvansal proteinin değerini tanıyan toplumlarda çok tüketilen bir besin haline gelmiş bulunuyor.** Amerika çok balık avlayan ve çok et tüketen bir ülke olmasına rağmen, bununla da yetinmeyip başka ülkelerden balık ithal etmekte ve halkına daha çok hayvansal protein sağlamak için gayret sarf etmektedir. Denizlerden avlanan balıkla yetinmeyen Amerikalılar, çiftliklerde suni göllerde balık üretmekte ve bu balıkları suni gübre ile yemlemektedirler. Kuzey Avrupa ülkelerinde balık en önemli hayvansal protein kaynağı olarak kullanılır. Bizde ise üç tarafımız denizlerle çevrili olmasına rağmen insan basma tüketilen yıllık balık miktarı 2.5 kilo civarındadır. **Balık üretimini artırmak kimsenin aklına gelmediği için Sağlık Bakanımız geçenlerde halka at ve eşek eti yemelerini tavsiye etmişti. Bu son açıklama balık bakımından bizim ve bizi sömürenlerin durumunu gayet açık bir şekilde göstermektedir.**

İşte böyle bir ortamda sömürülmeye gayet elverişli bir hale getirilmiş olan Türkiye ile onu sömürmekte olan toplumlar arasında beslenme, dolayısıyla biyolojik gelişme olanağı bakımından

önemli farklar belirmektedir. Sömürgeciler bu farkı daha belirli bir hale getirebilmek için Türkiye'nin imkânlarını kıyasıya baltalamaya ve kendi imkânlarını da geliştirmeye gayret ediyorlar. Olaylar bir süre bu düzeyde tutulabildiği takdirde, Türk halkının önemli bir kısmı silâh kullanılmadan temizlenecek ve ülkeye sahip çıkacak insan sayısı azalmış olacaktır. Tahıl ve diğer boş kalori kaynaklan ile beslenmekten entellektüel yönleri ile son derece verimsiz hale gelecek olan azınlığı ise menfaat sağlayarak veya kuvvet gösterileri ile sindirmek ve Türkiye'nin bütün kaynaklarım rahatça kullanmak mümkün olabilir. Daha bugünden Türkiye'de yaşayanların % 2.5 kadarı veremlidir. Doğan 1000 çocuktan 165'i ilk yıl ölmekte ve 12 yaşına kadar ölen çocuk sayısı doğanların yarısına yaklaşmaktadır.

Yurda kontrolsuz sokulan yiyecek maddeleri ile tarım ilâçları, beslenme yetersizliği ve kronik zehirlenmeden hastalanıp ölen vatandaş sayısını her yıl biraz daha yükseltiyor.

Kol gücü ile entellektüel güç bariz bir şekilde azalmakta ve üretim, miktar ve kalite bakımından düşmektedir. Çok ilkel bir hayat yaşamamıza rağmen ihtiyaçlarımızı karşılamak için yabancı ülkelere borçlanmak ve bu borçların faizlerini ödemek için yeniden borçlanmak durumuna girmiş bulunuyoruz.

Hasta insanlar ülkesi haline gelmiş olan Türkiye sömürgeci toplumların ilaç firmaları için bir tatlı kâr ülkesi haline gelmiştir. Kendi derdine düşmüş ve hastalıklarından başka bir şey düşünemez hale gelmiş olan insanlar ile, günlük nafakasını çıkarmak için 24 saat düşünmek zorunda bulunan vatandaş çoğunluğu, yurt sorunları ile meşgul olup, emperyaliste karşı cephe alacak durumda değildir. Bütün gücünü toplayıp emperyaliste karşı koymaya çalışanları, düşünemez hale gelmiş olan, cahil çoğunluğa bir hain gibi gösterip onu etkisiz hale getirmeye çalışan emperyalistler ile onların Türkiye'deki ortakları bu ortamda belirli bir başarı sağlayarak amaçlarına yaklaşıyorlar. Beslenme alanında yürütülen bilinçli biyolojik uygulamalar maalesef diğer uygulamalar için elverişli bir ortam yaratmış bulunuyor. Tabii sömürgeciler bununla yetinmemekte ve besin üzerinden gücü yitirilen vatandaşlarımız ve toplum üzerinde diğer sosyal ve biyolojik projeleri de uygulamaktadırlar. Bunlardan bazıları bundan sonraki bölümlerde açıklanmıştır.

SAVAŞ VE ÜRETİM GÜCÜNÜN UZAKTAN KONTROLÜ

Savaşın ve üretimin sürdürülmesi için bilindiği gibi dört temel unsura ihtiyaç vardır. Bunlar elde bulundurulur ve yeterli bir şekilde kullanılacak olursa o zaman hem silâhla yürütülen klasik savaş ve hem de çağımızın savaşı olarak niteleyebileceğimiz soğuk harpte, başarı sağlamak ve güçlü bir toplum olarak varlığı ve kaynakları koruyabilmek mümkün olmaktadır. Bu temel unsurları öncelik sırasına göre şöylece açıklayabiliriz.

(1) — İnsan (Savaşta asker, üretimde işçi)

(2) — Para yahut sermaye

(3) — Ham madde

(4) —Makine yahut savaş araçları

Bir toplum, insanlarının sağlığı, fizik ve entellektüel seviyeleri ile eğitim olanağı bakımından yetersiz, para bakımından fakir, ham madde kaynaklarından mahrum, makine veya savaş aracını imal ve kullanma bakımından sınırlı bir ortamda ise, bu toplumun hem bilinen usullerle savaş alanlarında ve hem de ekonomik savaşın karışık metodlarını uygulamak suretiyle ekonomik sahada mağlûp, hattâ yok edilmesi zor bir iş değildir. Bütün bunlar arasında insan en önemli savaş ve üretim unsuru olarak nitelenmektedir. Çünkü maddi gücünden başka, inançlarım ve manevi değerlerini de ortaya koyarak savaşan veya üreten insan bazen diğer unsurların yetersiz olduğu bir ortamda da başarı sağlayabilmektedir. Buna bir örnek olarak Türk toplumunun zengin, iyi silahlanmış ve güçlü toplumlara karşı vermiş olduğu Kurtuluş Savaşını gösterebiliriz. İnsan çalışınca savaşta olduğu gibi, ekonomik çatışmada da başarıya ulaşabilmektedir. Japonlar çalışkan bir millet olarak bunun örneklerini vermiş bulunuyorlar. Sermaye, ham madde ve makine savaşın kazanılmasında, ekonominin güçlendirilmesinde şüphesiz önemli roller oynarlar. Fakat emperyalistler sömürdükleri

ülkelerde kredi oyunları ile sermaye meselelerini çözümlemekte bazı çıkar guruplarına tavizler vermek suretiyle ham madde kaynaklarını ele geçirebilmektedirler. Kurmuş oldukları dev endüstriler ve teknolojik inkişaf sömürgecilere makine üstünlüğünü zaten sağlamıştır. Bundan dolayı onların en çok üzerinde durdukları hem yalın savaş ve hem de ekonomik savaş bakımından önemli olan insan unsurudur.

Emperyalistlerin insan üzerinde önemle durmalarını gerektiren daha başka sebepler de vardır. Genel olarak sömüren ülkelerde insanların üretimde tükettikleri güç miktarı, makine gücüne nazaran çok azdır. Buna karşılık sömürülen geri ülkelerde insangücü ve kolgücü, makine gücünden çok daha fazla kullanılır.

Bu ülkelerin savaş kabiliyetini ve üretim olanağını kontrol altına alabilmek için inşam kontrol altında bulundurmak ekseriya yeterli olur.

Kanada ve Fransa gibi sömürgeci ülkelerde endüstri üretimini daha çok makine gücü etkilemektedir. Bundan dolayı bu ülkeler, savaş ve üretim olanaklarını üstün bir düzeyde tutabilmek için daha çok makine gücünün kaynağı olan petrol ve diğer yakıtlarla ilgilenme durumundadırlar. Çok az insangücü kullanmalarına rağmen çalışanların yakıtı olarak kabul edebileceğimiz besin ve beslenme sorununu en iyi şekilde çözümlemiş olan sömürgeci ülkelerde petrol meselesi en önemli sorun haline gelmiştir.

Buna karşılık üretimde kullanılan tüm gücün % 64.7'sinin beşeri kaynaklardan sağlandığı Bulgaristan, % 68.8'inin kol gücüne dayalı olduğu bilinen Hindistan ile Kızıl Çin, her şeyden çok insan gücünün kaynağını teşkil eden besin ve beslenme sorunlarına eğilme durumundadırlar. Çünkü bu ülkelerde insanlar miktar ve kalite bakımından yetersiz beslenecek yahut aç kalacak olurlarsa, Kanada ile Fransa'nın makinelerine yakıt sağlayamadığı zaman ortaya çıkması beklenen problemler zuhur edecek ve hem üretim hem de savaş kabiliyeti ehemmiyetli bir nisbete göre düşecektir.

İşte bundan dolayıdır ki, emperyalistler kendi aralarındaki savaşı sürdürme bakımından petrol kaynaklarını ve geri kalmış ülkelerin üretim ve savaşma gücünü de uzaktan kontrol için besin kaynaklarını ele geçirmek isterler. Petrol üretim bölgelerinde, ileri ülkelerin birbiri ile giriştikleri mücadele kamuoyunun malumudur. Türkiye de bu ülkelerden biri olduğu için, bir süre önce memleketimiz de petrol savaşma ve çeşitli oyunlara sahne olmuş ve bu münasebetle halk pek çok şey öğrenmiştir.

ASLINDA BİZ TÜRKLER İÇİN BESİN MESELESİ PETROL MESELESİNDEN ÇOK DAHA ÖNEMLİDİR. Elimizde güvenilir rakamlar olmamasına rağmen üretimin daha çok insan gücüne ve hayvan gücüne dayalı olarak yapıldığım iyi bildiğimiz Türkiye'de koşullar Bulgaristan, Hindistan veya Çin gibi olabilir. Millî endüstrimiz henüz emperyalistlerin çıkarına hizmet eden bir montaj ve tüketim endüstrisi şeklinde gelişmekte olduğundan, makine çoğunlukla yabancı ülkelerden ithal edilip, yedek parça sıkıntısı çekildiğinden, Türkiye'de makine gücünün, kolgücüne nazaran daha çok kullanıldığını iddia edemeyiz. Türk işçisi çok zaman eli ve kolu ile çalışarak üretim yapar ve bu üretimi yapabilmek için muhtaç olduğu enerjiyi de besinlerden sağlar. Aslında güneşten Dünyamıza akan enerjinin bitki yaprağında cereyan eden özümleme (fotosentez) olayı ile tesbiti sonu, gıda maddelerinde biriken bu enerji insan uzviyetinde, insan gücüne çevrilmekte ve şekil değiştirmektedir. Bu yönü ile insan ile makine arasında temel prensipler bakımından önemli farklar yok gibidir. Yalın savaş, insan ve makine gücü ile yürütülmekte, üretimde de bu iki güç kaynağı maliyeti ve prodüktiviteyi etkileyen önemli roller oynamaktadır. Bundan dolayı hem savaşta ve hem de ekonomik savaşta üstünlüğü sağlamak ve başarıyı elde tutabilmek için bu iki güç kaynağına hâkim olmak yetecektir.

Nitekim emperyalistler bunu başarmış bulunuyorlar. Bize tahıl ve yağ gibi üretim artıklarını ucuza satarak, yurt içi üretimi baltalamak ve kendi yağımızla kavrulma olanağım ortadan kaldırmak isteyen Birleşik Amerika bu amacı gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

Petrollerimize el koyarak, bunları kontrol altına alması da hem mekanize olmuş diğer sömürgeci ülkeler ve hem de Türkiye'nin endüstrileşip bağımsızlığını kazanması ihtimaline karşı mücadele

halindedir. **Bir taraftan uzmanları ile Tarım Bakanlığına ve Enerji, Tabiî Kaynaklar Bakanlığına sızarak, tarım ve enerji üretim politikamıza çıkarlarına uyarlı bir kalıp vermeye çalışması da bu nedene bağlıdır. Türkiye'deki bazı olaylar ve uygulamalar bu açıdan değerlendirilecek olursa mesele daha iyi anlaşılabilecektir.**

Bundan birkaç yıl önce Kıbrıs üzerinde uçan jetlerimiz, bir süre sonra yakıt ikmâl imkânları olmadığı için yere inmek zorunda kalmışlardır. İlerde gireceğimiz bir yalın savaşta, tankların, taşıtların hareket halinde bulunmaları geniş çapta gene yakıt ikmalinin gereği gibi yapılmasına bağlı kalacaktır. Tıpkı bunun gibi besin maddelerini ayarlamak, kısıtlamak ve bollaştırmak suretiyle Türkiye'nin hem savaşta ve hem de üretimde başarı derecesini uzaktan ayarlamak mümkün olabilecektir. **Sömürgeciler bu korkunç usulleri yalnız Türkiye'de değil, istismar ettikleri daha pek çok geri kalmış ülkede uygulamaktadırlar. İsrail Arap savaşının sonuçları bu iki önemli etkeni göreve sokmak ve başka projelerle de desteklemek suretiyle gerçekleştirilmiştir.** İnsan ve makine gücünün kaynaklarını ellerine geçirdikten başka, sermaye ve ham madde kaynaklarına da hâkim olan emperyalistler, sömürdükleri ülkenin insanlarını, viteslerini kontrol altında bulundurdukları küçük ve gülünç makineler haline getirmiş bulunuyorlar. Üretimi ve savaş sonuçlarını etkileyen fizik güç kaynaklarını böylece uzaktan kontrol eden sömürgeciler, entellektüel güç kaynaklarını da bazı biyo-sosyal uygulamalarla hâkimiyetleri altına almış ve hattâ kendi hizmetlerine sokmuşlardır. Biyolojik, pedegojik ve sosyolojik bulguları birlikte hizmete sokarak gerçekleştirilen entellektüel sömürgecilik, başka deyimle kültür emperyalizmi, bugün Türkiye'nin kaynaklarını da insafsızca sömürmek için kullanılmakta ve uygulanmaktadır.

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ

Sömürgeciler sömürdükleri ülke insanının uyanmasını, kaynakları ile güçlerine sahip çıkmalarım arzu etmezler. Bunun neden dolayı böyle olduğunu anlamak zor değildir. Entelektüel yönleri ile uyanmış ve değer kazanmış kişilerin azınlıkta ve cahillerin çoğunlukta olduğu bir toplumu kandırmak ve azınlıkta olan entelektüellere çıkar sağlayarak ve taviz vererek kendi insanlarından koparıp sömürgeci ile işbirliği halinde çalıştırmak mümkün olabilmektedir. Yeni sömürgecilik Dünyanın birçok ülkesinde saltanatını bu yoldan sürdürmekte ve işbirliği halinde çalıştığı kompradorlarla, masum insanları insan haysiyetine pek yakışmayan bir yaşama düzeyine itekleyerek, kaynaklarını sömürmektedir.

Bu düzenin değiştirilmeden sürdürülmesi için çoğunluğun cahil ve eğitilenin de sömürgeciden yana olması şarttır. Böyle bir düzen kurulabildiği takdirde silâh kullanmadan ve yalın savaşın çetin mücadelesini sürdürmeye lüzum kalmadan bir ülkeye dost gibi girmek ve bu ülkenin insanlarını kıyasıya sömürürken, kanını akıtmadan öldürmek, köklerini kazımak kabildir.

Eğitim kalıplandığı takdirde yokluk, açlık ve sefalet içinde yaşayan çoğunluk kendilerini mutlu ve barış içinde yaşadıkları için talihli kişiler olarak farzeder, hattâ canlarına kasdedenleri dost ve kurtarıcı olarak selamlamayı da ihmal etmezler. Bu çoğunluk afyon yerine barış ve yardım vaitleri, görülmemiş kalkınma, nurlu ufuklar masalları ile uyutulur. Entellektüeller faşist baskılarla susturulduğu için cahil çoğunluğun gerçeği görüp kendilerine gelmelerine imkân bırakılmaz. Emperyalistler bu ortamda soğuk savaşın icaplarına uyarlı olarak hazırladıkları hunharca projeleri rahat bir şekilde uygulama imkânı bulur ve bütün bunları barışı korumak için yaptıklarını savunarak çoğunluğu inandırırlar. Kendilerini engellemeye çalışan bütün aydınlar, barışı bozma suçu ile suçlandırılır ve hattâ cezalandırılırlar. Direnme güçlendiği zaman ise Vietnam'da olduğu gibi yalın savaşa geçilerek direnenler ateşli silâhlarla yok edilmeye çalışılırlar. Sömürülen ülkede yaşamanın tek şartı, sömürülmeye razı olmak ve barış içinde bulunduğuna yürekten inanmaktır.

Bu ortamda emperyalistler toplum bünyesinde en çetin savaşların bile yapamayacağı tahribatı yapar; insanları, kaynakları alabildiğine sömürürler. Bütün bunlar diğer sömürgecilik projeleri ile de desteklenmektedir.

Temel Uygulamalar :

Kültür emperyalizminin temel uygulamaları biyolojik alanda cereyan eder. İnsan zekâsının ve entellektüel gücün gelişmesine elverişli olmayan bir biyolojik ortam hazırlamak için sömürülen ülkenin insanı ana rahmine düştüğü günden itibaren bu yönü tahribe çalışılır.

Bilimsel bulgular yavrunun ana rahminde, ana kanından sağladığı besin maddeleri ile beslendiğini ve ananın beslenmesi miktar ve kalite bakımından yeterli olmazsa doğacak yavrunun fizik ve entellektüel yönü ile zayıf bir kişi olarak doğacağım göstermiş bulunmaktadır.

Bu yoldan ünlü yazar **Aldous Huxley**'in **'Yeni Dünya'** isimli kitabında uzun uzadıya tarifini yaptığı, yaşantısından memnun ve daha ana rahminde iken entellektüel gücü kısıtlanmış, sömürgeciler hesabına çalışmakta sakınca görmeyecek sürüler yetiştirmek mümkün olabilir.

Zengin kaynakları olan ve sömürülmesi plânlanmış bir ülkenin sahipsiz topraklar haline getirilmesi, ya da bu topraklar üzerinde yaşayan insanların kendi dertleri ile uğraşmaktan toplumsal sorunlarla ilgilenemeyecekleri bir ortamın yaratılması gayretleri yeni kuşaklar ana rahminde iken başlattırılır. **Nitekim çoğunluğu tahıldan ibaret ve biyolojik değeri yüksek hayvansal proteinden yoksun gıdalarla beslenen annelerden ekseriya bu isteğe uyarlı yavrular doğmaktadır.** Sömürgeciler bu yavrulara Dünyaya geldikten sonra da anaları gibi beslenecekleri bir düzen hazırlarlar. **Halk bol tahılla beslenmeye ya alıştırılır yahut ta mecbur edilir.** Hayvancılık ile balıkçılık dolaylı yollardan baltalanır. Rahim dışı gelişme çağının başında ve bilhassa sütten kesildikten sonra, hayvan sütleri, yumurta ve diğer hayvansal protein kaynaklarını bol bol kullanması gereken yavrular pirinç, nişasta ve terkip itibariyle bunlara benzeyen boş kalori kaynakları ile beslenmeye mecbur bırakılırlar. İşte bu ortam çocuğun fizik kişiliği gibi, entellektüel kişiliğinin de gelişmesine elverişili değildir ve böyle bir ortamda okul öncesini tamamlamış olan çocuk, ilkokul sıralarına geldiği zaman da, ondan yeterli şekilde yararlanmak mümkün olmaz. Bu çocuklar arasında geri zekâlı tiplere daha çok rastlanır.

Zeki olanların birçoğu fizik yapılarının yetersizliği dolayısıyla eğitimin gerektirdiği canlılığı gösteremez ve sağlık gerekçeleri ile ayıklanırlar.

Biyolojik ortamı bozarak eğitimi güçleştirme veya verimsiz hale getirme operasyonlarına geri kalmış ülkelerde çeşitli projeler halinde rastlıyoruz. Bu çalışmaların sonuçları gerçekten sömürgeci için yararlı ve sömürülen toplum için ise çok zararlı olmaktadır.

Güney Amerika'nın sömürülen topluluklarında, Afrika ve Orta Doğu'da, Uzak Doğu memleketlerinde sömürgecilerin yeni kuşakların yakasına daha ana rahmine düşmeden yapıştıklarını ve bunları eğitim olanağından bazı biyolojik ve sosyal uygulamalarla ölecekleri güne kadar uzak tutmaya çalıştıklarını görüyoruz.

Doğum kontrol hapları ile gebeliği önleyici araç ve gereçler, sömürülen ülkede yeni kuşaklara musallat edilen ilk biyolojik silâhtır.

Bu meseleyi daha iyi anlayabilmek için değişik çağlardaki uygulamaların sırasıyla tanıtılması daha uygun olacaktır.

(1) — **Sömürgeci doğanın bir tepkisi olarak ortaya çıkan hızlı artıştan korkmaktadır. Geri ülkedeki nüfus artışı zaman içinde sömürgecinin baş edemeyeceği bir insan kalabalığı ile mücadeleyi gerektireceğinden, emperyalistler nüfus artışını önlemek için, düzenledikleri bir sıra yalanla geri ülke yöneticilerini kandırır ve onlara artış yavaşlarsa ekonomik kalkınmalarını daha kolay tamamlayacaklarını telkin ederler.** Bunu sağlayabildikleri takdirde geri ülkeye gebeliği önlemek için lüzumlu araç ve gereçlerin tümünü parasız verir ve bazı çıkar guruplarını da yemlemeye başlarlar. Uygulamayı makul ve bilimsel göstermek için lüks otellerde seminerler düzenlenir ve bu seminerlerde kendi ilim adamları ile onlara yakınlığı ile tanınmış kişilere propaganda niteliği taşıyan konuşmalar yaptırılır. **İşçi sınıfları, fakir halk tabakaları, helezonlar ve haplarla kısırlaştırılır.**

Bu uygulamalar toplumun üretim gücü ve kolgücü varlığını törpülemekle kalmaz,

entellektüel güç ile eğitim çalışmaları da aksatılmış olur.

(2) — **Doğum kontrol hapları ile kadınların rahmine yerleştirilmiş helezonlardan kurtulup, nasılsa ana rahmine düşmüş olan yavrular da ananın kötü beslenme koşulları dolayısıyle gereği gibi gelişmezler.** Çoğu rahim içi devreyi tamamlayamaz, eksik, kusurlu, hastalıklı ve hattâ ölü doğarlar.

Ekonomik nedenlerle hayatta olan yavrularını besleyemeyen anneler, bazen çocuklarını düşürmek için olmadık çarelere başvurur ve bu esnada kendi hayatlarını da kaybederler. Sömürüle, sömürüle kendi insanlarının beslenme olanağını da yitirmiş olan ülkede sağlam doğanların yaşama ve gelişme şansı kısıtlanmıştır. Afrika'da çok yaygın olan bir çocuk hastalığı Kwashiorker, proteinden yoksun yavruları kasar kavurur. Binler milyonlar bu yüzden ölürler. Ayni hastalığı başka bir isimle ve yaygın olarak Güney Amerika'da, Uzak Doğu'da Orta Doğu'da, tüm sömürülen ülkelerde görüyoruz.

Örneğin sömüren ülkelerde doğan 1000 çocuktan 25-30 kadarı ilk yılda öldükleri halde, sömürülen ülkelerde bu miktar 200'e kadar yükselmektedir. Türkiye'de ise 165 civarındadır. Memleketimizin bazı yoksun bölgelerinde hayatının ilk yılında gözünü Dünyaya kapayan çocuk sayısının 200'ü aştığını görüyoruz.

(3) — Okul öncesi çağ dediğimiz çağda çocuklar kızamık, difteri, kabakulak, ishal, tüberküloz ve iyi beslenemeyen yavrularda görülen her çeşit öldürücü hastalığın saldırısına maruz kalırlar. Bundan dolayı ilkokul çağına ulaşabilenler, doğanların yaklaşık olarak yarısıdır. **Sömürgeci bunu gizli elleri ile gayet iyi ayarlar ve görüntüyü korumak için de bazı yetersiz müdahalelerle yardım ediyor görünür.** Gerekirse bu ülkeye sağlık ekipleri yollar. Fakat bu ekipler bir sıra propaganda çalışması yapıp bazı resimler çektikten sonra ülkelerinin yolunu tutarlar. (Sahte grip aşıları- domuz gribi)

(4) — **ilkokul, orta öğrenim ve yükseköğrenim çağları aynı şekilde yokluk ve hastalıklarla doludur.** Pek çok çocuk, eğitimini sürdürmek için aç karnına okula gitmeye mecbur durumdadır, ilkokul çağındaki çocukların beyinlerini yıkamak ve onları daha küçük yaşta sömürgeciye minnettar bırakmak için, emperyalistler bazı yiyecek yardımları da plânlar ve kendi ülkelerinde kullanılmayan üretim artığı düşük vasıflı yiyeceklerle bu çocukları beslerler. Bu uygulamalar on yıldır Türkiyemiz'de de yapılmış ve son günlerde, özellikle **Ege bölgesinde yavan süttozundan zehirlenme olayları arttığı için sağlık bakanlığı tarafından durdurulmuştur.** Bu koşullar altında lise ikmal edildiğinde, sömürülen ülkenin eğitim ürünleri hem sayıca azalmış ve hem de kaliteleri ve bilimsel nitelikleri itibariyle emperyalistlerin okumuşlarından çok geride kalmış bulunurlar. (Geçen sene süt dağıtımını hatırlayın.)

Eğitim ve öğretim koşullan ne derece mükemmel olursa olsun, biyolojik yapılan itibariyle eğitime elverişli olmayan bu insanlar arasında koşullara direnip sivrilen ve her nasılsa üstün bir nitelik kazananlar da daha sonra para vaadi ile kandırılarak, sömürgeci ülkenin ekonomisine hizmet eden kişiler haline getirilecek ve kendi toplumlarından kopartacaklardır. Durumu daha iyi anlayabilmek için sömüren iki ülke ile sömürülen iki ülkede doğan 1000 çocuğun liseyi ikmal edene kadar sayıca geçirdikleri değişiklikleri tetkik edelim.

SÖMÜREN VE SÖMÜRÜLEN ÜLKELERDE EĞİTİM SAFHALARI VE EĞİTİM DIŞI KALANLAR

Fransa'da aynı yıl doğan 1000 çocuktan 220'si, Birleşik Amerika'da 487'si, buna karşılık sömürülen Hindistanda 23'ü ve Filipinlerde ise 28'i liseyi ikmal edebilmektedir. Sonucun böylesine dengesiz olmasında sömürgecilerin sömürdükleri ülkede uyguladıkları projelerin ve bilhassa bunların biyolojik ve sosyal temele dayalı olanlarının önemli bir payı vardır. Yükseköğrenim çağında da hem yaşama koşulları ve hem de öğrenim olanağından uzak tutulan genç kuşaklar yeni bir kırıma uğrarlar. Bunlar arasında tüberküloz ile çeşitli intani ve organik hastalıklar geniş tahribat yapar ve sonuç ekseriya elem verici olur.

Biyolojik ortamın başka deyimle beslenme, yaşama koşullarının kötü oluşu nihayet ortalama ömrü etkiler. Genellikle sömüren ülkelerde (70) yılın üzerinde olan ortalama ömür geri ülkelerde (33) yıla kadar düşmektedir. Bundan dolayı eğitimini tamamlayan bir aydın, toplumuna yararlı olmak için yeter zaman bulamaz.

Sömüren ülkenin çocuğu ile sömürülen ülkenin mutsuz kuşakları arasında eğitimini tamamlama bakımından şans farkları vardır. Biyolojik ve Sosyal ortamda sürdürülen çok ayrıntılı savaşçı çalışmalar ile geri ülkenin genç kuşakları daha ana rahmine düşmeden ölümle karşı karşıya getirilir ve daha sonra da gizli açlığın eline teslim edilirler. Bir sömürgeci ve NEOEMPERYALİZMIN başarılı uygulayıcısı olarak tanımlanan Birleşik Amerikada doğan 1000 çocuktan ortalama 487 si liseyi ikmal edebildiği halde, sömürülen Hindistan'da bu sayı 23'e kadar düşmektedir.

Bizim yaptığımız kaba hesaplamalara göre Türkiye'de doğan 1000 çocuktan lll'i liseyi ikmal edebilmektedir. Oysa ki bu rakam biyolojik ve sosyal ortamdan başka eğitim koşullarının da sömürülen ülkelerin gücü ile iyice düzeltildiği sömürgeci Amerika'da 487'ye kadar yükseliyor. Ayrıca bu 111 kişiden yüksekokulu ikmal edebilenlerin kabiliyetleri olanları seçilecek ve çeşitli yollardan aktarmaya tabi tutularak Amerikan teknolojisinin emrine sokulacaktır. Bu acıklı sonuç sömürülen Türkiye'yi çok çetin şartlar altına sokarken, emperyalist toplumun teknolojik gücünü artırır.

Örneğin biyolojik ortamın elverişli olduğu Birleşik Amerika'da, yaratılan koşullar bir insanın ortalama olarak 70 yıl yaşamasına elverişlidir. Bu süre daha eski bir sömürgeci olarak tanımlanan İngiltere'de 71 yıldır. Birleşik Amerika veya İngiltere'de yükseköğrenimini tamamlamak için 24 yıl tüketici olarak okula gidecek olan bir insan topluma ve kendisini yetiştiren aileye karşı olan borcunu ödemek için 46-47 yıllık bir zamana sahiptir. Bu süre ekseriya borcun ödenmesi ve topluma yeni değerler kazandırılması için yeterlidir. Oysaki Hindistan'da yükseköğrenim için 24 yıl tüketici olarak yaşayan bir insan, ortalama ömür 32 yıl civarında olduğundan topluma olan borçlarını ödeyebilmek için 8 yıllık bir zamana sahiptir. Bu süre okul acemiliğinin giderilmesi ve üretime yönelebilme için bile yeterli olamadığından Hint aydınları topluma borçlu olarak ölür ve yurt ekonomisine hemen hiç bir katkı yapamazlar. Bundan dolayı sömürülen ülkelerde eğitim hiç bir zaman toplum yararına sonuç vermez ve sömürülen ülkenin uyanması gecikir. Kaldı ki sömürgeci daha sonra uygulayacağı bazı sosyal ve ekonomik projelerle sömürdüğü ülkenin başarılı aydınlarının bir kısmını kendi ülkesine aktarma imkânını da bulacak ve geri ülkedeki harcamalarla yetiştirilmiş olan bu teknisyeni kendi teknolojisinin hizmetine sokabilecektir.

İngilterede doğan bir insan sosyal ve biyolojik koşulların elverişli olması dolayısıyle (71) yıl yaşama şansına sahiptir. Buna karşılık Hindistan'da doğan bir insan ancak (32) yıl yaşayacaktır. Bu iki ülkede de yükseköğrenimi tamamlamak için eşit ve aşağı yukarı (24) yıllık bir sürenin okulda tüketici olarak harcanması gerekir. Bir İngiliz (24) yıl okuduktan son mensup olduğu topluma (47) yıl üretici olarak hizmet edecek ve kendi için harcanan paranın ötesinde para kazandıracaktır. Hindistan'da aynı süre tüketici olarak okula giden bir Hint aydınının topluma hizmet için yalnız sekiz yılı vardır. Bu sekiz yıl içinde aydın kendine yapılan (24) yıllık masrafı topluma ve aileye ödeyecek ve fırsat bulursa da kazandıracaktır.

Nikbin (İyi gören, iyimser, her şeyi iyi tarafından gören çevrelere göre) Türkiye'de ortalama ömür süresi (54) ve gerçekçi çevrelere göre ise (33) yıldır. Biz, (33) rakamını daha uyarlı buluyoruz. Çünkü doğan 1000 çocuktan 165'inin daha bir yaşım bitirmeden öldüğü bir ülkede ortalama ömür (54) yıl olamaz, Türkiye'de yüksek okulu bitirmek için (24) yıl tüketici olarak okula giden vatandaşların, ülkemize üretici olarak hizmet edebilmek için bir hesaba göre (9), bir hesaba göre de (30) yıllık bir zaman vardır. Bu süre aile ve topluma borçlanılan parayı ödemek

için elbette yeterli değildir. Ortalama ömür uzun olduğu için Üniversiteyi bitirdikten sonra toplumuna (46) yıl hizmet etme olanağı olan Birleşik Amerika teknisyenleri kendi güçleri ile yetinmemekte ve bizden de teknisyen çalmaktadırlar.

Hindistan ile İngiltere arasındaki bu durum son günlerde sıkı ilişkiler kurduğumuz Birleşik Amerika ile Türkiye arasında da aynen görülmektedir. Ortalama ömrün 70 yıl civarında bulunduğu Birleşik Amerika'da yükseköğrenimini tamamlayanlar Amerika'ya 46 yıl hizmet edeceklerdir. Bu süre içinde ana rahmine düştüğü günden itibaren uyarlı bir biyolojik ortamda yaşamış olan kişi, nazari bilgi bakımından yeterli olduğu için tecrübe kazanacak ve etkinliğini her gün biraz daha artıracaktır. Türkiye'de ise ortalama ömür bazı nikbin çevrelere göre 54 ve gerçekçi çevrelere göre ise 33 yıldan ibarettir.

Sömürülen Ülkeden, Sömüren Ülkeye Teknisyen Aktarılması

Hayatın 24 yıllık bir devresini eğitim dolayısıyla tüketici olarak harcayan Türk aydını, topluma borcunu ödeyebilmek için bir ihtimale göre, 9 yıl, bir ihtimale göre de 30 yıllık bir zamana sahiptir. Bu süre içinde aydın yetiştirilmesi için harcanmış olan yüzbinlerce lirayı çok zaman üretemez ve Hintli aydın gibi topluma borçlu ölür.

Birleşik Amerika bu farklı sonuca rağmen, pek çok Türk teknisyenini Türkiye'de yetiştikten sonra kendi ülkesine aktarmakta ve işin bilincine varmamış olan Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırmalar Kurumu da yabancı teknolojilerin emrinde görev almış olan bu kimselere ödül vermektedir.

Hal böyle olunca ne suretle sömürüldüğümüz ve eğitim çalışmalarının neden dolayı başarıya ulaşamadığı daha iyi anlaşılmaktadır, işte bundan dolayı içinde bulunduğumuz koşullan barış olarak nitelemeğe imkân yoktur. İnsanları ana rahmine düştükleri günden itibaren yakasından yakalayıp, bazı biyolojik, sosyal ve ekonomik oyunlarla saf dışı bırakmak ve hatta öldürmek savaşın ta kendisidir. Bu savaş ekseriya sömürgecinin insanlık dışı zaferler kazanması ile son bulmakta ve bu zaferlerin devamı için de savaştan söz edilmesi istenilmemektedir.

Sömürgeci, beslenme ve yaşama koşullarını bozarak, geri ülkeyi etle değil tahılla besleyerek ulaşılan bu noktada durmamakta ve çalışmalarım sosyal düzende geliştirmektedir. Eğitim metodları, uzmanları, barış gönüllülerini sömürülen ülkeye sokarak sürdürülen şaşırtmacalar, eğitime elverişli olmayan ve üretici nitelik taşımayan bir ortamın yaratılması sonucu etkiler. Bundan dolayı geri ülke ile ileri ülke arasında teknisyen oranı dikkati çekecek şekilde farklılaşmıştır. Bugünkü ekonomik savaşta bir ülkenin teknisyen sayısı bakımından diğerinden üstün oluşu, klasik savaşta asker ve subay sayısı ile savaş araçlarının üstün oluşu ile yaratılan koşulların yaratılmasına yardımcı olmakta ve sömürgeci bunu baskı aracı olarak kullanmak suretiyle sömürü düzenini daha geliştirmektedir.

Çalışan nüfus içindeki teknisyen sayısı bakımından A.B.D. ile Türkiye ve İngiltere ile Hindistan mukayese edilecek olursa gerçek daha iyi anlaşılabilecektir. Birleşik Amerika'da çalışan 1000 insandan 34'ü teknisyendir. Bu rakam İngiltere'de 20, Türkiye'de 5, Hindistan'da 4 kişiden ibaret bulunur. Sömürülen ülke insanını doğum kontrol hapları ile ana rahmine düşmeden yok etmek, doğanları gizli açlığın pençesine terkederek öldürmek ve bundan da kurtulanları sosyal operasyonlarla etkisiz hale getirmek, yetişenleri kandırıp yurtlarından koparmak suretiyle gerçekleştirilen bu başarı Dünyanın en korkunç savaşının sonuçları olarak kabul edilmelidir. Türkiye, Birleşik Amerika'ya ve Hindistan da İngiltere ve diğer sömürgeci toplumlara bu koşullar altında bile bilim adamı ihraç eder. Bu suretle ortaya çıkan gedikleri kapamak için gerçekte ekonomik savaşın birer casusu olduğu iyi bilinen yabancı uzmanlar celbedilir ve önemli yerlerde görevler alırlar.

Birleşik Amerika'da çalışmakta olan 1000 insandan 34'ü teknisyendir. Bunların 10'u lise ve üniversite öğretim üyesi, 7'si doktor, eczacı, dişçi, veteriner, 17'si de mühendis veya bilgin olarak vazife görürler. Türkiye ise bunca çabadan sonra ça-lışan 1000 kişiden 5'inin teknisyen olduğu bir ortam yarat maya muvaffak olmuş

bulunuyor. İki ülke arasındaki dostça ilişkilerin bir sonucu olarak, Türkiye Birleşik Amerika'ya hekim, üniversite öğretim üyesi, mühendis ihraç etmekte ve Amerikan teknolojisinin emrinde görev almış olan bu kişiler TÜRKİYE BİLİMSEL VE TEKNİK ARAŞTIRMA KURUMU tarafından bilim ödülleri ile mükâfatlandırılmaktadırlar. Bu suretle teknisyen bakımından sıkıntıya düşen ülkemizin teknisyen ihtiyacı Amerika'dan getirilen yüksek ücretli uzmanlarla sağlanır.

Eski bir sömürgeci olarak bilinen İngiltere, yıllarca sömürdüğü ve kaynaklarını istismar ettiği Hindistan'ın yer altı ve yer üstü servetlerinden başka entellektüel gücünü de sömürmekte sakınca görmemiştir. İngiltere'de çalışan 1000 kişiden 20 kişi teknisyen ve bunların 7 si, lise ve üniversite öğretim üyesi, 3'ü doktor, eczacı, dişçi yahut veteriner, 10 u da mühendis yahut bilgindir. Böyle olmasına rağmen çalışan 1000 kişiden 4 kişinin teknisyen olduğu Hindistan İngiltere ve diğer sömürgeci toplumlara teknisyen ihraç eder. Bu düzen sömüren düzenin teknolojik alanda güç kazanmasını ve sömürülenlerin de büsbütün güçten düşmelerini hazırlamaktadır.

İşte barışı koruma gerekçesi ve kalkınmayı destekleme vaadi ile Vietnam'a, Hindistan'a, Türkiye'ye giren sömürgecilerin yarattıkları ortam böyle bir ortamdır ve onlar sömürdükleri toplumun bu ortamı barış olarak nitelemesini ve kendilerini mutlu farzetmelerini pek arzu ederler.

Savaşın ta kendisi ve sömürme düzeninin en canlı örneği olan bugünkü ilişkiler bütün yönleri ile barışın da, cennet gibi bir hayâl ve insanları uyutmak için uydurulmuş bir slogan olduğunu göstermektedir. Geri ülke halkı aralarına dost olarak karışan ve onlara insancıl gayelerle yardım etmeyi vadedenlerin gerçek bir savaşçı ve sömürgeci olduklarını çok zaman fark edememektedirler.

Bugün eğitim alanında gedikler açmak ve Türkiye'nin uyanmasını geciktirmek için girişilen tertipler tabii bunlardan ibaret değildir. Daha çok kamuoyunun bilgisine sunulmamış yönleri ile açıklanmaya çalışılan kültür emperyalizminin, biyolojik alandaki hunharca uygulamalarım destekleme amacı ile daha pek çok proje yürütülmektedir. Bunlardan bazıları bir hatırlatmada bulunmuş olmak için aşağıda kısaca açıklanmıştır.

(1) — **Sömürgeciler, uyanmasını arzulamadıkları ülke de ata et, ite ot prensibini yerleştirmeye çalışırlar.** Bundan dolayı hiç bir uzman kendi uzmanlık alanında çalışma olanağı bulamaz. Makine mühendisleri, kütüphane memurluklarına ve banka memurları da Üniversite rektörlüklerine atanır ve bu makamlarda tutunurlar.

(2) — **Besin ve beslenme gibi biyolojik uygulamaları denetleyici hizmetler, bu işten hiç anlamayan kişilere ve örneğin bir aritmetik öğretmenine tevdi olunur.** İş böyle olunca geri kalmış ülkeye, ileri ülkelerde kullanılması mümkün olmayan bayat yiyecekleri satmak mümkün olacak ve bu toplumun uyuşturulması için boş kalori kaynakları tüketime hâkim duruma getirilecektir. Bu sağlanınca yeni kuşaklar afyonlanmış olarak gelişmesini tamamlayamayacaktır.

(3) — **Ülkenin öz evlâtları hizmetten uzaklaştırılınca, yabancı uzmanlar düzeye hâkim olurlar.** Plânlama dairesinin baş müşavirinden, bakanlıkların müşavirlerine kadar hepsi yabancı kişiler olduklan için ülke eğitimi gerçekçi olmaktan ziyade teorik bir temele oturtulur ve insanlar havanda su döverek diploma sahibi olmaya alıştırılırlar.

(4) — **Sömürülen ülkenin inanç, örf ve âdetleri bilinen metodlarla yozlaştırılır.** Din toplumu parçalamak ve kardeşi kardeşe düşman etmek için bir araç olarak kullanıldıktan başka, eğer kuralları elverişli ise bir uyutma aracı olarak kullanılır.

(5) — **Öğretmen, öğrenci ilişkileri bozulur ve öğretmenler ile öğrenciler çıkar gurupları halinde bölünürler.** Çatışmaktan öğrenmek için zaman kalmaz ve eğitim güçleştirilir.

(6) — **Ahlâk kuralları bozulur. Değer ölçüleri değiştirilir.** Özel okullar ve benzeri kuruluşlar aracılığı ile diploma para karşılığı temin edilebilecek değersiz bir kâğıt parçası haline getirilir.

(7) — **Öğrenim çağında olan kimselerin genç olmasından yararlanarak seks meseleleri kamçılanır.** Diskotekler ve benzeri ahlâk bozucu kuruluşlar el altından geliştirilir. Moda cereyanları kuvvetlendirilir ve gençleri yiyeceklerinden çok giyecekleri ile ilgilenen kişiler haline getirirler. Yozlaştırıcı moda cereyanları, sinemalar, dergiler ve sömürülen ülkeye sızdırılmış olan kişiler ve guruplarla etkin hale getirilirler. Zaman zaman ve özellikle millî günlerimizde, İzmir, İstanbul limanlarımıza yanaşıp, etekleri çok kısaltılmış genç İngiliz kızlarının yozlaştırıcı cereyanları güçlendirmek ve millî şuuru zayıflatmak için bir araç gibi kullanıldıklarım ve bunların plânlı aynı zamanda maksatlı davranışlar olduğunu burada hatırlatmak yerinde olacaktır.

(8) — **Sportif çalışmalar ve özellikle bunların ferdî olmaktan çok guruplar şeklinde uygulanan çeşitleri teşvik edilir.** Sporcular bir eşya gibi kulüpler arasında satışa çıkarılırlar. Böyle bir ortamda birçok genç insan okumaktan vazgeçip, iyi ve satış fiyatı yüksek bir sporcu olmak için çaba sarf eder. Bunlar daha sonra isteklerinin kurbanı olur ve eğitim dışı kalırlar. (İletişim konusu bugünlerde ilkokul ikinci sınıf derslerinde okutuluyor.)

Bu müsabakalar toplumu parçalamak ve hattâ iki komşu şehir halkının bir birini taş ve sopa kullanarak öldürmesine müsait bir ortam yaratmak için yararlı olmaktadır.

(9) — **Milli kumar müessesesi el altından desteklenir.** İnsanlar çalışarak ve öğrenerek değil, millî piyangolar ile at yarışlarında ve totolardan zengin olacaklarına inanır hale getirilirler. (Toto-Loto….)

(10) —**Ülke radyolarına ve gazetelerine sızılır, yabancı şivesi ile söylenen şarkılar beğenilen şarkılar haline getirilir.** Radyo temsillerinde yabancı kültürlerin ve inançların propagandası yapılır. (Yabancı şarkıcılar ne kadar çok geliyor ülkemize)

(11) —**Üniversite çağındaki çocukları futbol sahalarına çekmek için stadyumlar inşa edilir.** Buna karşılık gençlerin karınlarım gereğince doyurabilecekleri üniversite kafeteryaları, kütüphaneler alabildiğine ihmale uğrarlar. (Arenalar kampanyası)

(12) —**Yabancı dilde öğretim yapan Üniversiteler kurulur.** Ana dilde öğretim yapmasına rağmen genel tutumu itibariyle memleketçi olmayan kuruluşlar yardımlar ile personeline daha çok ücret sağlayan kuruluşlar haline getirilirler. Bu kuruluşlar Millî üniversitelerin öğretim personelini yozlaştırır ve kendi çatısı altına toplayarak etkisiz hale getirir.

(13) —**Dernekler, kadın kulüpleri ve benzeri kuruluşlara sızmak suretiyle yozlaştırma çabaları genç kuşaklardan sonra yetişkinleri de etkisi altına alır.**

Saymakla bitmeyecek kadar çok olan yan çalışmalar, bu kitapta önemle üzerinde durulan biyolojik baltalamalar kadar önemlidirler. Fakat bunların pek çoğu geçen süre içinde kamuoyunun malumu haline geldiğinden ve uyanan Türk halkı artık bunları iyi tanıdığı için biz bu konulara ayrıntılı bir şekilde değinmek istemiyoruz. Her biri bir kitaba konu teşkil edecek kadar ayrıntılı olan bu yan çalışmalar yetkili kimseler tarafından teker teker incelenmeli ve bizim de bilmediğimiz pek çok gerçek su yüzüne çıkarılmalıdır.

Türkiye'nin (1968 Yılına) Göre Durumu

Önceki bölümlerde yer yer değinilmiş olmasına rağmen, Türkiye'nin bugünkü durumunun kültür emperyalizmi açısından ayrıca incelenmesinde faydalar vardır. Son 10-15 yıl içinde toplumumuz üzerinde barışı koruma ve Türkiye'yi kalkındırma gerekçesi ile uygulanmakta olan emperyalist projeler, Atatürk Türkiye'sini bu yönüyle bir bunalıma sürüklemiş bulunuyor.

Kendi insanlarını tanıdığı kadar, emperyalistleri de iyi tanıyan büyük Atatürk, uzağı görüp ülkeyi Türk gençliğine emanet etmiş olmasaydı, muhakkak ki sömürgecilerin yoğun çalışmaları daha da etkili olabilecekti. Fakat Cumhuriyeti ve Türk istiklâlini gençliğe emanet ederken, bu değerlerin ne şekilde korunacağını da açıklamayı ihmal etmemiş olan kurtarıcı, ölümünden sonra çok değişen koşullar içinde bile genç kuşaklara ışık tutabilmektedir.

Deha düzeyine ulaşmış bir seziş ve bilinçle, bugünkü koşulları önceden görebilmiş olan bu büyük insan, Türkün bileğini savaş meydanlarında erkekçe bükemeyen sömürgecilerin, zamanı gelince yurdumuzu başka bir usulle istilaya kalkacaklarını ve hattâ Türkiye'de de taraftar bulacaklarını tahmin etmiş ve buna karşı hazırlanmıştı. Bütün büyük insanlar gibi 'Barış'a gönül bağlamış olmasına rağmen gerçek barışın sağlanamayacağını biliyor ve emperyalizmin korkunç ihtirasının sınır tanımayacağını da anlamış bulunuyordu. **'Yurtta Barış, Cihanda Barış'** dediği zaman bile güçlü olmak gerektiğini ve gerçek barışın kuvvetler dengesi ortamında gerçekleştirileceğini genç kuşaklara hatırlatmış ve öğretmiş olmanın rahatlığı içinde aramızdan ayrılan bu büyük insan, sömürgecilerin bilinçli saldırılarından toplumunu inandığı anlamda kurtaramamıştır. Onu izleyen yöneticilerin bilgi ve sezgi sınırlarını aşan **bilinçli operasyonlar Türkiye'de millî eğitimi sarsan bir başarıya ulaşmış bulunuyor.** Türk toplumunun en güç koşullar altında bile kendini toplayıp, akılcı bir davranışla silkinip tehlikelerden kurtulma yeteneği olmasa, geleceğimizden ümidi kesmemiz ve olaylara teslim olmamız gerekir. Türk milleti gibi, şanlı bir tarihi, köklü bir kültürü, sarsılmaz inançları olmayan türedi toplumlar, bugün Türkiye'ye uygulanan baskının etkisi altında kolayca eriyip yok edilebilirler. Fakat Türkiye emperyalistlerin baskılarına bütün noktalarda direnmekte ve bu hali ile onları da şaşırtmaktadır. Türkiye'ci aydınlar ile halktan yana güçler 1960 uyanışını gerçekleştirmiş ve bu tarihten sonra hazırlanan ortamda gerçeği görmek ve geniş halk tabakalarına mal etmek kolaylaşmıştır. Yürürlükte olan Anayasanın sağladığı haklar ve Anayasa kuruluşlarının koruyucu kanatları altında Türk toplumu kendine ışık tutan aydınların işaret ettikleri yönde olumlu gelişmeler kaydetmiş bulunuyor. Sömürgecilerin kültür alanında gerçekleştirmeye çalıştıkları çöküntüyü geciktiren ve hattâ imkânsızlaştıran bu uyanış, tıpkı kurtuluş savaşında olduğu gibi **'Hasta Adam'** olarak nitelenen tarihî bir toplumun, toplumsal tepkisinin başlangıcı olacaktır.

İkinci Dünya savaşına girmemiş olmanın getirdiği rehavet içinde ve barış ortamında yaşıyorum zannetmiş olmamız dolayısıyla kaybettiğimiz maddi ve manevi değerler, yeniden topluma mal edilecek ve sömürgeciler kapımızı üçüncü defa çalmaya mecbur kaldıkları zaman başka metodlarla çalışmaya mecbur kalacaklardır. Yaşantılarını masum toplumların kaynaklarını insafsızca sömürmeye ve onların yeraltı ve yerüstü kaynaklarından başka kol ve kafa gücünü de kendi hizmetlerinde, hizmete sokmaya pek alışmış bulunan emperyalistler, bu uyanışın ortaya çıkaracağı gerçeklerle yüz yüze geldikleri zaman çok sarsılacaklardır. Çünkü yalnız Türkiye'de değil, bugüne kadar uyutulan ve sömürülen üçüncü Dünya'da da geciktirilmesi her gün biraz daha güçleşen hızlı bir uyanış vardır.

Mazlum ve istismar edilen toplumlara, silahlı çatışma ile özgürlüğe kavuşmanın ilk ve en güçlü örneğini vermiş olan Türk toplumu, bugün yeni sömürgeciliğin kirli metodları ile kanları emilmekte olan milyonlarca insana yeni örnekler vermenin hazırlığı içindedir. Barış vaitleri ile avutulma ve savaş korkusuyla korkutulma siyaseti etkisini her gün biraz daha kaybediyor. İnsanları çıkar sağlayarak kendi toplumuna ihanet edebilecekleri bir ortama sürüklemek için harcanan paralar muhtemelen boşa gidecek ve satılmış kişiler dahi kendi toplumuna dönme lüzumu duyacaklardır. Çok iyi plânlanmış olmasına rağmen, doğaya ve ahlâka aykırı bir temele oturtulmuş bulunan yeni sömürgecilik, Dünya'nın her tarafında etkisini kaybetmekte ve uygulamaların sahipleri sevilmeyen toplumlar haline gelmiş elmanın ezikliğini duymaktadırlar. **Sevişmek için yaratılmış bir Dünyayı, savaşın aralıksız sürdürüldüğü bir cehennem haline getirdikten sonra bu cehennemde cennet hayatı yaşamaya çabalayanlar artık yalnızdırlar ve sevilmiyorlar.** Sevgisiz yaşamanın ekmeksiz yaşamaktan çok daha kötü olduğu sömürgeciler tarafından ergeç anlaşılacak ve onlar da **'İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'** ile bütün insanlara tanınmış olan hak sınırları içine çekilme lüzumunu duyacaklardır.

DOĞUM KONTROLÜ

Emperyalistlerin çıkarlarına uyarlı, fakat doğaya aykırı uygulamaları sömürülen toplumlarda biyolojik bir tepki yaratmıştır. Beslenme ve yaşama koşulları kıyasıya bozulmuş ve bu yoldan sağlıkları tehlikeye sokularak yaşama süreleri kısaltılmış olan geri ülke insanları her an ölüm ile karşı karşıya

bulundukları için, içgüdülerine uyarak cinsel faaliyetini artırmakta, neslin korunmasına yönelmiş olan bu reaksiyon bu ülkelerde nüfusun hızla artmasına sebep olmaktadır.

Sömürgeciler, sömürdükleri ülkelerin insanlarının hem sayı ve hem de kalite itibariyle onların çok gerisinde bulunmalarını arzu ederler. Kaliteyi bozayım derken ortaya çıkan bu sayı üstünlüğü emperyalistleri kızdırmakta ve hattâ korkutmaktadır. **Doğa ile çatışmak ve doğayı yenmek ekseriya zor bir iş olmasına rağmen, nüfus artışının da üstesinde gelebileceklerini ümit eden yeni sömürgeciler, gebeliği önleyici araç ve gereçler kullanmak suretiyle bu artışı önleyebileceklerini zan ve tahmin etmektedirler.** Olay derinliğine incelenince bunun hiç bir surette mümkün olamayacağı ve bu arada henüz uyanmamış ve doğum kontrol çalışmalarının gerçek nedenini anlayamamış toplumların da bu uygulamalarda bazı zararlar görecekleri anlaşılmaktadır.

Aslında bütün canlıların dikkati çeken iki güçlü içgüdüsü vardır. İnsanlar kadar, hayvanlarda da fertlerin :

(1) **— Nefsini korumak**

(2) **— Neslini korumak**

için olağanüstü bir çaba sarf ettikleri ve hattâ tüm yaşantılarını bu iki hususun gerçekleştirilmesine bağladıkları görülür. İnsanlar nefislerini korumak için çalışır, beslenir, giyinir, barınır, ısınır, dinlenir ve eğlenirler. Ferdin hayatını tehlikeye sokan, yahut ta nefsini koruması için gerekli ihtiyaçlarını karşılama bakımından kısıtlayan olaylar karşısında gösterdiği şiddetli tepki, bu içgüdünün yönettiği vazgeçilmez bir reaksiyondur. Tıpkı bunun gibi, insanlar hayvanlar ve bitkiler ile mikroorganizmalar ölüm kapılarını çalmadan önce yavru yapar ve bu yoldan nesillerini korumaya çalışırlar. İnsanlar ile hayvanlar belirli bir çağa ulaştıkları zaman cinsiyetlerinin icaplarına uyarak karşı cinsiyetin temsilcisi ile birleşir ve yavru yaparlar. Bitkiler ayni şekilde tohumlarlar mikroorganizmalar da çeşitli yollardan çoğalırlar. İnsanın evlenmesi ve aile teşkil ederek bazı külfetleri üzerine alıp benimsemesi, çocuklarını sevmesi hep bu içgüdünün yönettiği ve topluma şekil veren sosyal gelişmelerdir. Toplumlar yavrularının inançları ve dünya görüşleri ile başka toplumların etkisi ve baskısı altında kalıp sömürülmeden mutlu bir hayat yaşamaları için hükümetler kurar, ordular teşkil ederler. Bugünkü uygar topluluklar ve hayli karışık Devlet ve Hükümet mekanizmasının gerçekleştirmeye çalıştıkları amaç, neslin devamını sağlayacak tedbirleri gereğince almaktır. İlkel hayvanlar da ayni amaçla örgütlenir ve akılları ile olmasa bile içgüdüleri ile nesillerinin sürdürülmesini sağlamaya çalışırlar.

Ne yazık ki bu noktada pek de mutlu olmayan bir çelişme vardır. Bazı topluluklar, kendi nesillerinin yaşama olanağını sağlamak için, başka toplulukların köklerini kazımak ve onları yoketmek ihtiyacı duymaktadırlar.

Bu zıt eğilime doğada birçok münasebetle rastlıyoruz. Kedi ile fare arasındaki doğal zıtlık, şüphesiz insan toplulukları arasında da bulunacaktır. Bunun en iyi örneklerinden birini medenî Amerika vermiş bulunuyor. Renk farkı bu ülkede önemli bir mesele olmuş ve zenciler ile beyazlar arasındaki anlamsız mücadele çağımıza kadar sürmüştür. Tıpkı bunun gibi, daha büyük ve daha küçük topluluklar arasında doğal bazı zıtlıklar veya çıkar çatışmaları vardır. Küfler yaşadıkları ortamda mikropların gelişmesini önlemek için, bazı özel maddeler ifraz etmektedirler. Biz bu maddelerden biri olan **«Pencillin»** den bugün tıpta yararlanıyoruz.

İşte mikroplar, böcekler, balıklar, hayvanlar arasında görülen bu zıddiyet aynen insanlar ve toplulukları arasında da vardır, ikisi de ayni türden olmasına rağmen kurtla köpek arasında sürdürülen mücadele nesillerini sürdürme olanağı bakımından, insanlar arasında da aynen sürdürülüyor. Hele XX nci asrın materyalist ortamı içinde çıkarları karşılaşanlar, bu mücadeleyi çok daha çetin bir şekilde yapmakta ve istemedikleri insan topluluklarım dünyadan kaldırmak için bilinen ve bilinmeyen bütün çarelere başvurmaktadırlar. Eskiden bu mücadele ateşli silâhlarla ve savaşlarla sürdürülüyordu. Bugün ise emperyalistler çok daha etkili yeni vasıtalar bulduklarına inanmaktadırlar. Gebeliği önleyici uygulamalar ile bir toplumun kökünü kazımanın daha kolay olacağı inancı sömürgeci topluluklarda pek yaygındır. Konuyu iyi anlayabilmek için emperyalistlerin davranışını zaman içinde

izlemek daha uygun olacaktır.

Bir toplumun kendi genç kuşaklarına yaşama olanağı hazırlamak için başka toplumları ortadan kaldırma maksadıyla çağın icaplarına uygun savaşlara giriştiğini hep biliriz. Bu savaşlar önce diş dişe, tırnak tırnağa, daha sonra taştan yapılmış kesici ve vurucu araçlaıla, kılıç, ok, top, tüfek, zehirli gazlar, hattâ atom bombası ile devam ettirilmiştir. Bütün bu mücadele sonunda ortaya çıkan gerçek şudur. Bir toplum klâsik savaş metodları ile tüm olarak yok edilemez. Muzaffer toplumlar bir süre sonra güçten düşerler ve yok etmeye çalıştıkları toplulukların tutsağı olurlar. **Savaşlarda belirli bir kuşağın öldürülmesi ve böylece törpülenmesi toplum üzerine çok zaman bir ağacın budanması gibi uyarıcı etkiler yapmakta ve yok edilmek istenilen toplum bazen daha güçlü kuşaklarla ortaya çıkmaktadır.** Bundan dolayı toplumların savaş meydanlarında ateşli silâhlarla yok edilemeyeceğini iyi anlamış olan emperyalistler, şu günlerde savaşı ana rahmine nakletmiş ve istemedikleri toplulukları doğum kontrol hapları ile ortadan kaldırıp kaldıramayacaklarını denemeye başlamış bulunuyorlar.

Bu düşüncenin hayvanlar üzerindeki uygulamalarından olumlu sonuçlar alınmıştır. **Amerika'nın bazı tarım bölgelerinde tarımsal ürünlere zarar veren çakalları tüfekle, zehir kullanarak ve hattâ helikopterlerle yok etmeye çalışan Amerikalılar, üreme mevsimlerinde çakalların bulunduğu sahaya doğum kontrol haplarının etkin maddesi olan sentetik hormonları ihtiva eden yem maddeleri atarak, bunların çoğalmalarını başarılı bir şekilde önlemiş bulunuyorlar.** New York'u istilâ etmiş olan farelerin, aynı metodla kısırlaştırılarak yok edilmesi düşünülmektedir. Bu proje basma yansımış bulunuyor. Bazı zararlı böcekler, atom ışınları ile erkekleri kısırlaştırılarak bir nesil sonra üreyemez hale getirilmekte ve bu suretle ortadan kaldırılmaktadırlar. Kısacası emperyalistler, savaşı savaş meydanlarından ana rahmine nakletmekle asırlardır ulaşamadıkları bir amaca bu yoldan ulaşacaklarına iyice inanmış bulunuyorlar. Ancak bütün ümitler bu projeye bağlanmış değildir. Bir taraf-tan da sömürülen toplumları bir pazar gibi kullanmak ve onların kol gücü ile entellektüel güçlerinden mümkün mertebe yararlanmak eğilimi vardır.

Bilinçlenmiş ve uyarılmamış toplumların yeraltı ve yerüstü kaynaklan sömürülürken, bunların güçsüz, hastalıklı ve tehlikesiz bir topluluk olarak var olması da emperyalist için lüzumludur. Bu maksatla beslenme koşullan tahıla göre ayarlanır, güç kaynakları kontrol altında tutulur ve eğitim çalışmaları baltalanır. İnsanlar, varlıkla yokluk, açlıklı tokluk arasında sınırlı bir hayat yaşamaya mahkûm edilirler. Bu duruma getirilmiş olan ülkeler iyi bir pazar ve politik alanda da sadık bir müttefik olarak kullanılabilecektir.

İşte bütün bu art niyetlerle emperyalistler, bu kitapta tanıtılmaya çalışılan çeşitli uygulamalarla ortaya çıkarlar. Bunların biyolojik ve sosyal temele dayalı olanları şöylece sıralanabilir:

1. **Sömürülen toplumu arzulanan ortamda tutabilmek için afyon gibi uyuşturucu maddeler araç olarak kullanılabilir.**
2. **Benzer amaçlarla boş kalori kaynağı olarak bilinen yiyecekler, pirinç, buğday, mısır ve yağ sömürülen ülkede en çok tüketilen yiyecekler haline getirilir.**
3. **Hayvansal protein kaynaklarının tüketimi kısıtlanır.**
4. **Eğitim çalışmaları baltalanır.**
5. **Endüstrileşme ve kendi kendine yeterlilik geciktirilir.**
6. **Hastalıklar yaygın bir hale getirilerek ilâç endüstrisine pazar hazırlanır.**
7. **Ahlâk çeşitli yollardan bozulur.**

Askerî ve ekonomik operasyonlarla da desteklenen bu kabil çalışmaların en korkunç olanı muhakkak ki gene de **«Doğum Kontrolü»** dur. Çünkü bu yoldan insanın en tabiî hakkı olan, yaşantısına anlam kazandıran çocuk yapma hakkı kısıtlanmakta ve insanın yaradılışında mevcut olan iki içgüdüden biri sınırlandırılmaktadır.

Dinler kadar, aklıselim ve ahlâk kurallarının da benimsemediği bu uygulama doğaya aykırı olduğu için, kâinatın ahengini düzenleyen faktörler harekete geçerek bazı tepkilere sebep olurlar. Bu

tepki aslında hem bitkisel ve hem de hayvansal yiyeceklerle dengeli bir şekilde beslenmesi gereken insanlar, çoğunluğu tahıldan ibaret bir beslenme düzeni içinde yaşamaya mecbur bırakılınca, çok aşikâr bir duruma gelmektedir.

Doğal Tepki:

Daha önce de açıklandığı gibi, insan bütün yaşantısını nefsini ve neslini korumaya dayamıştır. Bir insanın nefsi tehlikeye girdiği veya sokulduğu zaman, doğa bu gelişmeye bir tepki ile cevap vermekte ve o kimsenin seksüel faaliyeti dikkati çekecek şekilde artmaktadır. **Bu tepkinin en iyi örneği olarak, firengi ve tüberküloz gibi müzmin ve kemirici hastalıklara tutulanların aşırı bir cinsel faaliyet göstermelerini ele alabiliriz. Bu kimseler ölüme iyice yaklaşmış bulundukları için, nefislerini koruma güçleri azalınca, nesillerini koruma amacıyla seksüel faaliyetlerini artırmaktadırlar.** Bu davranış akıl ve düşünce yoluyla varılmış bir karara bağlı değildir. Başka deyimle, şahıs, mademki ben ölüyorum, neslimi sürdürmem için yavru yapmam, dolayısıyla cinsel faaliyetimi artırmam gerekir diye düşünmez. Davranış, içgüdülerin ürünü olarak ortaya çıkar**. Düşünme niteliğinden tamamen yoksun yaratıklar olan bitkilerin bile fert olarak tehlikeye girdikleri zaman, nesli korumak için cinsel faaliyetlerini artırdıklarını ve tohum miktarım yükselttiklerini görüyoruz.**

Hatta Anadolu köylüsü nedenini bilmeden bunun uygulamasını yapar. Boya kalkan ve sıhhatli tanelerden ibaret olan buğday, köylü tarafından tarlaya hayvan sokularak çiğnetilir ve hayvana yedirilir. Aslında boya kalkmış olan buğday bitkisi, sıhhatli bir bitki olduğu için, neslini sürdürme amacı ile makul miktarda ve iyi kaliteli tohum yapacaktır.

Fakat Türkiye'de buğday kilo ile pazara arz edildiğinden ve kalite önemli olmadığı için, köylü kalitesiz de olsa çok miktarda buğday almak ister. Bunun için sağlıklı bitkiyi hayvana çiğnetir. Örselenen ve hayatı tehlikeye giren bitki ise, tıpkı aç bırakılan ve verem hastalığına tutulan insan gibi seksüel faaliyetini artırmak suretiyle neslin devamına yönelecek ve çok tohum yapacaktır.

İşte aynı mekanizma ile etten, sütten, yumurta ve balıktan mahrum bırakılarak yalnız ekmek, pirinç ve mısırla beslenmeye mahkûm edilen topluluklarda aynı sebeple nüfusun hızla arttığını görüyoruz.

Sömürgeciler bu ülkelerde entellektüel gelişmeleri engelleme ve toplumu uyuşturma, ayni zamanda üretim artıkları için pazar hazırlama maksadı ile insanlara bol tahıl ve yağ yedirip hayvansal protein kaynaklarını baltalarlarken, bu defa hoşlarına gitmeyen başka bir olayla karşılaşmakta ve nüfus artışı onları korkutmaktadır. Çünkü yeteri kadar protein almadıkları için hastalıklara direnme gücünü yitirmiş olan bu insanlar, nefislerinden ümidi kestiklerinden, nesillerini sürdürme amacı ile cinsel faaliyetlerini artırır ve çok çocuk yaparlar.

Dikkat edilecek olursa bu izah tarzım doğrulayan pek çok örnek bulunabilecektir.

- **Türkiye'de nüfus büyük şehirlerin mutlu merkezlerinde değil, gecekondularda ve köylerde daha hızlı artmaktadır.**
- **Dünya çapında, düşünüldüğü zaman nüfus artışının hızlı olduğu Türkiye, Pakistan, Hindistan gibi ülkelerin sömürgeciler tarafından emperyalist amaçlarla tahılla beslenmeye mahkûm edilmiş ülkeler oldukları görülecektir. Buna karşılık bol et, süt, yumurta ve balık yiyen Amerika, Kanada, İngiltere ve hattâ Fransa'da nüfus artışından bir şikâyet yoktur.**

Nitekim halk da bilimsel nedenlerini iyice bilmeden bu gerçeği anlamıştır. Bir İspanyol ata sözüne göre, **«Zenginin sofrası, fakirin yatağı zengin olur.»** Halk, kendiliğinden beslenme şekli ile çocuk sayısı arasında bir ilişki kurmuş ve bunu dile getirmiştir.

Türkçemizde de başka bir deyim, ayni anlama gelir. Kısaca ifade edilmek istenildiği takdirde, emperyalistlerin masum toplumları aç bırakarak ve hasta ederek sürdürmeye çalıştıkları sömürme düzeni, doğanın başka bir tepkisi ile toplumu koruyucu gelişmelere sebep olmakta ve nüfus hızla artmaktadır.

Sakal, Bıyık Meselesi

İşte bu noktada emperyalistler bir çelişme ile karşı karşıya kalıyorlar. Sömürülen toplumu geri bırakmak ve kalkınmasına engel olup kontrol altında tutabilmek için bu toplumu tahılla beslemek, hastalıkları yaygın hale getirmek, eğitimi baltalamak, hayvancılığın gelişmesine engel olmak gerekmekte ve böyle yapılınca da nüfusun hızla arttığı görülmektedir.

Tanınmış Güney Amerikalı bilgin **«Jouse de Castpo»** İngiliz bilgini **«Prof. Fritzgerald»** tarafından izah edilmiş olan bu biyolojik reaksiyon, tahılda bulunan düşük kaliteli proteinlerin, cinsel hormonların nötralize edilmesi için lüzumlu kükürtlü amino asitlerin kifayetsizliği ile de makul ve bilimsel bir sonuca bağlanabiliyor. Fakat biz işin bu yönünün burada ayrıntıları ile açıklanmasına lüzum görmüyoruz.

Bu durumda aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık misali bir güçlükle karşı karşıya kalan emperyalistler, sömürdükleri ülke halkını tahıl ve yağ gribi boş kalori kaynakları ile beslemekten bir türlü vazgeçememektedirler. Çünkü bu uygulama entelleklüel gelişmeyi engelleme ve hastalıkları yaygın hale getirerek, fertleri dolayısiyle toplumu güçten düşürme ve ilâç endüstrisine pazar hazırlama bakımından çok yararlı olmaktadır.

Sömürülen ülkelerde nüfusun hızla artışı ise, sömürgecilerin gelecek kuşakları için bir tehlike halinde büyümektedir. Geri topluluklardaki ideolojik gelişmeler bakımından da tehlikeli olabilecek bu ortamın yaratılmaması ve nüfus artışının önlenmesi gerekiyor. Bugün bile Dünya nüfusunun büyük bir çoğunluğunu teşkil etmekte olan geri kalmış ülke halkının böylece hızla çoğalması 2000 yılındaki tehlikeyi daha da artıracak ve emperyalist düzen tehlikeye girecektir.

İşte bundan dolayı doğum kontrolü emperyalist için lüzumlu bir uygulama haline geliyor. Milletleri bir taraftan tahıl yedirerek aptallaştırmak, bir taraftan da gebeliği önleyici haplar yutturarak kısırlaştırmak bugün için en iyi çare gibi görülmekte ve Türkiye'mizde de, doğum kontrol çalışmalarına bu amaçla girişilmiş bulunmaktadır. Fakat sömürgeciler asıl amaçlarım gizli tutmakta ve bizi kandırmak için doğum kontrolünü ekonomik ve medikal nedenlere bağlamaktadırlar.

Emperyalistler, aslında kökünü kazımak istedikleri, nüfusunun hızlı artışı dolayısıyla kendileri için bir tehlike haline gelmesinden korktukları toplumlar, da fikirlerini kabul ettirebilmek için o ülke içindeki ortakları ile birlikte şu gerekçeyi ileri sürer ve savunurlar:

1. **Bu ülkeler halkı fakirdir. Dünyaya getirdiği çocukları besleyememektedir. Bundan dolayı, kadınlar fennî olmayan bir takım çarelere başvurarak çocuklarını düşürürler ve bu arada hayatlarını tehlikeye atmış olurlar. Oysaki insan hayatı değerlidir. Bu annelerin bu tehlikeden kurtarılması lâzımdır.**
2. **Zenginler ile okumuşlar hekime başvurarak, istedikleri kadar çocuk yapmakta yahut ta korunmayı bilmektedirler. Fakir ve cahil halk tabakaları bunu bilmedikleri için, lüzumundan fazla çocuk yaparlar. Bu sosyal adalet ilkelerine uymaz. Fakirler de istedikleri kadar çocuk yapmalıdırlar. Bunun için devlet ve hükümet, fakirlere çocuk yapmamaları için yardım etmelidir.**
3. **Nüfus hızla artarsa, kalkınma gerçekleştirilemez. Çünkü doğan çocuklar, ekmek yerler, barınak ve eğitim isterler. Bunlar masraflı işlerdir. Doğan çocuk sayısı haplar ve helezonlarla kısıtlanacak olursa o zaman bu masraflar yapılmaz, tasarruf edilir. Bu tasarruflar ile makine, silâh, yakıt alınır. Kalkınma ve savunma gerçekleştirilir.**

Bu iddialar saf ve bilgisiz kimseleri kandırmak için yeterli olmakta ve geri ülke kanun yapıcıları

doğum kontrol kanunlarını böylece meclislerden geçirilmektedirler. Nitekim Türkiye'mizde de bu gerekçeler ortaya atılmış ve kamuoyu bu suretle şaşırtılmıştır. Oysaki tedavi konularında sosyal adalet gereklerine uymayan hükümetlerin, çocuk yapmama hususunda sosyal adaletçi olmaları, hastaların hastahane kapılarında süründükleri ve ilâç satın alamadıkları bir toplumda, evlerine kadar gelen ekipler tarafından işçi kadınlarının kısırlaştırılması başlı başına bir çelişmedir. Kullanacak insan olmayınca, ne makinenin üretim ve ne de silâhın savunma için yararlı olmayacağı ortadadır.

İNSANLAR DÜNYA'YA GELDİKLERİ ZAMAN YEMEK İÇİN BİR AĞIZ VE ÇALIŞMAK İÇİN İKİ ELLE DOĞARLAR.

Bu eller hüner ve kafa da bilgi ile donatılacak olursa, o zaman yeni kuşaklar kendilerinden başka gelecek kuşakları da doyuracak bir ortam yaratabilirler. Fakat toplumun kökünü kazımak ve sömürü düzenini böylece sürdürmek isteyenler tabiî işin bu yanına değinmezler. **Bir Amerikan tarım işçisinin kendisinden; başka 25 30 insanı doyurabildiğini tamamen unutarak, gerekirse dinî sakıncaları da bertaraf etmek üzere lâyık bir ülkede yabancı medreselerden fetvalar alarak amaçlarına yaklaşmak isterler.** Bu arada yabancı sömürgeci çevreler doğum kontrol çalışmaları için para, ilâç, araç ve gereç verirler. Kulüpler, dernekler ve üniversitelerde bu iş için enstitüler kurulur. **Örneğin, halkın makine yağı ile karıştırılmış, zeytinyağı, eşek eti karıştırılmış sucukla beslenmeye mahkûm edildiği Türkiye'de henüz bir Gıda Kontrol Enstitüsü kurulamamış ve üniversiteler bu konuyu bir eğitim konusu olarak benimsememiş olmalarına rağmen Rockfeller fonlarından yararlanarak Hacettepe Üniversitesinde bir nüfus etüdleri enstitüsü kurulmuş ve bunun başına da doğum kontrol kanununun çıkarılması sırasında Sağlık Bakanlığı müsteşarlığı ve bu işin takipçiliğini yapmış olan kişi getirilmiştir.** Ayni şahıs, Müslümanları bu uygulamaların günah olmayacağına inandırmak için Mısır'ın El Ezher medresesinden fetva almış ve fetvayı da yanlış tefsir etmişti.

Bugün hekimin uğramadığı gecekondu semtlerinde, köylerde ciplere bindirilmiş doğum kontrol ekipleri kol gezmekte ve önüne gelene helezon takarak, gebeliği önleyici hap dağıtarak insanları kısırlaştırmaktadır.

Gıda kontrol işlerine sırt çevirmiş bulunan Sağlık Bakanlığı halkın sağlığı ile yakından ilgili bir hizmeti, Anayasanın (52) nci maddesi ve yürürlükte olan kanunların serahatına rağmen yüzüstü bırakmış ve doğum kontrolü için bir genel müdürlük tesis ederek bu işin peşine düşmüştür.

Bazı derneklerde belirli kimseler yüksek ücretlerle bu işin propagandasını yapmakta ve lüks otellerde seminerler düzenleyerek emperyalist ülkelerin kasıtlı bilim adamlarını konuştururken doğum kontrolüne karşı çıkanlara konuşma fırsatı tanımamaktadırlar.

Köylere kadar gönderilen, nerede ve kim tarafından bastırıldığı belli olmayan cin ve peri hikâyeleri ile donatılmış broşürler ile köylü aldatılmakta ve savaş meydanlarında bileği bükülemeyen Türkiye bu yoldan göçertilmeye çalışılmaktadır. Bir bakıma insanları kurşunla vurmakla, doğum kontrol hapı kullanmak suretiyle ana rahmine düşmeden öldürmek arasında pek fark yoktur. Emperyalistler ikinci usulün birincisine nazaran çok daha ucuz ve çok daha etkili olduğunu hesaplamış ve bu korkunç uygulamayı sömürdükleri ülkelerde o ülkenin kendi insanları tarafından çıkarılan kanunlarla yürürlüğe sokmuş bulunuyorlar.

Fakat doğanın her yolsuz davranışı izale eden tepkileri ve geri ülkelerdeki uyanış bu uygulamayı da etkisiz hale getirecektir. Nitekim Türkiye'de gençlik ve işçi kuruluşları gibi aydın ve memleketçi örgütler bu emperyalist oyununun asıl amacını anlamış ve buna yayınladıkları bildiriler ile karşı çıkmış bulunuyorlar. Çağımız savaşının en etkili silâhlarından biri olan doğum kontrol hapları, Türk toplumu üzerinde tamiri güç tahripler yapmadan, doğum kontrol uygulamalarının durdurulması ve kadınlarımızın kısırlaştırılmasının önlenmesi gerekiyor. Çünkü Türkiye için en önemli ve değer biçilmez yatırım, çocuktur. Atatürk'ün ülkeyi ve cumhuriyeti genç kuşaklara emanet ettiğini ve genç kuşakların da görevlerini gereği gibi yapma yolunda olduklarını iyi bilen sömürgeciler, geleceğin genç kuşaklarını bugünden yok etmek için barış diye isimlendirdikleri bir düzen içinde, yeni sömürgeciliğin en korkunç savaşını vermekte ve binlerce masum yavruyu ana rahmine düşmeden yok etmektedirler.

Doğum kontrolcülerinin daha çok gecekondular ile köyleri hedef ittihaz etmiş olmaları da manidardır. Bu suretle belirli bir sınıfı zaman içinde zayıflatıp güçsüz düşürmek ve başka bir sınıfı hâkim kılmak amacı güttüğü zehabım uyandıran bu kökü dışarda çalışmalar; sınıf farkı yaratılmasını yasaklayan anayasa muvacehesinde, bir suç haline gelmektedir.

Biyolojik ve sosyal prensipleri insancıl amaçlarla kullanıp daha mutlu bir dünya düzeni yaratacakları yerde, bunu tek taraflı çıkar projelerinin aracı haline getiren ve amaçlarını saklayarak yalan söyleyen, halkı ve resmî makamları bu yoldan kandıran sömürgeciler ile onların geri kalmış ülkelerdeki ortaklarının suçları tabiî çok büyüktür. Zaman içinde bu uygulamaların asıl amaçları bütün geri kalmış ülkeler tarafından anlaşılacak ve o zaman bu suçun cezasının ne olabileceği düşünülecektir.

Bizim anlatmak istediğimiz, bize barış diye kabul ettirilmek istenen bugünkü ortamın, en korkunç savaşlara sahne olduğu gerçeğidir. Bu yeni savaşta insanlar şarapnel ile vurulmamakta ve kılıçla başı kesilerek kanı akıtılmamaktadır. Fakat emperyalistler, gizli gizli sürdürülen savaşı kazanmak ve çıkarlarını korumak için Hindistan, Türkiye ve Pakistan gibi ülkelerde binlerce yavrunun ana rahmine düşmeden yok edilmesi olanağım ele geçirmiş bulunuyorlar.

Bu sessiz ve kansız savaş en korkunç ölçülere göre yürütülmekte ve yaşlı kuşaklar, doğaya aykırı bir tutum içinde kendilerini takip edecek genç kuşakları yok etmek için sömürgecilerle anlaşma halinde çalışmaktadırlar.

Mutlak barış mümkün olmakla beraber, fakir ve geri kalmış Türkiye'yi hiç değilse Kurtuluş Savaşını izleyen günler ortamına ulaştırmak isteyen memleketçi güçler bu uygulamaları dikkatle izlemeli ve değerlendirmelidirler. Bu yapılmayacak olursa, bundan 30 40 yıl sonra dikensiz gül bahçesi ve ihtiyar ve hasta insanlar ülkesi haline gelecek olan savunmasız Türkiye'yi bütün varlıkları ile ele geçirmek ve daha geniş çapta sömürmek, sömürgeci için zor olmayacaktır.

Barışı özleyenler, bugünkü savaşın kurallarım tanımalı ve emperyalistlerin gizli emellerini öğrenmelidirler.

DİĞER EMPERYALİST UYGULAMALAR

Emperyalistlerin sessiz savaşı sürdürmek için giriştikleri operasyonlar bundan önceki bölümlerde açıklananlardan ibaret değildir. Amaçlarına ulaşabilmek ve yaradılış itibariyle bağdaşamadıkları toplumları zaman içinde zayıflatıp yok ederek, olanaklarından yararlanmak için emperyalistler, aslında gayri ahlâki ve gayrî İnsanî olan bütün çarelere başvururlar. Yalın savaşın yaptığı tahribattan çok daha etkin bir tahribata sebep olan bu uygulamaları yürütürlerken, zarar verdikleri topluma dost görünmekten, onlara yardım ediyormuşçasına davranmaktan, barışı korumakta olduklarını iddia etmekten de geri durmazlar.

Sömürgecilerin, sömürmekte oldukları toplum içinde, kendileri ile işbirliği halinde çalışan ve bu yoldan çıkar sağlıya zayıf iradeli ve kendi toplumuna ihanet halinde bir örgütleri hemen daima mevcuttur. Sömürgecilik terminolojisine **«KOMPRADOR»** olarak geçmiş, olan bu tip insanlar, kısa süreli çıkarları için en kirli işlerde görev almakta ve emperyalistin ekonomik savaş ordusunun casusları gibi vazife görmektedirler. Bu tiplere özel kesimde, üniversitelerde ve hattâ sömürülen toplumun yönetici kadrolarında rastlamak mümkündür. Bunlar çevrelerinde daima sömürgeciyi güçlendirici telkinler yapar ve propagandasını sürdürürler. Esasen marginal bir yaşama düzenine iteklenmiş ve tahıl ile beyni uyuşturulmuş, hastalıktan baş alamaz bir hale gelmiş olan çoğunluğu kandırmak kolaydır. Bu kandırmacanın son bulduğu, uyanışın başladığı noktada ise, sömürgeci, yönetim kadrolarına sızmış olan kompradorlar eli ile toplumu uyandıranları lekelemeye, tehdit etmeye ve çeşitli yollardan etkisiz hale getirmeye başlar.

Türkiye'mizde işin bu safhasına ait çeşitli örnekler bulmak mümkündür. Başta aydınlar olmak üzere geniş halk tabakalarının artık iyi bildikleri bu kabil çalışmalara, sözü uzatmamak için kitabımızda fazla yer ayırmıyoruz. Ancak emperyalistin amaçlarını gerçekleştirmek için

başvurabileceği diğer biyolojik ve sosyal temele dayalı operasyonları kısaca da olsa bilmekte fayda vardır.

Bunlardan bazılarını kısaca şu şekilde sıralayabiliriz.

1. Tarımsal Operasyonlar :

Sömürülen ülkelerin çoğunluğu ekonomileri zayıf kalmış tarım ülkeleridir. Bunlar çok zaman bilimsel temelden mahrum bir tarım politikası uyarınca, bölgede iyi yetişen bir veya birkaç tür ürün üzerinde çalışırlar. Bu ürünleri ham madde olarak değerlendiren sömürgeci ülkeler, fiyat politikalarını, ithalât ve ihracat rejimini kontrolleri altına alarak ve bilhassa o ülkenin tarım politikasına yön veren yönetici örgütlerinde yetkili kişi olarak görev almış olan kimselere çıkar sağlamak suretiyle, ülkenin tarım politikasını kendi çıkarlarına uyarlı bir yörüngeye oturtabilmekte, bu da olmazsa dejenere etmektedirler. Plânlama dairelerine, müşavir ve uzman ismi altında yer-leştirilen kimseler bu operasyonlarda etkili olmaktadırlar.

Genel olarak sömürülen ülkenin kendine yeterli olma olanağı iyice kısılır. Toplumun temel ihtiyaç maddeleri ve bilhassa yiyecekler ile güç kaynaklan emperyalistin kontrolü altına sokulurken, ülke mahsulünü yabana satmadığı takdirde aç ve yoksul kalacağı bir ortama sürüklenir.

Bütün bu anlatılanlar, Türkiye'de parça parça sahneye konmuş oyunlar olduğu için ve konu başka kitaplarımızda ayrıntılı olarak incelendiğinden biz meseleyi burada tekrarlamak istemiyoruz. Fakat zeytinyağı, tütün, fındık, pamuk gibi toprak ürünlerimizin üzerinde büyük oyunların oynanmakta olduğu hususunu burada tekrarlamak lâzımdır.

Bundan 20 yıl önce bir buğday ihracatçısı olan Türkiye, bugün buğday ithal etmeye mecbur ve bir yağ ülkesi olmasına rağmen, Amerika'dan yağ satın alarak karnım doyurma durumunda ise bunu kendi kendine olmuş bitmiş bir hâdise olarak niteleyenleyiz. Tütünde, fındıkta, pamukta karşı karşıya kaldığımız oyunlar ve hızla gelişen montaj endüstrisinin, toprak ürünlerinden sağlanan geliri alıp götürüşü, nihayet ağır tarım endüstrisinin Türkiye'de kurulamamış olması, gıda ve tekstil endüstrilerine sızmalar ile bu iki kesimin millî ihtiyaçlara uyarlı bir şekilde gelişmemiş olması, tarım politikamız üzerinde yabancıların söz sahibi oluşlarındandır. Borç olarak alman paradan önemli bir kısmının tüketim endüstrisi kesimine yatırılıp, tarımın bundan mahrum bırakılışı ve son olarak **Türkiyede Sonora 64 ve Bezastaya buğdayları üzerinden sürdürülmek istenen kirli oyun tarımsal operasyonların canlı örnekleridir. (Şimdide Rus Buğdayına aynı hikaye işleniyor.)**

Tarım kesiminde yanlış ve yersiz gübreleme, zehirli tarım ilâçlarının satışı ve kullanılışı suretiyle verimi düşürmek ve insanları bu yoldan zehirlemek, emperyalistin hiç düşünmeden başvurabileceği kötü oyunlardır. Bu suretle, sömürgeci hem kendi ülkesinde kullanmakta sakınca gördüğü zararlı tarım ilâçları ile üretim fazlası gübreye pazar bulmuş olacak ve hem de karşısında gördüğü toplumu bu yoldan zayıflatabilecektir.

2. Medikal Operasyonlar:

Emperyalistler sömürdükleri ve çökertmek istedikleri ülkede hastalık mikropları yaymak veya organik hastalıkların çoğaltılacağı bir ortam yaratmak suretiyle hem ilâç endüstrilerine pazar hazırlar ve hem de önemli sayıda inşam bu yoldan öldürebilirler. Mukavemeti kırmak için bu ülkelere verilen yiyecek ve ihtiyaç maddelerinin özel olarak plânlanması ve hattâ bazı toksik maddelerle karıştırılıp, müzmin zehirlenme ortamının yaratılması her zaman mümkündür. Geri ülke kamuoyunda ve İdarî makamlarında itimat yaratıldıktan sonra ihtiyaç maddesini parasız olarak veren veya ucuz fiyatla satan ülkeye duyulan minnettarlık havasından yararlanarak, kontroldan uzak bir ortam yaratmak ve bu ortamdan yararlanarak, kalitesiz, hattâ zararlı maddeler ihtiva eden yiyecekler ile diğer ihtiyaç maddelerini geri ülkeye sokarak topluma zarar vermek kabildir.

Son günlerde yalnız Ege bölgesinde ilkokul çağındaki çocuklarımızın ardı ardına, **CARE teşkilâtı** tarafından verilmiş olan yavan süttozundan zehirlenmeleri ve uyarmalar üzerine Sağlık Bakanlığının,

beslenme çalışmalarını durdurmuş olması bu açıdan değerlendirilebilir. Geri ülkelerin bu ihtimallere karşı çok uyanık olmaları gerektiği halde, başta politikacılar olmak üzere, bu kabil yardımları kabul etmekte ve kontrolsüz olarak yurda sokmakta suçu olanların sömürgecinin yanında yer alıp, kendi hatasını örtmek için olayları kapama eğilimi göstermesi emperyalistlerin çok işine yarayan bir gelişmedir.

Gereğince muayene edip, her yönü ile temiz ve sakıncasız olduğuna inanmadan ülkelerine bir sucuk kangalını bile sokmayan emperyalistler, kurdukları özel posta servisi ile hatta gümrük kapılarından, sömürülen ülkeye istediklerini sokabilmekte ve bu yoldan istedikleri tahribatı yapmaktadırlar.

Vietnam'da ekinleri mahvetmek ve insanları hasta etmek için çeşitli çareler düşünülmüş ve Amerikan Üniversitelerinde özel olarak mikrop hazırlanmıştır. Dünya basınına da intikal eden bu çeşit teşebbüsler, sömürgecilerin amaçlarına ulaşmak için neler yapabileceklerini açık ve seçik olarak göstermektedir. Geri ülkeye satılan aşılar, ilâçlar ve diğer tıbbî maddeler esaslı şekilde muayene edilmeli ve geri ülke emperyalistle olan ilişkilerini şüpheci bir davranış içinde sürdürmelidir.

3. Sosyal Operasyonlar :

Barış gönüllüleri, turistler, yardım teşekküllerinin hattâ milletlerarası organizasyonların temsilcileri daima gözaltında tutulmaları gereken kişilerdir.

Bunlar ülke halkının eğilimlerini, güçlü ve zayıf oldukları yönleri saptayarak, müstakbel projeler için bilgi toplayan ve zararsız görünen kişiler olabilirler. Aslında bunların çoğunun bu kabil insanlar olduklarını kabul etmek lâzımdır. Bunlara açılmak ve bildiklerini samimiyetle söylemek topluma zarar vermek demektir.

Bu kişiler çok bilinçli davranışlarla ülke içinde ikilik yarattıktan başka bir gurubu başka bir gurup-la çatışma haline getirebilmektedirler. İşçi örgütlerine sızan ve bu örgütlere bazı yardımlar ile maddî olanak sağlayarak tabandaki işçi kitlesi ile temaslar kuranların maksatlı kişiler olduklarını kabul etmek lâzımdır.

Radyo ve basın gibi yayın vasıtalarına sızma yolu buldukları takdirde emperyalistler daha tehlikeli olabilmektedirler. Gazetelere sağlanan parasız klişeler, kültür merkezlerinin ucuz veya parasız yayınları, filimler, plâklar, bantlar hep belirli maksatların gerçekleştirilmesi için hazırlanmış etkili araçlardır. Çocukların okudukları komik kitaplar ile kadınların izledikleri moda dergileri maksatlı olabilirler.

Bunların doğrudan doğruya kontrol altına alınması demokratik anlayışa aykırı düşüyorsa, toplumda bu şuuru ve şüpheyi yaratarak, toplumun dikkatli davranacağı bir ortam yaratmak gerekir. Fakat sömürülen ülkeler bütün bunlara ekseriya dikkat etmez ve bu ilgisizlik, bu alam emperyalistin müsait sonuçlar alabildiği bir alan haline getirir.

Yabancı ülkelere öğrenim için gönderilen genç insanlarla diğer personelin, gidişinde iyi seçilmesi ve dönüşünde de kontrolü gerekir. Bu insanlar çok zaman yabancı ülkede kaldıkları süre içinde beyni yıkanarak, emperyalistin aracı haline getirilmektedirler.

Bu örnekleri çoğaltmak ve emperyalistlerin soğuk savaş ortamında sömürgeciliği geliştirmek için başvurdukları değişik metodların ayrıntılı bir şekilde açıklamasını yapmak elbette mümkündür. Fakat biz bu kitapta barış ve emperyalizm arasındaki ilişkiyi kısaca biyolojik ve sosyal açıdan inceleyerek ülkemiz için önem taşıyan birkaç konuya değinmeyi amaç edindiğimiz için diğer uygulamaları konu dışı bırakıyoruz.

SONUÇ

Bütün bu açıklamalar bize barış denilen ve insanların cennet gibi hayallerinde yaşattıkları kapsamın, pratikte mevcut olmadığını göstermektedir. XX nci asrın ikinci yarısında barış içinde yaşadıklarını zan ve tahmin ederek, kendilerini rehavete kaptıran toplumlar, emperyalistlerin geniş faaliyet gösterdikleri ve güçlerince sömürdükleri toplumlardır. Doğadaki kuralları ve fertler ile toplumlar arasındaki ilişkileri gerçekçi ve bilimsel açıdan inceleme ve tanıma imkânı bulmuş olanlar, barışı sağlamanın mümkün olamayacağını da anlamışlardır.

Savaş insan yaratıldığı günden bugüne kadar araçlarını ve stratejisini değiştirerek, hiç aksamadan sürmüş veya sürdürülmüştür, insanın yaradılışındaki özellikler, bunu kaçınılması imkânsız bir sonuç haline getirmiş bulunuyor. Bir Amerikalı bize ne kadar sevimsiz ve anlamsız görünüyorsa, bir Hintli, bir Pakistanlı, bir Kızılderili de Amerikalıya o kadar lüzumsuz görünmekte ve sevilmeyen İngilizler Dünyanın başka insanlarını sevimsiz buldukları için burunları havada gezmektedirler.

Kurtla, köpek, fareyle kedi arasındaki zıtlık, insanlar arasında da vardır. Gelinle kaynana arasındaki bilinen anlaşmazlık bu zıt yaradılışın bir aile içinde bile mevcut olabileceğine inanmak gerektiğini gösteriyor.

İnkâr edilemeyeceğine inandığımız bu gerçek, çıkarların ve inançların karşı karşıya gelmesi ile daha da güçlenmiştir. **Amerikalılar Kızılderilileri nasıl temizledilerse, bugün de sarı derilileri, kara derilileri ve inançları ile çıkarları kendilerine zıt düşenleri aynı şekilde temizlemek, böylece Dünyayı bütün kaynakları ile ele geçirmek istiyorlar.** Fakat bunu eskiden olduğu gibi kalabalık topluluklarla göğüs göğüse savaşmak suretiyle gerçekleştiremeyeceklerini iyi bildikleri için, burada kısmen açıklanan etkili usulleri kullanmaya başlamışlardır. İnsanlar çıkarlarına dokundukları ve onları rahatsız ettikleri için, sinekleri, böcekleri, fareleri de yok etmek ve Dünyadan kaldırmak istiyorlar. İnsanla kıyas edildikleri zaman çok güçsüz oldukları kolayca görülen bu küçük yaratıklar, akıldan mahrum oldukları halde yok edilememişlerdir. Çünkü doğanın koruyucu mekanizması toplulukları hattâ fertleri kanatları altına almakta ve onlara bağışıklık kazandırmaktadır.

> **DDT bulunduktan sonra Dünya'dan silineceği zannedilen böcekler ile sinekler, bugün bu ilâca karşı direncini artırmış ve daha az hassas türler ortaya çıkmıştır.** Bir taraftan da tarım zararlılarını yok etmek için geniş çapta DDT kullanan topluluklar bir taraftan kendi insanlarının müzmin bir şekilde zehirlendiğini anlamış ve bunun için tedbirler araştırmaya başlamış bulunuyorlar.

Tıpkı bu örnekte olduğu gibi, doğada mevcut savaş kalıplarını aşıp, aşırı bir mücadeleye girişerek Dünyanın bütün nimetlerini ele geçirmeyi hayal edenler, bir gün gürültülü çöküşlerinin şahidi olacaklardır.

Doğanın ahengi içinde barış da savaş da belirli ölçülere ve kalıplara göre sürdürülebilir. Bu ölçünün sınırlarını aşıp, başkalarını kandırarak gayrı ahlâkî ve gayrı İnsanî ölçüler içinde savaşa yönelenler gelecekten korkmalıdırlar.

İnsanları cennet ve barış şarkıları ile uyutup, bugüne kadar verilmiş savaşların en korkuncunu ana rahminde sürdürmek, onların ekmekleri ve inançları ile oynayıp ölüme mahkûm etmek, doğa kurallarına aykırı düşer.

Akıl bunun için kullanılmamalı ve teknoloji bu amaca araç yapılmamalıydı. Nitekim sanatkârlar ve büyük fikir adamları, bu kişilerin etkiledikleri masum topluluklar barış kandırmacasının altında yatan gerçeği görmekte ve bu davranışı tepki ile karşılamaktadırlar.

İşin en korkunç yönü sömürgecilerin baskı ve faşist uygulamalarla kendilerine karşı çıkanları ve gerçekleri ortaya koyanları Susturabileceklerini zannetmekte oluşları ve toplumsal gelişmeyi durdurmaya çalışmalarıdır.

Emperyalistler, sömürücü metotlarını ne kadar geliştirirlerse geliştirsinler, bu kötü usulleri geliştiren kafalar yanında iyiden, güzelden, doğru ile barıştan yana olan kafalar da çalışacak ve onların bütün kepazeliklerini ortaya koyarak direneceklerdir.

YAZ GELİNCE HAVALARIN ISINMASINI VE KIŞ GELİNCE DE KARIN YAĞMASINI KİMSE ÖNLEYEMEYECEK VE BU DÜZENİ DEĞİŞTİRMEYİ UMANLAR BAŞKA YOLLARDAN CEZALANDIRILACAKLARDIR.

Klasik sömürü metodları ayrıntıları ile öğrenildikten sonra, sömürgelerini teker teker terkederek bağımsızlıklarını tanıma zorunda kalan bir İngiltere'den sonra Yeni Sömürgeciliğin kurucusu olan Birleşik Amerika'nın da istenilmeyen bir toplum olarak nüfuz bölgelerinden uzaklaşmaya mecbur kalacağını bugünden biliyoruz, işte o zaman başkalarının sırtından yaşama alışkınlığı içinde olan başka bir toplum, daha yeni ve daha karışık metodlarla ortama hâkim olacak ve muhtemelen bugünün sömürgecileri bu toplum tarafından sömürülecektir.

Bizim kanımıza göre, savaş doğanın kendisinde vardır. Barış ise doğaya aykırı ve insan muhayyelesinin yarattığı, gerçekte mevcut olmayan bir durumdur. Bu gerçek, geri kalmış ülkelerin insanları tarafından anlaşılmalı ve savaş bu anlayış içinde sürdürülmelidir.

Sanatçılar, fikir adamları ve iyi niyetli bilginler savaş ile barış üzerine şiirler ve kitaplar yazabilirler. Bu insan olmanın iyi ve iftihar edilecek bir yanıdır. Fakat emperyalistler hem bu kitapları ve hem de şiirleri okuyup, dost olarak girdikleri ülkelerde düşmanca davranmaya ve küçük çıkarları için henüz ana rahmine düşmemiş çocukları doğum kontrol hapları ve yetişkinleri de aç bırakarak öldürmeye devam edecek, çıkarlarını sürdürmek için daha korkunç uygulamalara girişmekten geri durmayacaklardır.

Osman Nuri KOÇTÜRK, BARIŞ VE EMPERYALİZM, Ararat Yayınevi, Şubat 1968, İstanbul

İçindekiler